

1971 சூன் 29]

(5) 1971-72-ம் ஆண்டுக்கான திருத்தப்பட்ட வரவு-செலவுத் திட்டத்தின் மீது பொது விவாதம்—தொடர்ச்சி.

* திரு. இ. எஸ். தியாகராசன் : மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, முதலமைச்சர் கலைஞர் அவர்கள், இந்த அவை முன் வைத்துள்ள பட்ஜெட், கடந்த காலங்களில் சமர்ப்பித்த பட்ஜெட்டுகளைவிட சிறப்பு வாய்ந்த பட்ஜெட் என்று எல்லோரும் ஒப்புக்கொள்ளக் கூடியதாக இருக்கிறது. புதிய வரிகள் ஏதும் போடாமல் இருந்ததில் மகிழ்ச்சி. பழைய வரிகளை உயர்த்தியிருந்தாலும் அது ஏழைகளை பாதிக்காது. சில விதி விலக்குகள் தாழ்த்தப்பட்ட, வகுப்பினருக்கு கொடுத்திருப்பது மகிழ்ச்சிக்குரியது. தாழ்த்தப்பட்ட, பிற்பட்ட வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்கள் முன்னேற்றத்துக்கு அரசு பல சலுகைகளையும் வசதிகளையும் வழங்கியுள்ளதை அந்தச் சமூகத்தை சேர்ந்தவன் என்ற முறையில் பாராட்டுகிறேன்.

கிராமவாசிகளுக்கும் ஏழைகளுக்கும் வழங்கப்பட இருக்கும் நீண்டகால கடன் வசதித் திட்டத்தை கிராமவாசி என்ற முறையில் பாராட்டுகிறேன். வேலையற்றோருக்கு வேலை வழங்குவதற்கும் அவர்கள் தொழில் துவங்க ஏற்பாடு செய்திருப்பது சமுதாயத்தின் அடித்தளத்திலுள்ள ஏழை எளிய மக்களுக்கு குறிப்பாக கிராம வாசிகளுக்கு இன்னலை நீக்கி வசதியைப் பெருக்கும் என்பதில் சந்தேகமில்லை.

ராஜமன்னார் கமிட்டி தன்னுடைய சிபாரிசுகளை அறிவித்திருக்கிறது. துரதிருஷ்டவசமாக மாநிலங்களுக்கு சுயாட்சி வழங்க வேண்டும் என்கிற நமது அரசுக் கோரிக்கையை மத்திய அரசு ஏற்றுக்கொள்ளாதது வருந்தத்தக்கது. அந்தக் கோரிக்கையை வற்புறுத்தும் எல்லா நடவடிக்கைக்கும் தமிழரசுக் கழகம் தன்னுடைய ஆதரவைக் கொடுக்கும். இந்த பட்ஜெட் சோஷலிஸ்டு பட்ஜெட், ஏழைகளுக்கு நலன் தரும் பட்ஜெட். எங்களது ஒப்பற்ற தலைவர் திரு. ம. பொ. சி. அவர்கள் நாடு முழுவதும் மதுவிலக்கை அமல் நடத்தக்கோரும் கோரிக்கையை மத்திய சர்க்காரிடம் வற்புறுத்துவதோடு மதுவிலக்கைக் கைவிடவேண்டும் என்பதை ஓர் ஆண்டுக்கு ஒத்திப் போடவேண்டும் என்று கூறியிருக்கிறார். அதற்கு இந்த அரசு செவி சாய்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 1971-72-ம் ஆண்டுக்கான வரவு-செலவு திட்டத்தை நிதி அமைச்சர் அவர்கள் நம் முன்னால் சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள். அதனுடைய சில அம்சங்களைப் பற்றி நான் விவரமாக பேசுவதற்கு முன்னால், இந்த பட்ஜெட்டைப்பற்றி என்னுடைய கட்சியின் நிலை என்ன என்பதை தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். அதைச் சொல்லி விட்டு சில விளக்கங்களும் தர நினைக்கிறேன். இந்த வரவு-செலவு திட்டமானது அரசியல் சட்டத்தின் அடிப்படையில் தயாரிக்கப்பட்டதின் காரணமாக, அதில் சில ஊனங்கள் இருக்கும் என்பதை

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி] [1971 ஜூன் 29]

எங்கள் கட்சி ஒத்துக்கொள்கிறது. பொதுவாக இந்த வரவுசெலவு திட்டம் தமிழகத்தை எதிர் நோக்கியுள்ள பிரச்சனைகளுக்கு தீர்வு காணவேண்டும் என்ற நல்லெண்ணத்தையும் அதற்கு ஆவன செய்வதற்கு சில நடவடிக்கைகள் பின் அணியில் இருக்கின்றன என்பதையும் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும். இருந்தாலும் கூட சில குறைபாடுகளை நான் சுட்டிக்காட்டாமல் இருக்க முடியாது.

விவசாயப் பிரச்சனை நிலச் சீர்திருத்தம் சம்பந்தமாகவும் அதை ஒட்டியுள்ள விஷயங்கள் பற்றியும் அரசாங்கத்தின் நிலை பற்றியும் இந்த பிரச்சனையில் ஒன்றும் பார்க்க முடியவில்லை. அதே மாதிரி தொழிலாளர் பிரச்சனையும் அரசின் கவனத்தை உரிய அளவில் போதிய முறையில் ஈர்க்கவில்லை என்பதையும் நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மூடப்பட்ட மில் சம்பந்தமாகவும் இதில் ஏதும் கூறப்படவில்லை என்பதைச் சொல்ல வேண்டும்.

பெரும் பஸ் போக்குவரத்து அரசு உடனடியாகப் போவதும் பத்து பஸ்களுக்கு மேற்பட்டு தனியார் யாரும் வைத்துக்கொள்ளக் கூடாது என்று நிர்ணயம் செய்து இருப்பதும் சரியானது என்று வரவேற்கிறோம். இது தொழில் ஏகபோகத்தை தடுக்கும் நல்ல நிலையாகும்.

விவசாய வருமான வரி விதிப்பில் செய்துள்ள மாற்றத்தை வரவேற்கிறேன். மதுவிலக்கு என்பதில் பொதுவாக எல்லோருக்கும் உடன்பாடுதான். ஆனால், தமிழகத்தில் இது அமல் நடத்தும் காலத்தில் தோல்வி ஏற்பட்டு விட்டது என்பதை எல்லோரும் ஏற்றுக்கொள்வர். பல விவரங்களை நான் எடுத்திருக்கிறேன். அதில், லஞ்சம், ஊழல், கலப்படம் சமுதாயத்தை பாதிக்கும்படியான நிலைகள் எல்லாம் ஏற்பட்டு இருக்கின்றன. நம் சமுதாயமானது வற்புறுத்தி இதைத் தொடர்ந்து செய்ய வேண்டாம் என்று சொல்லக் கூடிய அளவிலே, அந்த அடிப்படையிலே அரசு இம்முடிவை எடுத்திருப்பதை வரவேற்கிறோம். பொதுவாக, இந்த அரசு மக்களுடைய அபிலாஷைகளை ஆராய்ந்து அதற்கு ஏற்றவாறு தங்களுடைய நிலையை மாற்றிக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்ற ஒரு நல்ல அம்சத்தை நான் இந்த இடத்தில் குறிப்பிட வேண்டும்.

விற்பனை வரி 3 சதத்திலிருந்து 3½ சதமாகவும், சென்னையில் 10 சதம் சர்சார்ஜ் உயர்த்தியது சரியல்ல என்பதும் நம்முடைய நிலை. நகர் வீட்டு மனைக்கு விதிக்கப்பட்ட வரி விதிப்பை முழு மனதோடு வரவேற்கிறோம். வேலை வாப்படி அளிப்பதற்காக திட்டங்கள் போடப்பட்டிருந்தாலும் அவை மட்டும் பிரச்சனையைத் தீர்க்காது. வேலைகளுக்கு ஆட்களை நிரப்புகிறபோது சர்வீஸ் கமிஷன் மூலமாக ஏற்பாடு செய்தால் மற்றவர்கள் இதை எதிர்த்துப் பேசுவதற்கு இடமில்லாமல் போகும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இது தான் பட்ஜெட் சம்பந்தமான நிலை என்று சுருக்கமாகத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மத்திய அரசாங்கத்திலே எகனமிக் ரெவ்யூ என்று வெளியிடுகிறார்கள். அது மாதிரியாகத்தான் இங்கு (எகனமிக் கிலாஸிபிகேஷன்)

1971 சூன் 29] [திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

An economic classification of the Tamil Nadu Government Budgetary transaction, 1971-72.

என்று கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதிலிருந்து தமிழகத்தின் பொருளாதார தன்மையைப் புரிந்து கொள்ள முடிகிறது என்பதைப் பார்க்கும்போது இந்த அரசைப் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது. அதில் உள்ள சில அம்சங்கள் வரவேற்கத்தக்கவை தான். அதிலே பின் வருமாறு தெரிவிக்கப்பட்டு இருக்கிறது.

The Budget for 1971-72 shows that the total provision for net capital formation out of the Budgetary resources of the State Government has been stepped up from Rs. 5,768 lakhs in 1970-71 to Rs. 8,862 lakhs in 1971-72, representing an increase by 53.6 per cent. The income directly generated from the Government sector is also anticipated to rise to 11,834 lakhs in 1971-72 from Rs. 9,968 lakhs in 1970-71. This indicates an increase of 18;7 per cent மேலும் அதிலே பின்வரும்போது சொல்லப்பட்டிருக்கிறது of the deficit of Rs. 59 crores, Rs 19 crores is for increased emoluments to the Government employees, Rs. 17 crores for new activities and Rs. 23 crores represent the existing deficit.

அடுத்து பக்கம் 22-லே 1971-72 சர்க்காருடைய நிர்வாகச் செலவு ரூ. 1,18,34 லட்சங்கள் என்று குறிப்பிட்டு இருக்கிறார்கள். இந்த ஆண்டு மொத்தச் செலவு 16-ம் பக்கத்திலே ரூ. 3,60,02 லட்சம் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. இடைக்கால பட்ஜெட் சமர்ப்பிக்கும்போது நிதி அமைச்சர் அவர்கள் நம்முடைய வருவாய் ரூ. 446 கோடியாக இருக்கும் என்றும் செலவு ரூ. 458 கோடியாக இருக்கும் என்றும் சொல்லியிருக்கிறார். பக்கம் 17-ஐப் பார்த்தால் (நெட் கேபிடல் பார்மேஷன்) ரூ. 3,630 லட்சம் என்று குறிப்பிடப்பட்டு இருக்கிறது. பக்கம் 18-ல் மேலும் விளக்கமாக கொடுக்கப்பட்டு இருக்கிறது. இந்த அளவுக்கு வளர்ச்சி இருக்கிறது என்றும் அதற் கேற்ற வகையில் பல துறைகளில் செலவினங்கள் ஏற்படும் என்றும் தெளிவாக போடப்பட்டு இருக்கிறது.

பொதுவாக வரிபோடக்கூடாது என்பது எங்கள் கட்சியைப் பொறுத்தவரையில் உள்ள கொள்கையல்ல. 1967-க்கு பிறகு 5 மாநிலங்களில் கூட்டாக ஆட்சியில் இருந்திருக்கிறோம். இப் போது குறிப்பாக கேரள மாநிலத்தில் முதலமைச்சராக இருக்கிறவர் எங்கள் கட்சியைச் சேர்ந்தவர். ஆகவே, வரிபோடாமல் ஆட்சி நடத்துவோம் என்று நாங்கள் சொல்லவில்லை. ஆனால் வரி போடுகிற நேரத்தில் சாதாரண மக்கள் உபயோகிக்கும் பண்டங்கள் எல்லாம் விலை உயர்ந்து கொண்டு போகும் நேரத்தில் இம் மாதிரி விலைவாசிகளை ஏற்றக்கூடிய வகையில் வரிகள் கூடாது என்பதுதான் எங்கள் கொள்கை. அப்படி வருகிறபோது சில கோடிகள் கொடுக்கும் விற்பனை வரி உயர்வோ, 3 கோடி கொடுக்கும் சர் சார்ஜோ அவசியம் இல்லை. அது இல்லாமல் சரிக்கட்ட முடியும். ஏற்கெனவே விற்பனை வரி பாக்கி இருக்கும் நபர்களிட

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி] [1971 ஜூன் 29]

மிருந்து வரவேண்டியதை வகுலித்தால் வரி போடவேண்டிய நிலை வராது. அது முறையாக வகுல் செய்தால் 93 கோடிக்கு மேல் கிடைக்கும் என்பதுதான் எங்கள் நிலை.

தவிர 10 வீடுகளுக்கு மேல் வைத்துக்கொண்டு இருப்பவர்களுக்கு அதன் மூலம் பிழைப்பு நடத்தி அந்த வருமானத்தை மட்டும் வைத்துக் கொண்டு ஒரு பெரிய பணக்காரன் ஆகவேண்டும் என்ற போக்கு தமிழகத்தில் குறைக்கப்படவேண்டும். அதற்கேற்ற முறையில் நகரத்தில் உச்ச வரம்பு கட்டவேண்டும்.

எங்கள் கட்சியைச் சேர்ந்த திரு. சுப்பு அவர்கள் ஆசிரியர்கள் நிலைபற்றி பேசும்போது ஒரு கருத்தைத் தெரிவித்தார்கள். 25 மாணவர்களுக்கு ஒரு ஆசிரியர் ஏற்படுத்தினாலே போதும். பயிற்சி பெற்று வேலையில்லாமல் இருக்கும் ஆசிரியர்கள் வேலைப் பிரச்சனை தீர்ந்துவிடும், என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

நாசுகள் மருத்துவ மனைக்கு அதிகமாகத் தேவைப்படும் இந்த நேரத்தில் அந்தப் பயிற்சிபா நிறுத்தாமல் சென்னையில் 50 பேர்களுக்கும் மதுரையில் 50 பேர்களுக்கும் பயிற்சி கொடுப்பது நல்லது என்று கூறுகிறேன். இன்னொன்று—நில மீட்சிப் படை என்ற ஒரு படையை அமைக்கலாம் என்பது என்னுடைய கருத்து. 4 லட்சம் ஏக்கர் நிலங்கள் அறநிலையப் பாதுகாப்பிலுள்ள மட நிலங்களின் மொத்த வருமானம் ரூ. 5 கோடி; மட சொத்து, தங்கம், வெள்ளி ரூபாய் 27 கோடி. இவைகளெல்லாம் இப்போது 'டெட் கேபிடல்' ஆக இருக்கின்றன. அவைகளை முதலீடு செய்யலாம். இது மாத்திரமல்லாமல் எங்களைக் கேட்பார்களேயானால். இன்றைக்கு மத்திய அரசு சொல்லுகிறது வரி ஏய்ப்பு பற்றி—போட்டுள்ள வரியிலிருந்து 'டிமிக்கி' கொடுப்பவர்கள், எமாற்றுகிறவர்கள் பவர் இருப்பதாகச் சொல்லலாம். அந்த மொத்த தொகை ரூ. 750 கோடி. நாம் மத்திய அரசை தெளிவாக கேட்க முடியும். தமிழகத்தில் அம்மாதிரி எமாற்றுகிறவர்களுடைய 'லிஸ்ட்' கொடுங்கள். நாங்கள் வகுல் பண்ணிக் கொடுக்கிறோம். அப்படி வகுல் பண்ணிக் கொடுத்தால், அதில் ஒரு பகுதி எங்களுக்கு கொடுக்கலாம் என்ற முறையில் பேச்சு வார்த்தை நடத்தலாம். அப்படி நடத்தும்போது என்ன இடைஞ்சல் இருக்கிறது என்று பார்க்கலாம் என்பது எங்கள் அபிப்பிராயம்.

அடுத்து, மத்திய—மாநில அரசுகள் உறவு பற்றி வெகு தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். உண்மையிலேயே ராஜமன்னார் சுமிட்டி ரிப்போர்ட்டின் பேரில் ஒரு விவாதம் நடத்தியிருந்தால் உதவிகரமாக இருக்கும் என்பது என்னுடைய கருத்து. எந்தெந்த அடிப்படையில் அதிக அடிகாரம் வேண்டுமென்பதை தெளிவுபடுத்தி உள்ளது. தேர்தல் காலத்தில் தமிழகத்தில் ஏழு கட்சி கூட்டணி அமைந்திருக்கிறது. அப்போது மக்களுக்கு சாதகமான முறையில் அரசியல் சட்டத்தை திருத்துவோம், சோஷலிச சமுதாயத்தை, மதச் சார்பற்ற அமைப்பை ஏற்படுத்து

1971 ஜூன் 29] [திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

வோம் என்று மக்களிடத்தில் கூறினோம். இன்றைக்கு அதே கருத்தை, அன்று நம்மை எதிர்த்தவர்கள் கூட ஆதரிக்கும் நிலைமையைப் பார்க்கிறோம்.

நேற்றைய தினம் நடந்த ஸ்தாபன காங்கிரஸ் பமிட்டி கூட்டத் தீர்மானத்தைப் பார்த்தால், அரசியல் அமைப்புச் சட்டம் பல முறைகளில் மாற்றப்படவேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அம்மாதிரி நிலை எடுத்தது ரொம்ப வரவேற்கத்தக்க அம்சம் தான். பொதுவாக மக்கள் அதை விரும்புகிறார்கள் என்று எடுத்துக் காட்டுகிறது.

ஆனால், சுதந்திராக கட்சியின் நிலை என்ன என்று இன்று வரை தெரியவில்லை. ஏனென்றால் அதிகார பூர்வமாக அவர்களுடைய தலைவர் என்றைக்குமே அது ஒரு பகவத்திதை மாதிரி என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆகவே அவர்களும் அந்த நிலையை மாற்றினார்கள் என்று சொன்னால் எவ்வளவோ அளவு உதவியாக இருக்கும்.

இன்றைக்கு மத்திய அரசுக்கும் மாநில அரசுக்கும் ஏற்பட்டுள்ள சில பாசுபாடுகளைப்பற்றி இடைக்கால பட்ஜெட்டை சமர்ப்பிக்கும்போது நிதியமைச்சர் அவர்கள் நல்ல விவரங்கள் கொடுத்தார்கள். அது உறுப்பினர்கள் எல்லோருக்கும் தெரியும் என்பதால் நான் அதைக் குறிப்பிட விரும்பவில்லை. அதே நேரத்தில், நமக்கு நிதித் தமிழ்நாடுக்கு அப்பாற்பட்ட திட்டக் கமிஷன் பணம் ஒதுக்கும் நிலை இருக்கிறது என்பதை எல்லோரும் அறிவார்கள். அப்படி வருகிறபோது 17-6-71-ம் தேதி “மேயில்” பத்திரிகையில் வந்த செய்தியை நான் உங்களுக்கு சொல்லுகிறேன். தமிழ்நாடு இவ்வாண்டு கேட்டது ரூ. 67.41 கோடி, ஏற்கெனவே அரசு ஒத்துக்கொண்டிருந்தது ரூ. 50 கோடி. ஆனால் இப்போது அவர்கள் கொடுப்பதாக ஏற்றுக்கொண்டது ரூ. 40 கோடி, 40 லட்சம். மேற்கு வங்கத்தில் கேட்டது ரூ. 60 கோடி. கொடுப்பது ரூ. 44 கோடி 20 லட்சம். உத்தரப் பிரதேசத்தில் கேட்டது ரூ. 44 கோடி 20 லட்சம். கொடுப்பது 150 கோடி 20 லட்சம். மகாராஷ்டிரத்தில் கேட்டது 38 கோடி 28 லட்சம். அவர்கள் கொடுப்பது ரூ. 45 கோடி 10 லட்சம். இம்மாதிரி சில மாநிலங்களுக்கு கேட்டதற்கும் அதிகமாகவே கொடுத்திருக்கிறார்கள். நாம் எவ்வளவோ கேட்டிருக்கிறோம். கடைசியில் கேட்டதற்கும் குறைவாக கொடுக்கும் இந்த நிலைமை இருக்கிறதே, இவை கண்டிப்பாக மாற்றப்பட வேண்டும். எப்படி காவிரி நீர் சம்பந்தமாக தமிழகத்தில் இன்றைக்கு கடியுள்ள மக்கள் எல்லோரும் கட்சிப் பாசுபாடில்லாமல் சேர்ந்து நிற்கிறார்களோ, அந்த முறையில் தமிழ்நாட்டு மக்களுக்கு போதுமான நிதி வசதி கொடுக்கவேண்டுமென்பதில் சேர்ந்து நிற்கவேண்டும். அந்த முறையில் நிதியை அதிகமாக மத்திய அரசிலிருந்து பெறுவதன் மூலமாக நமக்கு எவ்வளவோ வசதிகள் கிடைக்கும்; அதைச் செய்வதற்கு முயற்சிக்க வேண்டும்.

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி, [1971 ஜூன் 29]

இப்போது 1971-72-ம் ஆண்டு மத்திய சர்க்கார் பட்ஜெட் சமர்ப்பித்தபோது அவர்களுக்கு ரூ. 1,162 கோடி கிடைக்கிறது. ஆனால், மாநிலங்களுக்கு கொடுப்பது ரூ. 1,219 கோடி தான். நம்முடைய குறிப்பிலிருந்து பார்த்தால் 'டேக்ஸ்' லிருந்து மத்திய சர்க்கார் நமக்கு கொடுப்பது ரூ. 50 கோடி. எப்படி ரூ. 50 கோடி? தீவிர திட்டத்துக்காக இந்தியா பூராவுக்கும் வகுக்கும்போது நமக்கு ரூ. 1½ கோடி கிடைத்தது. இது பத்தில் ஒரு பகுதி கூட இல்லை. 30-ல் ஒரு பகுதி. எப்படி இன்னும் அந்த நிலைமை இருக்கிறதோ அதே மாதிரி ரூ. 1,219 கோடி மாநிலங்களுக்கு ஒதுக்கும்போது நமக்கு 50 கோடி கூட இல்லை என்பதை பார்க்க வேண்டும். இதை மக்கள் மத்தியில் எடுத்துச் சொல்ல வேண்டும்.

எங்களைப் பொறுத்தவரை நாடாளுமன்றத்தில் எங்கள் கட்சி சார்பில் பேசியவர்கள் ரூ. 4,200 கோடி இருக்கிறதென்றால், அதில் பாதியாவது மாநிலங்களுக்கு கொடுக்கவேண்டும். மாநிலங்களுக்கு நான்கில் ஒரு பங்கு என்பதை இரண்டில் ஒரு பங்காக்க வேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். நமக்கு இன்னொரு கட்டமை இருக்கிறது. அப்படி வரும்போது எங்களுக்கு உரிய பங்கை கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்பதில் உரிமை இருக்கிறது. மக்களும் ஏற்றுக்கொள்வார்கள். இது கட்சிக்கு அப்பாற்பட்ட பிரச்சனையாக இருக்கும். ஆகவே மத்திய—மாநில அரசு உறவு சம்பந்தமாக நிதி ஒதுக்குவதில் கஷ்டம் இருக்குமென்று சொன்னால், எனக்கு புரியவில்லை.

நிதிக் கமிஷனுக்கு தெரியும். நாம் இரண்டாவது சம்பளக் கமிஷன் அமைத்திருக்கிறோம் என்று. இந்த பட்ஜெட் அடிப்படையில் பார்த்தால் ரூ. 19 கோடி அதிகம் கொடுக்கவேண்டியிருக்கிறது என்று தெரிந்தும் கூட ஒரு கோடி கூட கொடுக்க மறுத்தால் நாம் கேட்டு வேண்டும்—சர்க்கார் ஊழியர்களுக்கு சம்பளம் ஜாஸ்தி கொடுங்கள். நாங்கள் கொடுத்தத் தயார். அப்படிக் கொடுக்கும் போது மத்திய அரசும் மாநில அரசும் ஊழியர்களுக்கு எந்த முறையில் சம்பளம் நிர்ணயம் பண்ணுகிறோம் என்பதை அடிப்படையில் குறைந்தது 'கன்சல்டேஷனாவது' இருக்கவேண்டும். அப்போது தான் எங்கள் நிதிக்கு தக்கபடி 'அட்ஜஸ்ட்' பண்ண முடியும். நாங்கள் எவ்வளவு கேட்கிறோம் என்று சொல்வதற்கு உதவியாக இருக்க முடியும் என்ற இந்தக் குறிப்பை மட்டும் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

பிறகு வரும் சில விஷயங்களை மட்டும் வேகமாகச் சொல்லிக் கொண்டு போகலாம் என்று நினைக்கிறேன். மற்ற மாநிலங்களைப் போல் தமிழகத்திலும் சில ஊரியங்கள் செய்யவேண்டும் என்று சொன்னால் சில சமயத்தில் ஏற்றுக்கொள்கிறார்கள். பொதுவாக நாம் கேரளத்தில் நடக்கும் சில விஷயங்களைக் கவனிக்கவேண்டும். கேரளத்தில் அவர்கள் கொண்டு வரும் சட்டங்கள்—அதை நாமும் கொண்டு வருவது கொஞ்சம் உதவிகரமாக இருக்குமென்று நான் நம்புகிறேன்.

1971 சூன் 29] [திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

ஒரு சிறு உதாரணம். கோளத்தில் தனியார் துறையில் இருக்கும் காடுகளை எல்லாம் எடுத்துக்கொண்டார்கள். 2½ லட்சம் ஏக்கர். இன்று அந்த நிலங்களை விவசாயிகளுக்கு விநியோகம் பண்ணுகிறார்கள். அப்படி விநியோகம் செய்யும் காலத்தில், அந்தந்த பிராந்தியத்தில் சர்வ கட்சி கமிட்டி போட்டு அதன் மூலம் விநியோகம் செய்தார்கள். ஆகவே, எந்த இடத்தில் யாருக்கு செல்வாக்கு இருக்கிறதோ அவர்களுக்கு கிடைக்கும் என்ற கட்சிப் பாகுபாடு வராது. இன்றைக்கு இங்கே கட்சி பாகுபாடு இருக்கிறது என்ற குற்றச்சாட்டை நான் சொல்லவில்லை. ஆனால் அம்மாதிரி குற்றச்சாட்டு வருவதற்கு இடமிருக்கிறது. கோளத்தில் செய்தது போல் இங்கே நிலம் பிரித்துக் கொடுக்க சர்வகட்சி கமிட்டி போடவேண்டும். அதே மாதிரி 50,000 ஏக்கர் காட்டு நிலங்கள் விவசாயிகளுக்கு பகிர்ந்தளிக்கப்படுகிறது, என்று நிதியமைச்சர் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அப்படி வரும் போது 'வர்ஷ நாடு' பகுதியும் வரும் என்று நினைக்கிறேன்.

இன்றைக்கு தமிழகத்தில் 50,000 ஏக்கர் காட்டு நிலங்களை அப்படி செய்தால்—பல தேயிலைத் தோட்ட முதலாளிகள் இருக்கிறார்கள்—நீலகிரியில் 'ஓ வாலி' எஸ்டேட் என்ற ஒன்று இருக்கிறது. அது 20,000 ஏக்கர் பரப்பு உள்ளது. இன்றைக்கு அது பிரிவுக்குச் சொந்தம். எந்த விதத்திலும் யாருக்கும் உதவி செய்யாத அளவுக்கு நடுக்காடாக இருக்கிறது. அதை எல்லாம் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். கண்ணன் தேவன் டி. எஸ்டேட்டுக்கு சொந்தமான 25,000 ஏக்கரை கோள சர்க்கார் எடுத்திருக்கிறார்கள். அதே மாதிரி மடங்களுக்கு சொந்தமான இடங்கள். பத்மநாப சுவாமி சொத்து என்றால் தொடுவதற்கே பயப்படுவார்கள். எங்கள் கட்சியில் தலைவர் ஜீவா சொல்லுவார். "திருவனந்தபுரத்தில் ஆட்சி நடத்துவது மன்னர் அல்ல; பத்மநாபசுவாமி தான்" என்று. அப்படிப்பட்ட கோளத்தில் அவர்கள் உன்னதமான பத்மநாப சுவாமிக்கு கோயிலுக்கு வருஷத்துக்கு ரூ. 2 லட்சம் செலவழிக்கப்படும் என்று செய்தார்கள். அம்மாதிரி காரியம் செய்தால் நான் அரசாங்கத்தின் மீது மக்களுக்கு இன்னும் நம்பிக்கை ஏற்படும் என்று பலர் பேசியிருக்கிறார்கள். அந்நிலையங்களுக்குச் சொந்தமான நிலங்களை எல்லாம் பிரித்து விவசாயிகளுக்கு கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

அவர்கள் நிறைவேற்றியிருக்கிற சில சட்டங்கள்—அதிலும் இப்போது தொழிற்சாலைகளில் பணியாற்றக்கூடிய தொழிலாளர்களுக்கு க்ராஜுடி கொடுக்கவேண்டும் அவர்கள் டிஸ்பீஸ் செய்யப்பட்டாலும் கூட ½ மாதம் க்ராஜுடி கொடுக்கப்படவேண்டும் என்பதாக மசோதா கொண்டுவந்து, அதற்கு மத்திய அரசின் அங்கீகாரமும் பெற்று சட்டமாக்கியிருக்கிறார்கள். நாம் தயாரிக்கக் கூடிய மசோதாவில் 1½ மாதம் அல்லது 1 மாத சம்பளத்தை க்ராஜுடியாகக் கொடுக்கவேண்டும் என்ற முறையில் செய்தால்—

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி] [1971 ஜூன் 29]

கேரளாவில் உள்ளதுபோலவும் சட்டம் இருக்கும். அவர்கள் ½ மாதம்தான் கொடுக்கிறார்கள், நாம் ஒரு மாதம் க்ராஜுடி கொடுக்கும்படியாகச் செய்திருக்கிறோம் என்பது பெருமையாகவும் இருக்கும்.

அடுத்து, சம்பள போர்டின் பல தீர்ப்புகள் இருக்கின்றன. சம்பள போர்டின் தீர்ப்புகளை பல மில்காரர்கள் அமுல்படுத்தவில்லை. அமைச்சர் அவர்கள் கூட பொறுமை இழந்து அவர்களைக் கூப்பிட்டுப் பேசி, ஆகஸ்டு 30-க்குள் அமுல் செய்யப்படாமற்போனால் அரசு தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

Payment of fair wages to transport workers' ordinance

என்பதாக கேரளாவில் டிரான்ஸ்போர்ட் தொழிலாளர்களுக்கு நியாயச் சம்பளம் கொடுப்பதற்கு அவசரச் சட்டம் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். அதுபற்றி அந்த அதிகாரிகளோடு விவாதித்திருக்கிறேன். அதன் ஷரத்து என்னவென்றால் வேஜ் போர்டின் தீர்ப்பை அப்படியே மசோதாவாக்கியிருப்பதால் ஆர்டினன்ஸாகவே வந்திருக்கிறது. Regulation of Discharged and Dismissed Workers Bill

என்பதாக இன்றைக்கு ஒரு தொழிலாளி சஸ்பெண்டு செய்யப்பட்டால் மத்திய சர்க்காரும், மாநில சர்க்காரும் சஸ்பென்ஷன் காலத்தில் ½ சம்பளம் கொடுக்கவேண்டும். ஆனால் தொழிலாளர்களுக்கு 6 மாதம் வரை சம்பளம் கொடுக்காமல் இருந்தால் பரவாயில்லை. அதற்கு மேல் ஒரு தொழிலாளி சஸ்பென்ஷனில் இருந்தால் பாதிச் சம்பளம் கொடுக்க வேண்டும் என்ற அடிப்படையில் அவர்கள் ஒரு மசோதாவைத் தயாரித்து மத்திய அரசாங்கத்தின் அனுமதிக்காக அனுப்பியிருக்கிறார்கள். அது அங்கே தூங்கிக்கொண்டிருக்கிறது. அதைப் போலவும் இங்கே ஏற்பாடு செய்ய பரிசீலிக்கலாம்.

அடுத்து, கேரளாவில் இ.எஸ்.ஐ. ஆஸ்பத்திரியில் ஒரு தொழிலாளிக்கு மட்டுமல்ல, அவரது குடும்பம் பூராவுக்கும் மருத்துவ உதவி அளிக்க 1-5-71 முதல் வைத்தியச் சலுகை அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதுபற்றியும் பரிசீலிக்கவேண்டும்.

முதல் அமைச்சர் அவர்கள் தம் பட்ஜெட் உரையில் குறிப்பிட்டார்கள். மினிமம் வேஜஸ் ஆக்ட்-ன் கீழ் வரக்கூடிய பீடித் தொழிலாளர்கள், டானரி தொழிலாளர்கள் கட்டடத் தொழிலாளர்கள் அதற்கெல்லாம் அப்பாற்பட்டிருக்கிற சிகை சிங்காரத் தொழிலாளர்கள், சலவைத் தொழிலாளர்கள் ஆகியவர்களுக்குச் சலுகை அளிக்கப்படும் என்று அறிவித்தார்கள். இதுபோல சமுதாயத்தின் கீழ்த்தட்டில் இருக்கும் தொழிலாளர்களுடைய நலனுக்காக சாங்கம் சில சலுகைகளை அறிவித்தாகத்தான் வேண்டும். Workers' Welfare Fund for cashewnut workers என்பதாக கேரளாவில் மசோதா கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அதுவும் மத்திய சர்க்காரின் கீழ் இருக்கிறது. 1,2 லட்சம் உறுப்பினர்கள் காஷுனட் லேபர்

1971 சூன் 29] [திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

சர்க்காராக வேலை செய்கிறார்கள். இதன்மூலம் 15 லட்சம் வருஷத்தில் கிடைக்கும். இதை ஒரு நிதியாகக் கொண்டு அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்க வகை செய்திருக்கிறார்கள்.

அடுத்து, இன்னொரு முக்கியமான விஷயம் பஞ்சாலைத் தொழிலாளர்கள் வற்புறுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். 1960 பூராவிலும் பஞ்சப்படி புள்ளி தயாரிப்பதில் கோளாறு இருந்தது என்று—மகாராஷ்டிராவிலும், குஜரத்திலும் தகராறு ஏற்பட்டு அதைச் சரிக்கட்ட தொழிலாளர்களுக்கு நானூறு, ஐநூறு ரூபாய் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதைப்போலவே புள்ளிவிவரம் தயாரிப்பதில் இங்கும் தவறுகள் நடந்திருக்கின்றன. அதற்கு ஈடுகட்ட இவர்களுக்கும் பாக்கி என்ற முறையில் பணம் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். இவ்வளவுதான் நான் தொழிலாளர்களைப் பற்றிச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்பியது எல்லாம்.

தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையில் பஞ்சாலைத் தொழில் மிகவும் நெருக்கடியான நிலையில் இருக்கிறது. பருத்தி கிடைக்காத குறைதான். டைட்டியில் இருந்தோ, வெளிநாட்டில் இருந்தோ தான் பருத்தி வந்தாக வேண்டியிருக்கிறது. எனக்குத் தெரியும். இங்கே எம்.டி.பி. பருத்தி உற்பத்தி செய்கிறார்கள். தேனிப் பிராந்தியத்தில் இருபதாயிரம் ஏக்கரா, பத்தாயிரம் ஏக்கரா பருத்தி சாகுபடி செய்கிறார்கள். கோவை மாவட்டத்தில், ராஜபாளையம் போன்ற இடத்தில் நல்ல உயர்ந்த ரக லாங் ஸ்டேபிள் பருத்தி சாகுபடி செய்கிறார்கள். ஒரு ஏக்கருக்கு 3 க்விண்டால் என்றால் 10 க்விண்டால் கூட உற்பத்தி செய்கிறார்கள். அதற்குப் போதுமான உதவியைச் செய்ய அரசு முன்வரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதிகமான இடங்களில் பருத்தி விவசாயம் செய்தால் பேருதவியாக இருக்கும்.

இன்னொன்று ரிடையர்ட் பிப்பிள் பென்ஷன்—மத்திய சர்க்கார் ஊழியர்களைப்போல உடனடியாகப் பலரும் வாங்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் 9 மாத சராசரியைப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். துரிதமாக அதைச் செய்ய வேண்டும். நான் ஏற்கனவே ஆலோசனை சொன்னேன். கடைசியாக வாங்கிய சம்பளம் Salary last received என்பதாக இருக்கிறது. பிப்ரவரி 1970-க்கு முன்னால் ரிடையராகியிருந்தால் பஞ்சப்படியில் பாதி கொடுக்கப்படும் என்று சொல்லப்படுகிறது. அதுபற்றி விரிவாகப் பேசுவதற்கும் நாங்கள் தயாராய் இருக்கிறோம். அதற்குப் பிறகு பஞ்சப்படி இணைக்கப்பட்டு விட்டால் ரூ. 400 சம்பளம் வாங்கியவருக்கு முன்பு ரூ. 150 பஞ்சப்படி வழங்கப்பட்டது. அதில் பாதி ரூ. 75-ஐ பென்ஷனோடு சேர்க்கப்பட வேண்டும். அந்த முறையில் அரசு உத்தரவிடுமானால் பிப்ரவரிக்கு முன்னால் ரிடையரான பல நூற்றுக்கணக்கான, ஆயிரக்கணக்கான சிப்பந்திகளுக்குப் பேருதவியாய் இருக்கும்.

அதோடு முதல் அமைச்சர் நினைத்தால் லேசாக ஒரு உத்தரவு கூட போடலாம். முனிசிபல் சிப்பந்திகளில் பென்ஷன் வாங்கக்

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி] [1971 ஜூன் 29]

கூடியவர்கள் கம்மி. 1970-க்கு முன்னால் பென்ஷன் வாங்காதிருப்பவர்கள் 800 இருக்கும். அவர்களுக்கு பென்ஷன் கொடுப்பதனால் பெரிய அளவில் நஷ்டம் ஏற்பட்டு விடப்போவதில்லை. 2 லட்சம் கூடச் செலவாகாது. இன்றையதினம் வாழ வழியின்றி பிச்சைக் காரர்களாகக்கூட அவர்கள் மாறியிருக்கிற நிலை எனக்குத் தெரியும். ஆகவே முனிசிபல் சிப்பந்திகள் எல்லோருக்கும் பென்ஷன் வழங்கப்படும் என்பதாக அரசு உத்தரவிடவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மாற்றுத்தலைவர் (திரு. மா.வெ. கரிவேங்கடம்) தலைமை.

அடுத்து, போலீஸ் துறையினர் தொழில் தகராறுகளில் தலையிடக் கூடாது என்பதாக எ.ஐ.டி.யு.ஸி. மட்டுமல்ல, இந்து மஸ்தூர் சபா மட்டும் அல்ல ஐ.என்.டி.யு.சி. மட்டுமல்ல இப்போது ஆரம் பிக்கப்பட்டிருக்கிற முன்னேற்றக் கட்சி தொழிற்சங்க நிறுவனங்களும் கூட வற்புறுத்தி வருகின்றன. ஆனால் எனக்குத் தெரியும். போலீஸ்துறையினர் தலையிடு இருந்துகொண்டதான் இருக்கிறது. இரண்டு இடங்கள் எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். சங்கரி சிமிண்டு தொழிலாளர்கள் வேலைநிறுத்தம் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அது சரியா தவறு என்பது வேறு விஷயம். அதைப்பற்றி அரசாங்கம் அவர்களுடன் பேசி ஒரு உடன்பாடு காணலாம். ஆனால் சங்கரி பூராவும் போலீஸ் கோட்டையாக இருந்துகொண்டிருக்கிறது. கிராம மக்கள்கூட வெளி வரமுடியாத நிலை இருக்கிறது. நான் தொழில் அமைச்சர் அவர்களைப் பார்த்துச் சொன்னேன். எல்லாக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களும் பிரச்சினை என்ன என்று பார்க்கலாம். ஆனால் இதுபோல தொழில் தகராறில் போலீஸ் தலையிடு இருக்கக்கூடாது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அதேமாதிரி கோயம்பத்தூரில் சந்திராமில்ஸ் தகராறு சம்பந்தமாக போலீஸ்தாரர்கள் தலையிட்டு பலபேர்களைக் கைது செய்திருக்கிறார்கள். சட்டமன்ற உறுப்பினர் திரு. மருதாசலம் அவர்கள் கூட தலையிட்டு அந்தத் தொழிலாளர்களை ஜாமீனில்தான் அழைத்துவர முடிந்தது. இப்படி தொழிலாளர்களுடைய பிரச்சினையில் போலீஸ் துறையினர் தலையிடுவது என்பது கண்டிப்பாக நிறுத்தப்படவேண்டும். இதன்காரணமாக மற்ற தொழில் நிறுவனங்களில் உள்ள சகோதர தொழிலாளர்கள் வேலைநிறுத்தம் செய்ய முன்வந்தால் கூட அது நியாயம் என்றே என்னால் சொல்ல முடியும்.

இன்னொரு முக்கியமான விஷயம் ஸ்டான்டர்ட் மோட்டார் நிறுவனம் சம்பந்தப்பட்டது. அமைச்சர் அவர்கள் கூடச் சொன்னார்கள். அந்த நிர்வாகிகளுடன் என்ன செய்வது என்றே எனக்குத் தெரியவில்லை, முதல் அமைச்சரிடம் வேண்டுமென்றால் சென்று சொல்லுங்கள் என்பதாக. இன்றைக்கு 600 பேர்கள் வேலை செய்கிறார்கள் என்றால் 2,500 பேர்கள் வெளியே வேலையில்லா திருக்கிறார்கள். எந்தக்காலத்தில் இந்தத் தொழிலாளர்கள் அனை

1971 ஆன் 29] [திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

வரையும் எடுத்துக்கொள்ளப் போகிறார்கள் என்று தெரியவில்லை. இதுபற்றி முதல் அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு வாக்குறுதி அளிக்க வேண்டும்.

ஏற்கனவே 1952 முதல் சங்குகுளி தொழிலாளர்கள் தாங்களே அந்தத் தொழிலை நடத்த அனுமதிக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். நடக்கவில்லை. கடைசியில் தேர்தலில் அது முக்கிய பிரச்சினையாக வந்தது. அவர்களே செய்ய ஏற்பாடு செய்வதாக முதல் அமைச்சர் சொன்னார். அது நடைமுறைக்கு வந்துவிட்டது. எப்படியோ இன்றைக்கு 5 ஆயிரம் தொழிலாளர்கள் இந்த அரசைப் பாராட்டுகிறார்கள். அப்படி முதல் அமைச்சர் வாக்குறுதி கொடுத்தால் அதை நிறைவேற்றிவிடுவார்கள்.

பஸ்கள் 15 என்பது பத்தாகிவிட்டது. மதுரை கார்ப்ப ரேஷன் ஆகிவிட்டது. கோவை விவசாயப் பல்கலைக் கழகம் வந்து விட்டது. இப்படியாக முதல் அமைச்சர் அவர்கள் அரசின் சார்பில் வாக்குறுதி கொடுத்தால் அது நடக்கிறது. அதேமாதிரி இது விஷயத்திலும் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் ஒன்றிரண்டு வாக்குறுதிகள் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தமிழ்நாட்டில் உள்ள கோவை முன்னேற்றக் கழக சட்டமன்ற உறுப்பினர்களை நீங்கள் கேளுங்கள். ஸ்டேன்ஸ் மில், காளிஸ்வராமில், முருகன் மில் போன்ற பல மில்களின் தொழிலாளர்கள் முன்னேற்றக் கழகத்திற்காக உழைத்திருக்கிறார்கள். இன்றையதினம் அந்த மில்கள் எல்லாம் மூடிக்கிடக்கின்றன. அந்தத் தொழிலாளர்கள் அடைந்துகொண்டிருக்கிற அன்பம் கொஞ்சநஞ்சமல்ல. ஏற்கனவே 16 மில்கள் மூடப்பட்டன. 5 மில்கள் திறக்கப்பட்டன. இதுசம்பந்தமாக நிகழிக் மந்தமான போக்கு இருக்கிறது. நான் தொழில் இலக்கா காரியதரிசியைப் பார்த்தேன். அவர் மிக மிக வருந்தத்தக்க கொள்கை உடையவராக இருக்கிறார். ஏற்கனவே 80 லட்சம் கொடுத்தோம். சரப்பிட்டுவிட்டார்கள் என்கிறார். கோவை மில் முதலாளிகளையும் பற்றி பட்டுக்கோட்டை கலியாணசுந்தரம் அவர்கள் திட்டம்போட்டு திருட்டுக் கூட்டம் திருடக்கொண்டிருக்கிறது என்று சொன்னார். வாங்கிய பணத்தை எவ்வாறு சுருட்டிக் கொள்வது என்ற நிலையில்தான் அவர்கள் இருக்கிறார்கள்.

இன்றைக்கு ஐந்து மில்களை எடுத்து நடத்துகிறபோது, எங்களுடைய கார்ப்பொரேஷன் எஜெண்டாகத்தான் இருக்கும் என்று நிலைமை இருக்குமானால் அது சரியல்ல. கோவையிலே நகராட்சியிலே கீர்மானத்தை ஏகமனதாக நிறைவேற்றியிருக்கிறார்கள். கம்போடியா, ரங்குலிலாஸ், ஓர் பராசக்தி போன்ற மில்கள் எல்லாம் தனதுக இருக்கின்றன. அதை நல்லபடியாக நடத்துவதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். மதுரையிலே ராஜா மில்லும், பழனி மில்லே ரமசுடன் மில்லும் இருக்கின்றன. ராஜா மில்லில் சுமார் 12 ஆயிரம் தறி ஓடும். முருகனில் 8 ஆயிரம் தறி ஓடும். வண்முகா

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி] [1971 ஜூன் 29]

மில் போன்ற 16 மில்கள் இருக்கின்றன இவைகளைத் திறப்பதன் மூலமாக புதிதாக வேலைவாய்ப்பு கொடுக்க முடியும். வேலையிழந்தவர்களுக்கு இது மிக்க பேருதவியாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இன்னொன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன், அதாவது ரெவின்யூ போர்டு சம்பந்தப்பட்டது. சென்ற தடவை நடந்த சட்டமன்றக் கூட்டத்திலே கூட ரெவின்யூ போர்டு ஒழிக்கப்படும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அது கௌன்சில் ஆஃப் செகரட்டேரீஸ் ஆகத்தான் இருக்கிறது. முதலில் ஆர்.டி.ஓ-க்கு அப்பீல், டி.ஆர்.ஓ.-க்கு அப்பீல், பிறகு சர்க்காருக்கு அப்பீல் என்ற நிலையில் தான் காரியங்கள் நடக்கின்றன. இந்த ரெவின்யூ போர்டு இருப்பதால் யாருக்கு என்ன நன்மை? இந்த ரெவின்யூ போர்டு மெம்பர் ஒவ்வொருவருக்கும் என்ன வேலை என்றே நமக்குத் தெரியவில்லை. இது ஒரு 'ஓயின்ட் எலிபென்ட்' ஆகத்தான் மாறிவிட்டது. இனிமேல், ரெவின்யூ போர்டு இருப்பது தமிழகத்திற்கு நல்லது அல்ல. சிறந்த அதிகாரிகள் இருக்கலாம். அவர்களை வேறு முறையில் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம். இப்போது ரீலீஸ் வந்திருக்கிறது. நல்லதோர் அதிகாரியைப் போட்டு, அதை வளர்க்கலாம். சிறந்த அதிகாரிகளை வேறு இடங்களுக்குப் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம்.

அடுத்தபடியாக நிர்வாகச் சீரமைப்புக் குழுவைப்பற்றி நான் ஏற்கெனவே சொல்லியிருக்கிறேன். நிர்வாகச் சீரமைப்பு ஜூன் 10-ல் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதன் தலைவராக இருக்கக் கூடியவர் திரு. வர்கீஸ் அவர்கள் திறமையானவர். அவரைப்பற்றி முன்னர் முதலமைச்சராக இருந்த திரு. பக்தவத்சலம் அவர்கள், 'நான் பார்த்த சிலிப் செகரடரிகளில் மிகவும் கெட்டிக்கார வர்கீஸ்' என்று சொல்வார்கள். நமது சட்டமன்ற உறுப்பினர் திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா முதலியார் அவர்களும் அந்தக் குழுவில் இருக்கிறார்கள். மத்திய சர்க்கார் அப்டிமினிஸ்ட்ரேஷன் ரிபார்ட்ஸ் தமிழியின் அடிப்படையிலே அறிக்கை கொடுத்திருக்கிறது. மாதா மாதம் அப்டிமினிஸ்ட்ரேஷன் ரிபார்ட்ஸ் தமிழியினிடைய ரிபோர்ட்டை சமர்ப்பிக்க வேண்டும். ஏதோ இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு உட்கார்ந்து தயாரிக்கப்படுகிற அறிக்கையாக செய்யக்கூடாது. கீழே பஞ்சாயத்திலே இருந்து மேலே இருக்கக் கூடிய தலைமைச் செயலகம் வரையிலும் எப்படி எப்படி மாற்றியமைப்பது என்ற முறையிலே செயல்பட வேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. மா. வெ. கரிவேங்கடம்) : இன்னும் இரண்டொரு நிமிடங்களில் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் தம்முடைய உரையை முடித்துக்கொள்ள வேண்டும்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : தலைவர் அவர்களே, இன்னும் கொஞ்சம் நேரம் கொடுங்கள். அடுத்தது, திட்டக் குழு அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதன் தலைவராக முதலமைச்சர் அவர்கள் இருக்கிறார்கள். திட்டக் கமிஷன் உறுப்பினர் திறமைசாலிகள். டாக்டர் பி. நடராஜன் போன்றவர்கள் இருக்கிறார்கள். மத்தியக் திட்டக்

1971 ஜூன் 29] [திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

கமிஷன் இருக்கிறது. மத்திய திட்டக் கமிஷனுக்கும் இந்தத் திட்டக் கமிஷனுக்கும் என்ன சம்பந்தம் இருக்கப் போகிறது? எதெது பற்றி நாம் கேட்கப் போகிறோம் என்பதுபற்றி இப்போது தெரியவில்லை. திட்டக் கமிஷன் கூடி, நாட்டிற்கு வேண்டிய நல்ல பல காரியங்களைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, சில விவரங்களை நான் வைத்திருக்கிறேன். அந்தந்த டி.மாண்டில் சொல்லலாம் என்றிருந்ததை இப்போதே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மதுவிலக்கு சம்பந்தமாக, 'மதுவிலக்கை ரத்து பண்ணுவதை நாங்கள் ஆசரிக்கிறோம்' என்று சொல்லியிருக்கிறோம். ஆனால் எல்லோரும் மது குடிக்க வேண்டுமென்று நாங்கள் சொல்லவில்லை. யாராவது குடிப்பதற்கும் உள்ளவர்கள் இருந்தால் எங்கள் கட்சியிலிருந்து நீக்கப்படுவார்கள். அது எங்கள் சட்சியின் கட்டுப்பாடு. எங்கள் கட்சியின் கொள்கை, அப்பாவித் தொழிலாளிகளும், முனிசிபல் தொழிலாளிகளும், நாள் குடிக்கிறார்கள். சிறையில் சென்று பார்த்தால் அவர்கள்தான் அதிகமாக இருக்கிறார்கள். சேன்னையை எடுத்துக்கொண்டால் 57 ஆயிரம் கேசுகள், மதுரையில் 10 ஆயிரம் கேசுகள், தஞ்சையில் 22 ஆயிரம் கேசுகள். இப்படி வருஷம் பூராவும் குடி கேசாகத்தான் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. மதுவிலக்கு சம்பந்தமாக சிறையில் இருப்பவர்களை ஆகஸ்ட் 30-ம் தேதிக்குள் வேளியே விட்டுவிடுவது நல்லதாக இருக்கும்.

அடுத்து, ஜன்ம தண்டனை அடைந்தவர்கள் சிறையில் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் பத்து ஆண்டுகளுக்கு மேல் சிறையில் இருப்பது நல்லது அல்ல. நமக்குச் சுதந்திரம் கிடைத்து 25 ஆண்டுகளாகி விட்டன. நாம் வருஷா வருஷம் சுதந்திர தினத்தைக் கொண்டாடுகிறோம். அவர்களுக்கெல்லாம் விடுதலை கிடைக்கும்படி செய்யலாம்.

அடுத்தபடியாக, சேதுசமுத்திரத் திட்டம். இது நாட்டிற்கு மிகவும் முக்கியமான திட்டமாகும். நாடாளுமன்றத்தில் எல்லோரும் இதைப்பற்றிப் பேசிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். சேது சமுத்திரத் திட்டத்தின் ஒரு பகுதிதான் தூத்துக்குடி. துறைமுகத் திட்டம், கல்கத்தாவிலும், பம்பாயிலும் இருந்து கப்பல்கள் எல்லாம் இப்போது சிலோனைச் சுற்றிக்கொண்டு போகின்றன. சேது சமுத்திரத் திட்டம் முடிவுற்றால் கப்பல்கள் எல்லாம் குறுகிய தூரத்தில் செல்வதற்கு வசதியாக இருக்கும். தூத்துக்குடி துறைமுகம் இதற்கு பயன்படும். ஆகவே, இந்த ஆண்டே சேது சமுத்திரத் திட்டத்தை அமல்படுத்த வேண்டுமென்பதை வற்புறுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தது, ஒலி, ஒளிக் காட்சி. இதை டெல்லியிலே போய்ப் பார்த்தால் தெரியும். ஒவ்வொரு கல்லும் பேசும், பிசெஞ்சுக் காரன் இதைக் கண்டுபிடித்து நடந்து கொண்டிருக்கிறது. மதுரையில் இதைக் கொண்டுவருவது பேருதனியாக இருக்கும் என்பதைச் சொல்லிக் கொள்கிறேன். அதைச் செய்ய வேண்டும்.

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி] [1971 சூன் 29]

அடுத்தபடியாக மெடிகல் காலேஜில் 100 பேரைக் குறைத் திருப்பது கண்டிக்கத்தக்கது. மெடிகல் காலேஜில் இன்னும் அதிக மான வசதிகளைச் செய்துகொடுக்க வேண்டும். சிலர் டாக்டர்களைச் குறைக்க வேண்டும் என்று சொன்னார்களாம். அவர்கள் வெளி நாட்டிற்குப் போய்ப் பார்க்கட்டும். முதலில் டாக்டர்களுடைய பிரைவேட் பிராக்டிசைஸ் 'குரோஸ்' பண்ண வேண்டும். எத்தனை டாக்டர்கள் நேவைப்படுகிறார்கள் என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். இந்த நேரத்தில் மெடிகல் காலேஜில் 100 பேரைக் குறைக்கிறோம் என்று சொல்வது ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது. ஆகவே, இருப் பதையாவது அப்படியே வைத்துக்கொண்டிருக்க வேண்டும். இந்த அரசின் கொள்கையும் அதுவாகத்தான் இருந்து வருகிறது. ஆகவே, 100 பேரைக் குறைக்கக்கூடாது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள் கிறேன்.

மதுவிலக்கை எடுத்துக்கொண்டால், மதுவிலக்கு ரத்து செய்வதை நாங்கள் ஏற்றுக்கொள்கிறோம். மதுவிலக்கு ரத்து செய்வதை நாங்கள் எதிர்க்கிறோம் என்று சிலர் சொல்கிறார்கள். முதலில் கேரளத்தில் அப்படித்தான் சொன்னார்கள். முதலு ஏற்றுக் கொண்டார்கள். நமது சுதந்திரப் கட்சியும் விதாயை காங்கிரஸ் உறுப்பினர்களும் இதை எதிர்க்கிறார்கள். அவர்கள் ஆட்சி செய்கின்ற எல்லா மாநிலங்களிலும் மதுவிலக்கு போய்விட்டது. இது அவர்களுடைய கொள்கைப் பாக்கி இல்லை. இந்த அரசை எப்படியாவது எதிர்க்க வேண்டுமென்பதற்காக எடுத்துக் கொள்ளப் பட்ட முடிவு.

அடுத்தபடியாக 'கல்ட் ஆஃப் பர்சனலிட்டி' பற்றிச் சொன்னார்கள். இதை 'பூஸ்ட் அப்' பண்ண வேண்டும். எவ்வளவோ பேர் ஜெயிலுக்குப் போனார்கள். தான்கூட எட்டு வருஷங்கள் ஜெயிலுக்குப் போனேன். அதுவல்ல பெரிய விஷயம். அம்மாதிரி நாங்கள் பேசினால் பரவாயில்லை. ஆனால் முதலியார் என்று சொல்லி அவரைப்பின்பற்றுகின்றவர்களுக்கு 'ஆஃப் பர்சனலிட்டி' பற்றிச் சொல்லுகிறார்கள். அவர்கள் சொல்லுவது ஆச்சரியமாக இருக்கிறது. 'கல்ட் ஆஃப் பர்சனலிட்டி' நிற்கெல்லாம் புதிய முறையிலே அமைகிறது. மகாத்மா காந்தி அல்லது குறிப்பிடத்தக்க தலைவர்களை வைத்துக்கொண்டு அவர்களை ஏற்றுக்கொண்டு போகிறார்கள். யாருமே யாரைப்பற்றியும் உயர்த்திப்பேசக்கூடாது என்ற தத்துவம் தமிழகத்திற்குப் பொருந்தாது என்பதை மட்டும் சொல்லிக்கொண்டு ஏற்கெனவே நான் சொன்ன அடிப்படையில் சில வாக்குறுதிகளைத் தமிழக அரசு கொடுத்தால், குறிப்பாக 'நிலச் சீர்திருத்தத்தை நாங்கள் கொண்டு வருவோம்' என்பது போன்று, "அது மிக உதவிகரமாய் இருக்கும். அதே மாதிரி இந்த பஸ்களைப்பொறுத்தவரையிலே ஒரேயொரு விஷயத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். 10 பஸ்கள் என்று சொன்னோம். எத்தனை கம்பெனிகள் என்று தெரியவில்லை. 47 கம்பெனிகள் இருக்கலாம் என்று சொல்லுகிறார்கள். 50 பஸ்களுக்கு மேலான கம்பெனிகள் அரசு எடுத்துக்கொள்ளப்போவது 5, 6 கம்பெனிகள் இருக்கலாம். அதை

1971 சூன் 29] [திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

யேற்று நடத்தும்பொழுது என்னென்ன வருவாய் ஏற்படும், யார் யார் பாதிக்கப்படுகிறார்கள் என்பதைப் பற்றியெல்லாம் விவரங்கள் நமக்குத் தெரியவில்லை. அவை தெரியவேண்டும்.

மதுவிலக்கு ரத்தினால் 20 கோடி கிடைக்கும் என்று சொல்லுகிறார்கள். இருந்தாலும்கூட 27 கோடிக்கு பள்ளம் விழுத்தான் செய்கிறது. பாதிக்கத்தான் செய்யும் என்பதை அரசு பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும். அட்மினிஸ்ட்ரேஷனெல்லாம் வேறு முறையில் சரிப்படுத்தும் விஷயங்கள்.

பல கமிட்டிகள் அமைக்கப்படும்பொழுது இந்த கமிட்டிகளில் எல்லாக் கட்சிகளையும் சார்ந்தவர்களும் சேர்க்கப்பட வேண்டும். உதாரணத்திற்காக ஒன்றைச் சொல்லுகிறேன். சிறைப் பார்வை யாளர் என்று யாரைப்போடலாம்? அது நம்முடைய ஸ்தாபன காங்கிரசைச் சேர்ந்தவராகவும் இருக்கலாம் அல்லது இந்திரா காங்கிரசைச் சேர்ந்தவராகவும் இருக்கலாம், பி.எஸ்.பி. கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களாகவும் இருக்கலாம் அல்லது என்னுடைய கட்சியைச் சேர்ந்தவராகவும் இருக்கலாம். நாங்கள் அதிகமாக ஜெயிலில் இருந்திருக்கிறோம். அதுமாதிரி போடாமல் சிறு வயது ஆட்களைப் போடக்கூடாது. இந்த இடத்திலே கூடியவரை யார் யார் நம்மை ஏற்றுக்கொள்ளுகிறார்களோ அந்தக் கட்சிகளைக் கலந்துகொண்டு சில நியமனங்களைச் செய்வது உதவிகரமாக இருக்கும் என்று சொல்லிக்கொண்டு பொதுவாக எங்கள் நிலையைப்பொறுத்தவரையில் நான் ஏற்கெனவே தெரிவித்துப் படுத்தியிருக்கிறேன் என்று சொல்லிக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடிக்கிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்—தலைமை)

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : மதிப்பிற்குரிய சபாநாயகரவர்களே, 99 உறுப்பினர்கள் பங்கெடுத்தபிறகு 100-வது உறுப்பினராகப் பேசுவதற்குப் பேறு கிடைத்தமைக்கு நான் மட்டற்ற மகிழ்ச்சியடைகிறேன். இந்த விவாதத்திலே கலந்து கொண்ட பலரும் அருமையான கருத்துக்களையெல்லாம் இந்த அவையின் சிந்தனைக்குச் சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள். அவைகளிலே நல்ல ஆழமான கருத்துக்களைப் பிரதிபலிக்கக்கூடியவையும் இருந்தன. தனிப்பட்ட முறையிலே தாக்குதல் ஏற்படக் கூடிய கருத்துக்களும் இருந்தன. அவையெல்லாம் தொகுத்து இங்கே பேசுவதற்குக் காலம் அதிகம் இல்லாத காரணத்தால் நான் என்னுடைய கடமையிலே செல்வது பொருத்தமாக இருக்கும் என்றே கருதுகிறேன்.

முதன்முதலாக, இந்த 26 அம்சங்களைக்கொண்ட ஒரு சிறப்புத் திட்டத்தை முதலமைச்சரவர்கள் இங்கே அவருடைய 'பி' உரையிலே கோடிட்டுக் காட்டியிருக்கிறார்கள். அதைப்பற்றிப் பலவிதமான அபிப்பிராயங்கள் இந்த மன்றத்தின் முன்னால் வைக்கப் பட்டிருக்கின்றன. ஆனால் என்னுடைய கட்சியைப் பொறுத்தவரையிலே இந்த வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் நான் எந்தவிதமான புதுமையையும் காணவில்லை. புரட்சியையும் காணவில்லை. இது ஒரு

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்] [1971 ஜூன் 29]

சமதர்ம சாசனம் என்று சொல்லிக்கொள்ள முடியவில்லை. அது மட்டுமல்லாமல், பசுமைப்புரட்சியின் பிரதிபலிப்பு என்று சித்தரித்துக் காட்டக்கூடிய வகையில் அது இருக்கின்றதா? 1967-இல் இவ்வளவு பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது, அதற்குப் பிறகு நாங்கள் இவ்வளவு ஒதுக்கியிருக்கிறோம் என்று சிறப்பாக, அதிகமாகப் பணம் ஒதுக்கியிருக்கிறது என்ற முறையிலே இங்கு உரை நிகழ்த்தப்பட்டிருக்கிறது. நான் முதன் முதலிலே இந்தத் துண்டு விழக்கூடிய பட்ஜெட்டைப்பற்றி என்னுடைய கட்சியின் சார்பாக ஓரிரு கருத்துக்களைக் கூறக் கடமைப்பட்டுள்ளவனாக இருக்கிறேன்.

இப்படிப்பட்ட பற்றாக்குறை பட்ஜெட்டைச் சமர்ப்பிப்பதால் விலைவாசி உயரும், அதுமட்டுமல்ல பண வீக்கமும் ஏற்படும் என்ற கருத்தினை இங்கே பலரும் எடுத்துக் கூறினார்கள். ஆனால் பிரஜா சோஷலிஸ்ட் கட்சியைப் சார்ந்தவர்களும், இன்னும் பலரும் இம் மாதிரி ஒருநாளும் வராது என்ற கருத்திலே இங்கே எடுத்துக் கூறினார்கள். நான் ஓரிரு அம்சங்களை நமது வரவு-செலவுத் திட்டத்திலேயிருந்து முதலிலே இந்த அவைக்குக் கொடுப்பது பொருத்தமாக இருக்கும், சிறந்ததாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன். 1971-72-ம் ஆண்டின் தொடக்க இருப்பு—23.23 கோடி என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. மொத்தப் பற்றாக்குறை 59 கோடியாக இருக்குமென்று இந்த பட்ஜெட்டிலே எடுத்துக் கூறியிருக்கிறது. இந்த பட்ஜெட்டானது எழை எளிய மக்களையும், நடுத்தர வகுப்பினரையும் அதிகமாகத் தாக்கக் கூடிய ஒரு வரவு-செலவுத் திட்டமாக இருக்கிறது என்பது மட்டுமல்ல அது விலைவாசியை உயர்த்தும் தன்மையையும் உருவாக்கியிருக்கிறது. ஏன் இந்தப் பற்றாக்குறை பட்ஜெட் இம்மாதிரி தொடர்ந்து வந்திருக்கிறது என்பதை அரசாங்கம் விளக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

1969-70-லே 2532.49 இலட்சம் பற்றாக்குறையாக இருந்திருக்கிறது. 1970-71-லே 783.59 இலட்சம் பற்றாக்குறையாக இருக்கிறது. இம்மாதிரி பற்றாக்குறை பட்ஜெட்டை மாநில அரசும், மத்திய அரசும் உருவாக்கும் காரணத்தால் விலைவாசி ஏறி, உற்பத்திச் செலவும் அதிகமாகி, எவ்வளவு சம்பள உயர்வை நமது ஊழியர்களுக்குக் கொடுத்தாலும் அதை ஈடுகட்ட இது உகந்தது அல்ல என்பதை நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். சாதாரணமாக நம்முடைய செலவினங்கள் விரிந்துகொண்டே வருகிறது. ஏனென்றால் வாழ்க்கைப் புள்ளி விவரங்களின் அடிப்படையில் சர்க்கார் ஊழியர்களானாலும் சரி அல்லது தொழில் துறையிலே இருப்பவர்களானாலும் சரி கூலி நிர்ணயம் செய்வதைக் காலாகாலத்தில் செய்யப்பட வேண்டியது ஒரு நியதியாக இருக்கிறது. அப்படி இந்த வரவு-செலவுத் திட்டத்திலுள்ள பற்றாக்குறையைப் பார்க்கும்பொழுது, எவ்வளவு விலைவாசி உயர்ந்திருக்கிறது என்பதை ஓரிரு கருத்துக்களின் மூலமாகக் கூற முற்படுகிறேன்.

1971 சூன் 29] [திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

மார்ச் திங்கள் 23-ஆம் தேதி பராமுனற்றத்திலே மாண்புமிகு பிரசிடென்ட் அவர்கள், குடியரசுத் தலைவரவர்கள் அவருடைய உரையிலே ஒரு அம்சத்தை சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் 3.4 பர்சென்ட் மொத்த விலைவாசி உயர்ந்ததாக எடுத்துக் கூறி இருக்கிறார்கள். அதோடு மட்டுமல்ல, மத்தியிலே பைனான்ஸ் மினிஸ்டராக இருக்கும் உயர்நிரு சுவான் அவர்கள் இந்த விலைவாசி எவ்வளவு மொத்த அளவிலே கூடியிருக்கிறது என்பதையும் அங்கு எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள்.

'wholesale price increase by 7 per cent more than the latter part of 1970'

என்ற ஒரு பகுதியையும் எடுத்துக்கூறியிருக்கிறார்கள். இப்படி பார்க்கும்பொழுது, மொத்தமாக விலைவாசி உயர்ந்துகொண்டே யிருக்கிறது. அது மட்டுமல்ல, திரு. சுவான் அவர்களின் உரையைப் பார்க்கும்பொழுது—

'He stressed the need for continued vigilance and for taking vigorous measures for ensuring price stability in regard to essential goods entering mass consumption.'

என்றும் எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். பொதுவாக, நாம் பார்க்கும் பொழுது விலைவாசி அதிகமாக உயர்ந்திருக்கிறது. அதிலும் குறிப்பாக இந்த ஆண்டு உணவுப் பண்டங்களில் விலைவாசி அதிகமாக உயர்ந்திருக்கிறது. அத்தியாவசியப் பண்டங்களின் விலை உயர்ந்திருக்கிறது. அதற்குச் சான்றாக நம்முடைய மாநிலத்திலே யிருக்கும் வாழ்க்கைப்புள்ளி விவரத்தை எடுத்துக் கூற வேண்டுமென்று கருதுகிறேன். 1966 ஜனவரியிலே இந்த வாழ்க்கைப் புள்ளி 639 ஆக இருந்தது. டிசம்பரிலே 698 ஆக உயர்ந்தது. 1967 ஜனவரியிலே 692 ஆகக் குறைந்து கடைசியிலே டிசம்பரிலே 712 ஆகக் கூடியிருக்கிறது. 1968-லே 715 ஆக ஜனவரியிலே யிருந்தது டிசம்பரிலே 693 ஆகக் குறைந்திருக்கிறது. 1969-லே 690 ஆக ஆரம்பித்து 756 ஆக இருந்திருக்கிறது. 1970-லே 774 ஆக ஜனவரியிலேயிருந்தது டிசம்பரிலே 828 ஆக ஆகியது. இப்படி 1971-லே பார்க்கும்பொழுது 828-க்கு மேலாக வாழ்க்கைப்புள்ளி இருக்கிறது. இந்த அடிப்படையில் பார்த்தால் விலைவாசி குறையவில்லை, குறையக்கூடிய முறையிலே இந்த பட்ஜெட் சரியான முறையிலே அமையவில்லை. அதிலும் பற்றாக்குறையிருப்பதால் அரசாங்கத்திலே செலவினம் அதிகமாக இருப்பதால் பணப் புழக்கம் அதிகமாக இருக்கிறது.

'circulation of money and velocity of circulation of money has increased'

என்ற தன்மையிலே அந்தப் பொருளாதாரத் தத்துவத்தின் அடிப்படையில் அதிகப் பணப்புழக்கம் இருப்பதால் விலைவாசி உயர்ந்திருக்கிறது. இதைக் கடைப்பிடித்து மத்திய அரசாங்கமும், மாநில அரசாங்கமும் என்னென்ன நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை இந்த மன்றத்திலே விளக்க வேண்டும். மத்திய சர்க்காரிலிருந்து பல காரியங்களுக்காக யெல்லாம்

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்] [1971 ஜூன் 29]

செய்கிறார்கள், ஆனால் உருப்படியாக ஒன்றும் செய்யவில்லை. சாதாரணமாக இந்த நிதிப் பங்கீட்டு முறையில், மாநிலங்கள் விலைவாசியைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கு தன்னந்தனியாக அதிகாரங்கள் பரவலாக இல்லை என்ற ஆட்சேபணையைச் சொன்னால் இந்த அரசாங்கம் அதற்காக மத்திய அரசாங்கத்தோடு என்னென்ன காரியங்களைச் செய்திருக்கிறது என்பதை எடுத்துக் கூறக் கடமைப்பட்டவர்களாக இருக்கின்றீர்கள் என்பதை நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

இன்னொரு விஷயத்தையும் கூறவேண்டுமென்று நினைக்கிறேன். இவ்வளவு பணம் அதிகமாகச் செலவுநிற்காலும் உண்மையாக இந்தப் பணத்திற்கு அந்த மதிப்பு இருக்கிறதா? 'ரூபி வால்யூ' என்பதைப் பற்றிச் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். 1966 ஜூன் திங்களில் இந்த நாணயத்தின் மதிப்பைக் குறைத்தார்கள். இன்று பிளானிங் மினிஸ்டராக உள்ள திரு. சி. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் அன்று அமைச்சரவையில் இருந்த போது இந்த நாணய மதிப்புக் குறைவு ஏற்பட்டது. அதன் விளைவாக என்ன கஷ்டங்கள், துன்பங்கள் ஏற்பட்டன என்பதைப் பற்றியெல்லாம் விரிவாக எடுத்துக் கூற விரும்பவில்லை. தற்போது இருக்கும் நாணய மதிப்பைப் பற்றிப் பேராசிரியர் ஒருவர் ஒரு கட்டுரை எழுதியிருக்கிறார்கள். அதிலே, இன்று ஒரு ரூபாயின் மதிப்பு 54 பைசாதான் என்று அவர்கள் கூறி இருக்கிறார்கள். இன்னொரு பகுதியிலே— 'Erosion of Value of Rupee' என்று கூறியிருக்கிறார்கள். இன்று கறுப்புப் பணம் நடமாடுகிறது என்ற உண்மை அனைவருக்கும் தெரியும். பல கடத்தல் மன்னர்கள் இந்த நாட்டில் இருக்கும் காரணத்தால் பல கஷ்டங்கள், துன்பங்கள், விலைவாசி உயர்வுகள் ஏற்படுகின்றன. இதைப் பற்றி விசாரணை செய்ய 'டைரக்ட் டாக்ஸஸ் என்சூயரி கமிட்டி' என்று முன்னாள் உயர்நீதிமன்ற நீதிபதி என். என். வாஞ்சு அவர்கள் தலைமையில் நிறுவப்பெற்றது. அதிலே இதற்கெல்லாம் என்ன பரிகாரம் காணப்பட்டிருக்கிறது? மத்திய அரசு என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது? இன்று விலைவாசி கூடுகிறது என்றால் பணத்தில் மதிப்பு குறைந்து கொண்டே போகிறது. கறுப்புப் பணம் நடமாடிக் கொண்டிருக்கிறது. மற்ற விதமான பணங்களும் நடமாடிக் கொண்டிருக்கின்றன. அரசாங்கம் அதிகப்படியாகச் செலவு செய்து கொண்டிருக்கிறது. அரசாங்கச் செலவினங்களைக் குறைக்க வேண்டும். 'Ostentations expenditure should be avoided'

என்ற கருத்தை வலியுறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன். இந்தக் கமிட்டியின் அறிக்கையை மத்திய அரசு பெற்றுவிட்டதா? இந்த அறிக்கை வந்த பிறகு மாநில அரசு என்ன நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளப்போகிறார்கள் என்பதைப் பற்றியெல்லாம் விளக்கத்தை நான் இங்கு எதிர்பார்க்கிறேன்.

குறிப்பாக, மத்திய—மாநில அரசுகள் உறவு பற்றி என்ன நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டுமென்பதைப் பற்றி முதலமைச்சர்கள் அத்தனை பேரும் கூடி தலைமை அமைச்சர் தலைமையில் பேசிட

1971 சூன் 29] [திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

தீர்க்க வேண்டும். மொழிப் பிரச்சினையானாலும் சரி, நதி நீர்ப் பங்கீடு பிரச்சினையானாலும் சரி, மத்திய அரசுக்கும் மாநிலங்களுக்கும் இருக்கக்கூடிய உறவு முறையானாலும் சரி—அவர்களே பேசித் தீர்த்துக் கொள்ளுவது சாலச் சிறந்ததாக இருக்கும் என்ற கருத்தில் ஸ்தாபன காங்கிரஸ் தீர்மானம் போட்டியிருக்கிறார்கள். அதற்குரிய நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளுவது பொருத்தமாக இருக்குமென்று நான் கருதுகிறேன்.

மதுவிலக்குக் கொள்கையைப் பற்றி இங்கே பலவிதமான கருத்துக்களைக் கூறியிருக்கிறார்கள். ஸ்தாபன காங்கிரஸில் இருப்பவர்கள் எதற்காக இந்த மதுவிலக்கு ரத்து செய்ததை எதிர்க்கிறார்கள் என்ற கேள்வியைக் கனம் அங்கத்தினர் பலரும் இந்த மன்றத்திலே கேட்டார்கள். காந்தியத்தில் அதிகமான நம்பிக்கை வைத்திருக்கிறவர்கள் எல்லாம் மதுவிலக்குக் கொள்கையைக் கைவிட்டு விட்டார்களே, தமிழ்நாட்டில் மட்டும் மதுவிலக்குக் கொள்கை நீடித்து இருக்க வேண்டுமா என்ற கருத்தைப் பலரும் கூறினார்கள். நான் ஒன்று கூற விரும்புகிறேன்.

குறிப்பாக, நமது இந்தியக் கம்யூனிஸ்டு கட்சித் தலைவர் அவர்கள் மதுவிலக்கு ரத்து செய்வதை வாழேற்பார்கள். அதே மாதிரி இந்த மன்றத்தில் பெரும்பாலான அங்கத்தினர்கள் வரவேற்றிருக்கிறார்கள். முஸ்லிம் லீக் கட்சி கண்டிக்கிறது. பி.எஸ்.பி. கண்டிக்கிறது. சுதந்திராக் கட்சி கண்டிக்கிறது. இவர்கள் எல்லாம் என்ன முறையில் கண்டிக்கிறார்கள் என்பதைச் சற்று நிதானமாகச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

1937ல் மதுவிலக்கைக் கொண்டு வந்தபோது சாதாரணமாக எல்லோரும் கோஷம் போட்டோம். மது ஒழிந்தது, தேன் சுரந்தது என்றெல்லாம் கூறினோம். பனை மரத்திற்கும் விடுதலை தென்னை மரத்திற்கும் விடுதலை என்றெல்லாம் பாட்டுக்கள் இசைத்தோம். பிரசாரங்கள் செய்தோம். 1937ல் சேலம் மாவட்டத்திற்கு மட்டும் உடனடியாக சட்டம் செய்திருக்கிறார்கள். அதற்குப் பிறகு 1948 அக்டோபர் 2-ம் தேதி முதல் தமிழ் நாடு முழுவதும் மதுவிலக்குச் சட்டம் அமலாகியிருக்கிறது. இப்போதுள்ள நிலையிலே ஒரு ஆட்சேபணை இருக்கிறது என்பதைக் கூற விரும்புகிறேன். இப்போது மதுவிலக்கை ரத்து செய்யவில்லை. ஒத்திவைக்கப்பட்டிருப்பதாகக் கூறியிருக்கிறார்கள். அப்படியானால் முன்பு இருந்த அப்காரி ஆக்கடை கொண்டு வரப் போகிறார்களா? அது இல்லாமல் மதுவிலக்குச் சட்டத்தை அறவே ரத்து செய்து சட்டம் கொண்டு வரப் போகிறார்களா? முதலமைச்சர் அவர்கள் ரத்து செய்து சட்டம் செய்யாவிட்டால் அதிலே சிறு ஆட்சேபணை இருக்கக்கூடும் என்று என் சிற்றறிவுக்கு எட்டுகிறது என்று கூற விரும்புகிறேன். அப்போது சேலத்தில் உடனடியாக அந்த மதுவிலக்குச் சட்டம் அமலாகும் என்று கூறினார்கள். 1, 3, 6 என்ற ஷரத்துக்களில் உடனடியாக அமலுக்கு வரும் பகுதிகள் என்று சட்டத்திலே இருக்கிறது. மற்றப் பகுதிகளிலே விஸ்தரிப்புத்தான் நடந்த

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்] [1971 சூன் 29]

திருக்கிறது. அந்த நிலையில் இப்போது நோடிபிகேஷன் மூலமாகத் தள்ளிப் போடுவது என்றால் அது கஷ்டமாக இருக்கும். அது சேலம் ஜில்லாவுக்கு உகந்ததாக இருக்காது. ஆகையால் அதை ரிப்பீல் செய்து சட்டம் கொண்டு வருவதுதான் பொருத்தமாக இருக்குமென்ற கருத்தை நான் கூற விரும்புகிறேன்.

மதுவிலக்குக் கொள்கை எல்லோராலும் வரவேற்கத்தக்க கருத்து. ஏன் நம்முடைய அரசாங்கம் அதைக் கைவிட வேண்டுமென்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். இந்த மதுவிலக்கை ஒத்திப் போடுவதன் மூலம் வரக்கூடிய வருவாய் பத்துக் கோடி ரூபாய் என்று கூறுகிறார்கள். இதற்காக ஏழை எளிய நடுத்தர மக்கள் மேலும் கஷ்டப்பட வேண்டுமா என்பதைத் தயவு செய்து பரிசீலிக்க வேண்டும். ஏற்கனவே, பல இடங்களில் அரிஷ்டம், மதுக் கஷாயம் போன்றவை விற்பனை செய்யப்பட்டு வருகின்றன. இதைத் தடை செய்வதற்கு மாநில அரசிற்கு அதிகாரம் இல்லை யென்று சொல்லப்படுகிறது. டெல்லியிலும் அரிஷ்டம் போன்ற வற்றைத் தடை செய்யாமல் இருக்கின்ற நிலையில் மதுவிலக்கை ரத்து செய்தால்கூட போதிய வருவாய் ஏற்படாது என்பதையும் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

மதுவிலக்கைப் பற்றி இதற்கு முன்னால் இந்தச் சட்டமன்றத் தில் பல அபிப்பிராயங்களைக் கூறியிருக்கிறார்கள். குறிப்பாக, இரண்டு மேற்கோள்களை இந்த மன்றத்தின்முன் வைக்க விரும்புகிறேன்.

1958-ல் மதுவிலக்கு குற்றங்கள் அதிகமாகி வந்தன. ஆகையால் குற்றம் புரிந்தவர்கள் மீது கடுமையான தண்டனை விதிக்கப்பட வேண்டுமென்று அன்று திரு. பக்தவத்சலம் அவர்கள் சட்டம் கொண்டு வந்தார்கள். அப்போது இந்த மன்றத்தில் விவாதத்தில் கலந்து கொண்ட கம்யூனிஸ்டு கட்சியின் சார்பாகப் பேசிய உயர் திரு கலியாணசுந்தரம் அவர்களும், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பாக மறைந்த தலைவர் உயர்திரு சி. என். அண்ணாதுரை அவர்களும் கருத்துத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் என்ன கூறியிருக்கிறார்கள் என்பதை இங்கே நான் படித்துக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

உயர்திரு கலியாணசுந்தரம் அவர்கள் மார்ச் 13, 1958 அன்று பேசியதாவது—

“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவை இன்னும் 6 மாதத்திற்குப் பிறகு நாம் ஆலோசனைக்கு எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்று நண்பர் சட்டநாதக் கரையாளர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் திருத்தத்தை நான் ஆதரிக்கிறேன். அதனால் மதுவிலக்குக் கொள்கைக்கு விரோதம் என்று அர்த்தமல்ல. மதுவிலக்கைப் பரிபூரணமாக, வெற்றிகரமாக நடத்த வேண்டுமென்பதுதான் என்னுடைய அபிப்பிராயமும். கம்யூனிஸ்டு கட்சியின் அபிப்பிராயமும் அதுதான்”

1971 சூன் 29] [திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

என்று கூறியிருக்கிறார். அவர்கள் மேலும் அதைப் பற்றிப் பாராட்டி, புகழ்ந்து பல கருத்துக்களை, நல்ல அறிவுமிக்க கருத்துக்களை எல்லாம் கூறியிருக்கிறார்கள். அதையெல்லாம் எடுத்துப் படித்து என்னுடைய காலத்தைக் குறைத்துக் கொள்ள விரும்பவில்லை.

நமது மதிப்பிற்குரிய மறைந்த முதலமைச்சர் மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை அவர்கள் அன்று எந்த முறையில் பேசியிருக்கிறார்கள் என்பதையும் இந்த அவையின்முன் வைக்க விரும்புகிறேன்—

“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, மதுவிலக்குச் சட்டம் நம் நாட்டில் எந்த அளவிற்கு வெற்றிகரமாக நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிறதோ அந்த அளவிற்கு நாம் பெருமைப்பட வேண்டும். எந்த அளவிற்கு அது தோல்வியடைந்திருக்கிறதோ அந்த அளவிற்கு நம்மைப் பற்றிக் கேவலமான ஒரு கருத்து நமக்குள்ளேயே எல்லாக் கட்சியினரிடத்திலும் இருந்து வருகிறது. எனவே, ஒரு குறிப்பிட்ட கொள்கையில் எல்லாக் கட்சிகளும் ஒருமித்த கருத்துக் கொண்டிருக்கின்றன என்றால் அது மதுவிலக்குத் திட்டம் நம் நாட்டில் வெற்றிகரமாக நிறைவேற்றப்பட வேண்டுமென்ற கொள்கைதான் ஆகும்.”

இப்படி பல கருத்துக்களை அவர்கள் எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள்.

மதுவிலக்குக் கொள்கையைப் பற்றி என்னமாக மத்திய அமைச்சரவையில் இருப்பவர்களும் தோல்வியடைந்து விட்டது என்று பேசியிருக்கிறார்கள். அது நியாயம் அல்ல, தர்மம் அல்ல என்று கருத்து தெரிவித்து இருக்கிறார்கள். ஒரு வேளை காலம் கடந்து விட்டது, 1958 போய் பல வருஷங்கள் ஓடிவிட்டன, ஆகவே அந்த கருத்தை மறு பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்ற கருத்து நமது அரசாங்கத்திற்கு இருந்தாலும் அது நியாயமான அடிப்படையிலே இல்லை அதிலும் குறிப்பாக திருக்குறளிலே தமிழ் மறையிலே 93-வது அதிகாரத்தில் என்ன சொல்லியிருக்கிறது என்று நான் கூற வேண்டிய தேவையில்லை. மதுவிலக்குக் கொள்கையை ‘டெம்பரன்ஸ் லீக்’ மூலமாக பிரசாரம் செய்யலாம். இது ஒரு சமூக சீர்திருத்த சட்டமாக செய்யப்படுமானால் அது நன்றாக இருக்கும். அது சமூகத்திற்கு உகந்த சட்டமா என்று பார்க்க வேண்டும். பலவிதமான எதிர்ப்புகள் இருக்கின்றன. பலவிதமான கோட்பாடுகள் இருந்து கொண்டு வருகின்றன. சமுதாயத்தில் இருக்கும் சிக்கல்கள், கஷ்டம் இவற்றை மாற்றுவதற்கு இதுமாதிரி சட்டம் தேவை. இந்த மது விலக்கு ரத்தினால் சமுதாயத்தின் அடித்தளத்தில் இருக்கும் மக்கள் மிகவும் பாதிக்கப்படுவார்கள். நடுத்தர மக்கள் பாதிக்கப்படுவார்கள் என்று அச்சப்படுகிறேன். ஆகவே, இந்த மதுவிலக்கு சட்டத்தை எடுக்கக்கூடாது, எடுக்கக்கூடாது என்று என் கட்சியின் சார்பில் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

மைசூரில் 5 வருஷத்திற்கு முன்பு எடுக்கவில்லையா என்று எடுத்துக் காட்டலாம். குற்றம் யார் செய்தாலும் குற்றம் தான்,

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்] [1971 ஜூன் 29]

ஒப்புக்கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறோம். காங்கிரஸ்காரர்கள் எடுத்து விட்டார்கள் என்றால் அதே குற்றத்தை நாம் புரிய வேண்டுமா? தமிழ் நாட்டு மக்கள் பண்பாடு தெரிந்தவர்கள், நாகரீகம் தெரிந்தவர்கள். ஒருகாலும் அதைக் கடைபிடிக்கக்கூடாது என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். புறநானூறு போன்ற காவியங்களில்கூட கங்குடித்து இருக்கிறார்கள் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லலாம். அதைவிட திருக்குறளை நாம் மேற்கோளாகக் கொள்வது சாலச் சிறந்ததாக இருக்கும், பொருத்தமாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன். ஆகவே தயவு செய்து இந்த மதுவிலக்கை ரத்து செய்வதை கைவிட்டு விடவேண்டுமென்று மக்களுடைய பெயரால் அதிலும் குறிப்பாக, ஏழை எளிய மக்களின் பெயரால் பெண்கள் சமுதாயத்தின் பெயரால் வேண்டி விரும்பிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

விற்பனை வரியைப் பற்றி எல்லாம் நேற்றைய தினம் இங்கே கார சாரமான விவாதம் நடந்தது. 3 சதவிகிதம் என்று இருந்ததை, 3½ சதவிகிதமாக உயர்த்தி இருக்கிறார்கள். கம்பெனண்டிங் செய்வதற்கு 2 சதவிகிதம் இருப்பதை 2½ சதவிகிதமாக உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். இதனால் எவ்வளவு வருவாய் வருகிறது என்பதைப் பற்றி விரிவாக எடுத்துச் சொன்னார்கள். அது முடிந்த சமாதானமாக இருக்கிறது. சட்டமாதிரி விட்டது, இனி கையெழுத்து ஆக வேண்டியதுதான். ஆகவே, அதைப் பற்றி அதிகமாக பேசினால் அதை அரசாங்கம் மறுபரிசீலனை செய்யும் என்று கருதவில்லை.

ஆனால் ஒன்று கூற விரும்புகிறேன். இந்த விற்பனை வரி மீது 10 சதவிகிதம் சர்சார்ஜ் இந்த சென்னை மாநகரத்திலுள்ளவர்களிடமிருந்து வர்த்தகர்களிடமிருந்து வசூல் செய்ய வேண்டுமென்று இந்த வரவு செலவு திட்டத்தில் எடுத்துக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இது வெகுவாக ஏழை மக்களை பாதிக்கக்கூடிய ஒரு வரியாக இருக்கும் இதை வாங்குபவர்கள் மீது திணிப்பதற்கு இந்த வர்த்தகர்கள் முனைவார்கள்.

அது மட்டுமல்ல, இந்த சென்னைப்பட்டினத்திலே இருக்கும் வர்த்தகர்கள் வெகுவாக பாதிக்கப்படுவார்கள். இங்கே இருக்கும் தொழிலை பாதிக்கும் என்பதால் இந்த வரியை உடனடியாக ரத்து செய்யவேண்டுமென்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக நமது அரசாங்கத்தின் தொழில் கொள்கை, தொழிலாளர்கள் நலனைப் பற்றி கூறுவது பொருத்தமானதாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன். நமது மாநிலத்திலே மாநில தொழில் மேம்பாட்டுக் கழகம் ஒன்று ஆரம்பிக்கப்போவதாகவும், அதற்காக 5 கோடி ரூபாய் மூலதனம் திரட்டி இருப்பதாகவும், இப்போது பல நல்ல முன்னேற்றம் செய்வதற்கு வாய்ப்பாக இருக்கும் என்று இந்த வரவு செலவு திட்டத்தில் கோட்டுக் காட்டப்பட்டு இருக்கிறது. ஆனால், இந்த பிற்பட்ட மாவட்டங்கள் எது எது என்ற பட்டியலை இந்த வரவு செலவு திட்டத்திலே எடுத்துக்

1971 சூன் 29] [திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

கூறப்பட்டு இருக்கிறது. சாதாரணமாக இன்று பார்த்தால் தொழில்கள் எல்லாம் புதிதாக தொடங்கப்படுவது, எங்கெங்கு தொழில்கள் அதிகமாக இருக்கிறதோ அதற்குப் பக்கத்தில் தான். அதாவது ஒன்றிரண்டு நகரங்கள், மாவட்டங்கள் இவற்றில்தான். இது பரவலாக ஆக்கப்பட வேண்டும். 'ரீஜினல் இம்பேலன்ஸ்' கொஞ்சமும் இல்லாத முறையில் மாற்றி அமைப்பதற்கு அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். பிற்பட்ட மாவட்டங்களிலே 'ஜாயின்ட் செக்டாரிலே' துவங்கப்படுகிற தொழிற்சாலைகளை நடத்துவதற்கு அரசாங்கம் வேண்டிய நடவடிக்கை எடுத்து ஆக்கமும் ஊக்கமும் அளிக்க வேண்டும். அதிலும் குறிப்பாக, சில இடங்களில் 'என்டர்பிரிளர்ஸ்' வா கஷ்டப்படுவார்கள், ஆகவே அந்தப் பகுதியில் இருப்பவர்களுக்கு பிரத்யேக ஊக்கம் தர வேண்டுமென்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

இப்போது கூட்டுறவுத் துறையில் ஒரு உரத் தொழிற்சாலை 62 கோடி ரூபாய் செலவில் தூத்துக்குடியில் தொடங்குவதை நான் மிகவும் பொருத்தமானது என்று கருதுகிறேன். அதோடு 20 கோடி ரூபாய் செலவில் ஹெவி வாட்டர் தொழிற்சாலை ஒன்றையும், நிறுவப்பட்டிருப்பதாக அறிகிறேன். பொதுவாகப் பார்க்கிற போது, பல தொழிற்சாலைகள் நிறுவுவதற்கு திட்டம் வகுத்து இருக்கிறார்கள். ஆனால் பிற்பட்ட மாவட்டங்களில் குறிப்பாக கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலே ரப்பர் தொழிற்சாலை நிறுவுவதற்கு எல்லா வசதிகளும் வாய்ப்புகளும் இருக்கின்றன. பிற்பட்ட மாவட்டங்கள் என்று பிரகடனப்படுத்தப்பட்ட மாவட்டங்களில் ஒவ்வொரு தொழிற்சாலை சர்க்கார் தரப்பில் நிறுவுவது பொருத்தமாக இருக்கும் என்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக்கொள்கிறேன். கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் ஒரு ரப்பர் தொழிற்சாலை நிறுவினால் அதற்கு வேண்டிய ரப்பர் தோட்டங்கள், தனியார் துறையிலும் சர்க்கார் துறையிலும் ஏராளமாக உற்பத்தி செய்கின்றன. தாராளமாக மூலப்பொருள்கள் கிடைக்க வாய்ப்பு இருக்கிறது. எஞ்சிய பொருள்களையும் கோளாறிலிருந்து பெற்றுக் கொள்ள வாய்ப்பு இருக்கிறது. ஆகவே, பொதுத்துறையில் ஒரு ரப்பர் தொழிற்சாலை கன்னியாகுமரியில் உருவாக்கிக் தர வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சேலம் இரும்பாலையைப் பற்றி இங்கே சிறப்பாக எடுத்துக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. அதிலே 'ப்ராடக்ட் மிக்ஸ்' பொருள் கலவை பற்றி அறிக்கை மத்திய அரசிலிருந்து வருவதற்கு காலதாமதம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அந்த காலதாமதம் தவிர்க்கப்படவேண்டுமென்று மத்திய அரசை மாநில அரசு வற்புறுத்திக்கேட்டுக் கொள்ளவேண்டுமென்றும், அதற்கான நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஒரு சமயம் 1980 வரை என்று பயப்பட்டுக்கூடிய அளவிலே, அதிருப்தி தரக்கூடிய அளவிலே நடந்தது என்பதை உணரவேண்டும். அதிலே உடந்தையாக யார் இருந்தார்கள் என்பதை மறந்து விட்டு, தமிழகத்திற்கு மிகச் சிறப்பான திட்டம், அதை மிக விரை

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்] [1971 ஜூன் 29]

வில் உருவாக்குவதற்கு எல்லா நடவடிக்கைகளையும் மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இன்னொன்றையும் விசேஷமாக எடுத்துக் கூற வேண்டுமென்று விரும்புகிறேன். தூத்துக்குடி துறைமுகத் திட்டம் நிறைவு பெறும் நிலையில் இருக்கிறது. அதோடு சேர்த்து, சேதுசமுத்திரத் திட்டத் தையும் உடனடியாக மத்திய அரசாங்கத்தோடு தொடர்பு கொண்டு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அந்த முறையில் அதற்கான குறிப்பு இருக்கிறது. அதையும் பார்த்தேன். அதே மாதிரி நெய்வேலி இரண்டாவது ஸ்டேஜ் சுரங்கப் பணி துவக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். தூத்துக்குடியில் எண்ணெய் சுத்திகரிப்பு ஆலை ஒன்றை நிறுவுவதற்கும் அரசாங்கம் வேண்டிய நடவடிக்கையை மேற்கொள்ள வேண்டும். தொழில் துறையில் நாம் முன்னேறிக்கொண்டு இருக்கிறோம். புதிதாக பல ஸ்தாபனங்களைத் தொடங்குகிறோம். மூடிக்கிடக்கும் ஆலைகளை திறப்பதற்கு முன்பு மத்திய அரசாங்கத்தோடு தொடர்பு கொண்டு பல நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டு இருக்கின்றன. ஆனால் அந்த நடவடிக்கைகள் இன்னும் துரிதமாக எடுக்க வேண்டும். அதிகப் பணத்தை பெற்றுக்கொண்டு மூடிக்கிடக்கும் எல்லா ஆலைகளையும் திறக்க அரசாங்கம் ஆவன செய்யவேண்டும். அப்படிச் செய்தால் தான் பெருகி வரும் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் தொழில் துறையில் இருக்கும் அமைதியின்மை ஆகியவற்றை தவிர்க்க முடியும். அரசாங்கம் அதற்கு துரித நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று நான் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். தொழில் துறையில் உள்ள தகராறுகளில் போலீஸ்காரர்கள் வேண்டுமென்றே துழைவதால் பல தகராறுகள் ஏற்படுகின்றன. யூனியனில் மாச்சார்யங்கள் ஏற்படுகின்றன. இந்த மாதிரி கட்சி மாச்சார்யங்கள் இல்லாமல், யூனியன்கள் செயல்படுவதற்கு நல்ல விதிமுறைகள் இருந்தாலும் நடைமுறையில் நடக்கவில்லை என்று முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தாற்போல், நமது கல்விக்காக அதிகப் பணத்தை செலவழித்திருப்பது பாராட்டத்தக்கது தான். இல்லை என்று சொல்ல வில்லை. கல்விக்காக 81.84 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. 6,500 புதிய ஆசிரியர்களுக்கு வேலை கொடுக்க குறிப்புகள் இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தில் இருக்கின்றன. ஆனால், இந்த புதிய தொழில் பயில் பிரச்சினைகளைப் பற்றி அரசாங்கம் சற்று சிந்திக்க வேண்டும். 'அப்ரெண்டிஸ் டிச்சர்' களுக்கு குறைந்த சம்பளம் இருக்கிறது. புதிதாக இலாகாவில் வேகன்ஸி இருந்தால், அதில் ஆசிரியர்களை அமர்த்தினால், அவர்களுக்கு குறைந்த ஊதியம் கொடுப்பது நியாயம் இல்லை. நியாயமான முறையில், அதற்கென்று அடிவார்டைஸ் செய்து வேலைக்கு எவ்வளவு உரியதோ அந்தச் சம்பளத்தைக் கொடுக்க அவர்களுக்கு உரிமை இருக்கிறது.

1971 சூன் 29] [திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

அப்ரெண்டிஸ் மச்சராக இருப்பதாலேயே இந்த வேலைக்கு நியமிக்கப்படும்போது, குறைந்த சம்பளத்தை ஆசிரியப் பெருமக்கள் பெற வேண்டும் என்று செய்வது நீதி வழங்குவது ஆகாது.

இன்னும் ஆசிரியர்கள் பயிற்சியில் பல கஷ்டங்கள், சங்கடங்கள் இருக்கின்றன. சில இடங்களில் பயிற்சிப் பள்ளிகள் மூடப்படுகின்றன. மலையாளப் பயிற்சிப் பள்ளி குழித்துரையில் ஒன்று இருக்கிறது. மலையாள மொழி ஆசிரிய பயிற்சிப் பள்ளி அது ஒரே ஒரு பள்ளிதான். அந்த ட்ரெயினிங் ஸ்கூல் கன்யாகுமரி ஜில்லாவில் இருந்தது ஒன்றுதான். அது நிலகிரி மாவட்டத்திற்கும், கன்யாகுமரி மாவட்டத்திற்கும் சேர்த்து மாணவர்களை ட்ரெயின் செய்ய பயிற்சி பள்ளியாக இருந்தது. இந்த ஆண்டிலிருந்து அந்தப் பள்ளியை மூடவேண்டும் என்று உத்தரவு போடப் பட்டிருப்பதாக எனக்குத் தெரிகிறது. மலையாள மைனாரிடிசுமாஜ் உறுப்பினர்கள் எனக்கு அது சம்மந்தமாக கடிதம் மூலம் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அது மலையாள மைனாரிடிசுளுக்கு அநீதியாக இருக்கிறது என்று கருதுகிறேன். சிறுபான்மையோர்களுக்குச் செய்யும் காரியமாக இருப்பதால் இதில் அரசாங்கம் தயக்கம் காட்டாமல், உடனடியாக ஈடுபட்டு, இதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டும்.

இன்னொரு விஷயம். ஆசிரியர் பயிற்சிப் பள்ளிக்கு, 300 சிறப்பு எண் மார்க்கு வேண்டும் என்று புதிய விதி பிறப்பித்திருக்கிறார்கள். அதைப் புனர் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும். குறைந்த மார்க் ஏழை எளிய மக்களுக்கு, குறிப்பாக தாழ்த்தப்பட்ட பாக்வர்ட் கிளாஸ் மக்களுக்கு, ஷேடீல்டு கான்ட் மக்களுக்கு போதிய ஊக்கம் அளிக்கும் வகையில் இருக்க வேண்டும். ஆகவே, அவர்களுக்கு இதில் விதிவிலக்கு அளிக்க வேண்டும். இல்லையென்றால் பயிற்சிப் பள்ளிகளில் அவர்களுக்கு அப்டிஷன் கிடைக்க வழிவகை காணமுடியாமல் போய்விடும்.

அடுத்தபடியாக, முக்கியமானது அரசாங்கத்தின் பயிற்சி மொழித் திட்டம். இதற்காக உயர்திரு இலட்சுமணசுவாமி முதலியார் அவர்கள் ஒரு அறிக்கை சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள். இது சம்மந்தமாக சுப்ரீம் கோர்ட் சல்லூரிகளில் பயிற்சி மொழி பற்றிய கேஸ் நடந்து, வட்டார மொழி மட்டுமாக இருக்கக் கூடாது என்று தீர்ப்பு வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. இன்றைக்கு பல பகுதிகளிலும் ஆங்கிலத்தை ஒழித்து விடவேண்டும் என்ற மோகம் பலரிடத்திலே இருக்கிறது. வட நாட்டில் இருக்கிறவர்களுக்கு அதிகமாக இருக்கிறது என்றாலும், என் தென் நாட்டிலும், தமிழகத்திலும் இருக்கிறது. தமிழைப் போற்ற வேண்டும்; குறைக்க வேண்டும் என்று சொல்லவரவில்லை. ஆனால் எந்தத்துறையிலும் அறிவு பெற, போதுமான அளவில் தெரிந்து கொள்ள சிறந்த மொழி ஆங்கிலம் தான். உலகத்திலே உள்ள மொழிகளில் சிறந்த மொழி ஆங்கிலம் தான். ஒரு வேளை முன்பு ஆங்கிலேயர்கள் நம்மை ஆண்டார்கள் என்பதால், அது ஒரு அந்நிய மொழி,

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்] [1971 சூன் 29]

அதைக் கையாள்வதால் அடிமைப்படுகிறோம் என்று சொல்லலாம். ஆனாலும், அது ஒரு சிறப்பான வளமான மொழி என்ற கருத்தில், விஞ்ஞானத்தில், பொருள் இயலில், வேறு எந்தக் காரியமாக இருந்தாலும், அதிலே இருக்கின்ற வளம் வேறு மொழியில் இல்லை.

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, சுப்ரீம் கோர்ட் தீர்ப்பின்படி பார்த்தால், குறிப்பிட்ட ஒரு மொழி மட்டுமே, வட்டார மொழி மட்டுமே இல்லாமல், பிற மொழி களுக்கு, சிறு பான்மையோருக்கு வாய்ப்பு இருக்க வேண்டும் என்றிருக்கிறது. அந்த வகையில் பார்த்தால், அது தமிழகத்தின் கல்வித் துறையை பாதிக்காது. தமிழகத்தின் கல்வியைப் பொறுத்தவரையில், சட்டப் பூர்வமாக, இந்த அவை தீர்மானம் நிறைவேற்றியிருக்கிறது, நமக்கு இரு மொழித் திட்டம் என்று. அது வற்புறுத்தி ஏற்றுக் கொள்ளப் பட்டிருக்கிறது ; தமிழகத்தில் ஆங்கிலமும், தமிழும் இரண்டும் இருக்கும் என்று. எல்லாக் கல்லூரிகளிலும் இரண்டு மொழிகளும் பயிற்சி மொழிகளாக இருப்பதால், அந்தத் தீர்ப்பு நம்மைப் பாதிக்காது.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : அமைச்சர் அவர்களுடைய விளக்கத்திற்கு நன்றி. ஆனால், நடைமுறையில் இருப்பதைப் பார்க்க வேண்டும். மாணவர்கள் பயிற்சி மொழியின் காரணமாக என்னென்ன முறைகளில் நடந்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை நான் சொல்ல வேண்டியதில்லை. ஆங்கிலத்தில் பயிற்சி பெறத்தான் விரும்புகிறார்கள். தமிழில் படிக்க விரும்பவில்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இன்னும் ஐந்து நிமிஷங்கள் தான் இருக்கிறது.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : இன்னொரு பத்து நிமிஷங்கள் கொடுங்கள் I will finish very soon. I have a lot of Points to Cover.

அதோடு அல்லாமல், தமிழிலே கற்றுக் கொண்ட மாணவர்களிடையே குறைவாக உணரும் அளவில் நிலைமைகள் இருக்கின்றன. ஊக்கம் அளிப்பதில் ஆட்சேபணையில்லை. என்பது ரூபாய் ஆனாலும் சரி, இன்னும் அதிகமானாலும் சரி, கொடுப்பதற்கு தடஸ்தம் சொல்லவில்லை. ஆனால் இன்றைக்கு இருக்கும் நிலை என்ன என்று சிந்தித்துப்பார்க்க வேண்டும். வேலையில்லாத திண்டாட்டம் அதிகமாக இருக்கும் நிலையில், மாணவர்களிடையே அமைதிக்குறைவு ஏற்படுகிறது. எனக்குத் தெரிந்த அளவில், நல்லாட்டி இயக்கத்தில் பட்டதாரிகள், படித்தவர்கள் சென்று கொண்டிருக்கிறார்கள். காரணம், இன்று இருக்கின்ற கல்வி முறைதான். தொழில் செய்ய உகந்ததாக இல்லை என்ற காரணத்தால் அப்படி அந்த இயக்கத்தில் சேர்ந்துக்கொண்டு இருக்கிறார்களோ என்று நினைக்க வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே தான் கல்வி முறையைப் புனர்பரிசீலனை செய்ய வேண்டும் என்றும் அந்த வகையில் நல்ல காரியங்களைச் செய்ய வேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

1971 சூன் 29] [திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

அடுத்தபடியாக, குடிநீர் பிரச்சினை. அதைப்பற்றியும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். எல்லாக் கிராமங்களுக்கும், பாதுகாக்கப்பட்ட குடிநீர் கொடுக்கவேண்டியது அரசாங்கத்தின் தலையாய கடமை. பஞ்சத் துயர் தணிப்புக் காரியத்தின் கீழ் பல இடங்களில் தண்ணீர்த் தொட்டிகள் அவசர அவசரமாக நிறுவப்பட்டன. அப்படிச் செய்ததால் பல மேல் நிலைத் தொட்டிகள் தண்ணீர் இல்லாமல் பழுது பட்டும் இருக்கின்றன. சிலவற்றில் பம்பு இல்லை. லட்சக் கணக்கான ரூபாய்களைச் செலவு செய்து பல தொட்டிகளை அமைத்தும், ஒரு சொட்டுத் தண்ணீரும் இல்லாமல் இருக்கிறது. இவற்றை 'இவால்பூவேஷன்' என்ற முறையில் சரியான முறையில் இயங்குகிறதா என்பதை ஆராயவேண்டும். அதன் மேல் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, நம்முடைய ஸ்டேட் ப்ளானிங் கமிஷன். நம் முடைய ஸ்டேட் ப்ளானிங் கமிஷனின் வேலைத் திட்டங்கள் என்ன என்பதைப் பற்றி ஒரு தெளிவான அறிக்கை அங்கத்தினர்களுடைய பார்வைக்கு வைத்தால், பொருத்தமானதாக இருக்கும். வருகிற பத்து வருஷங்களில் தமிழகத்தில் என்னென்ன செய்ய வேண்டும் என்று எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். மாவட்டத் தோறும், பஞ்சாயாதி வைத்து, வேண்டிய காரியங்கள் செய்யப் பட நடவடிக்கை எடுக்க அரசு முன்வரவேண்டும். அதைப் பற்றி விரிவாக சபைக்கு எடுத்துக் கூறவேண்டும். வேலையில்லாத திண்டாட்டம் இன்றைக்கு அதிகமாக கடுமையாக இருக்கிறது. அதை நிவர்த்திக்க பல திட்டங்கள் இருக்கின்றன. ஓரல் எம்ப்ளாய்மென்ட் கிராஷ் ப்ரோகிராம் இருக்கிறது. அது போதாது. அதே மாதிரி, படித்தவர்களுக்கு மத்தியில் இருக்கும் வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தை ஒழிக்க பல திட்டங்களை போட்டிருக்கிறது. இவையெல்லாம் சாதாரணமாகச் சொல்வது போல் யானைப் பசிக்கு சோளப்பொரி போல்தான் இருக்கிறது. திட்டங்கள் இருக்கின்றன. மத்திய சர்க்காரிலிருந்து போதிய அளவில் நிதி கிடைக்கவில்லை. ஆகவே முழுமையாக, போதிய அளவில் செய்ய வாய்ப்பில்லை என்று சொல்லுவார்கள். ஆனால், இதையெல்லாம் மறந்து விட்டு, வளர்ந்துக் கொண்டிருக்கிற வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தை ஒழிப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

அடுத்து இளைஞர் அணி, யூத் கோர் 2,000 பேர்களுக்கு பயிற்சி கொடுக்கப் போகிறார்கள். அதற்கான திட்டம் உருவாக்கப் பட்டிருக்கிறது. இதெல்லாம் கட்சிக் கண்ணோட்டத்தோடு இருக்கக் கூடாது என்று மாண்புமிகு முதல் அமைச்சரைப் பணிவோடு கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். என் பகுதியில் என்ன நடக்கிறது என்று எனக்குத் தெரியும். குறிப்பாக பசுமைப் புரட்சி பற்றியும், நிலவள வங்கிகள் பற்றியும் சொல்ல வேண்டும். யார் யார் அங்கம் வகிக்கிறார்கள். யார் யாருக்கு கடன்கள் கொடுக்கப் படுகின்றன என்பதையெல்லாம் பற்றி ஒரு நிதி

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்] [1971 சூன் 29]

விசாரணை நடத்தினால் கூட. பொருத்தமாக இருக்கும். கட்சிக் கண்ணோட்டத்தோடு செய்யாமல், நல்லமுறையில், ஆர்வம் உள்ள வர்களையும், ஊக்கம் உள்ளவர்களையும் போட்டு நல்ல காரியங்களைச் செய்ய வேண்டும் என்று இந்த சந்தர்ப்பத்திலே கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இந்த சத்து உணவு வழங்குவதில், கட்சிக் கண்ணோட்டத்தோடு செய்யப் படுவதாக திருமதி அனந்தநாயகி அம்மையார் கூறினார்கள். சத்து உணவு வழங்குவதில் குறிப்பிட்ட ஒரு அரசியல் கட்சிக்கு, குறிப்பிட்ட அரசியல் கட்சி மன்றங்களுக்கு உரிமைகள் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். அதைப் பற்றி தனிப்பட்ட முறையில் அதற்கான விவரங்களை, மாண்புமிகு முதல் அமைச்சரிடம் தனியாகப் பார்த்து, விவரங்களைக் கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

என்னிடத்தில் தந்திருக்கும் இந்தக் கார்டு சிறப்பாகக் கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது. மைலாப்பூர் வட்டத்தில், இன்னும் வேறு ஸ்தாபனங்களாலும், விநியோகம் செய்யப் பட்டிருக்கின்றன.

இந்த 'பெக்கர் ரிலீப்' பற்றி ஒரு வார்த்தை கூறவேண்டும். இதற்கு அரசாங்கத்தில் இருந்து அட்டை அடிக்கப்பட்டு பிரச்சாரம் செய்யப் பட்டிருக்கிறது. இதிலும் சின்ன கோளாறு இருக்கிறது. தயவு செய்து முதல் அமைச்சர் அவர்கள் மன்னித்துக் கொள்ளவேண்டும். இதிலும் ஒருவிதமான கோளாறு, அதாவது 'சீரியல் நம்பர்' கோளாறு இருக்கிறது. விநியோகம் செய்திருக்கின்ற அட்டைகளில் 'நெம்பர் இருப்பது அவசியம்தான். சாதாரணமாகச் சொல்வார்கள் "ஸீஸரின் மனைசி சந்தேகத்திற்கு அப்பாற்பட்டு இருக்க வேண்டும்" என்று. நடைமுறையில் பார்க்கிறபோது இந்த மாதிரியான பல ஊழல்கள் ஏற்படுகின்றன. நல்ல திட்டத்தில் எந்தவிதமான ஊழலும் வரக் கூடாது என்பதற்காகத்தான் இதை எடுத்துக் கூறினேன். இந்த மாதிரி பல இடங்களில் ஊழல் இருக்கிறது. அதை அதிகாரிகள், அவர்களின் ஆட்கள் நடத்தியிருக்கிறார்கள் என்று சொல்வது பொருத்தமல்ல. இதை எல்லாம் அருள்கூர்ந்து கவனிக்க வேண்டும் என்று கேட்கிறேன்.

அடுத்து, நில உச்ச வரம்பு போன்ற காரியத்தைப் பற்றி இன்னும் துரிதமான நடவடிக்கை எடுப்பதிலே நாங்கள் எல்லோரும் சந்தோஷமாக இருக்கிறோம் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

பஸ்களுக்கு உச்ச வரம்பு கட்டுவது, 50-க்கு மேல் உள்ள பஸ்களை எல்லாம் நாட்டு உடமை ஆக்கப்பட எல்லா திட்டங்களும் தீட்டப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால், அதற்கு முன்னதாக நாட்டு உடமை ஆக்கப்படுவதால், அந்தப் பஸ்களை நடத்துகிறவர்களுக்கு

1971 சூன் 29] [திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

எவ்வளவு நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதையும் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். 50-க்கும் மேற்பட்ட பஸ்களை நாட்டு உடமை ஆக்கும்போது, அந்த நிர்வாகத்தில் உள்ளவர்கள் என்னென்ன சலுகைகளை வைத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்பதையும் பார்க்க வேண்டும். இதை எல்லாம் ஆலோசித்து இந்தத் தொழிலில் இருக்கிறவர்களுக்கு நல்ல பாதுகாப்பு அளிக்கவேண்டும். ஏதோ பஸ் முதலாளிக்குப் பரிந்து பேசுவதாக எண்ணத் தேவையில்லை. நாட்டு உடமை ஆக்கப்பட்ட நகர பஸ் போக்குவரத்தில் 1968-69-ல் ரூபாய் 40 லட்சத்து 76 ஆயிரம் நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. 1970-71-ல் 53 லட்சத்து 30 ஆயிரம் நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. பொதுவாக இந்த டிரான்ஸ்போர்ட் சரியான முறையில் நடக்க வில்லை. சென்னையிலோ அல்லது கன்னியாகுமரியிலோ இதில் உள்ள கஷ்டம் தடுக்கப்படவில்லை. பஸ் ரூட் பஸ்கள் நடு ரோட்டில் நிற்கிற அவல் நிலைமையைப் பார்க்கிறோம். இந்த மாதிரியான நிலைமை நீடித்து இருக்குமானால், நாட்டு உடமை ஆக்கப்படும் நிறுவனம் எல்லாம் வினாகிவிடுமே என்று நாம் எல்லாம் வருந்துகிறோம்.

இன்னும் பஸ் குறைகளைப் பற்றி எல்லாம் இங்கே கூறுவதற்கில்லை. பொதுவாக இந்த ஒரு மதுவிலக்குத் கொள்கையைப் புனர் பரிசீலனை செய்யவேண்டும்.

விற்பனை வரியின்மீது மேல் வரியை சேர்த்துச் செய்யவேண்டும் என்று இங்கு அழுத்தத்திருத்தமாகக் கூறிக்கொண்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மன்றத்தின் முன்னால் வைக்கப்பட்ட நிதி நிலை அறிக்கையின் மாமன்றத்து உறுப்பினர்கள் அனைவரும் தங்களுடைய விழுமிய கருத்துக்களை எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். நம்முடைய காங்கிரஸ் கட்சித்தலைவர் மாண்புமிகு திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் எடுத்துக் கூறியதைப்போல், அவரோடு, சேர்த்து 100 பேர் இந்த விவாதத்திலே கலந்து கொண்டு நல்ல கருத்துக்களை எல்லாம் தந்திருக்கிறார்கள். கிராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பிலே 64 பேரும், காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பிலே 11 பேரும், இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியிலே 6 பேரும், முஸ்லீம் லீகின் சார்பிலே 4 பேரும், பி.எஸ்.பி. கட்சியின் சார்பிலே 4 பேரும், சுதந்திராக்கட்சியின் சார்பில் 3 பேரும், பார்வர்ட் பிளாக் கட்சியின் சார்பில் 3 பேரும், தமிழகக் கழகத்தின் சார்பில் ஒருவரும், சுயேச்சைகளில் 3 பேரும், நியமன உறுப்பினர் ஒருவருமாக 100 பர் இந்த விவாத அரங்கிலே கலந்துகொண்டு நிதிநிலை அறிக்கைபற்றி எதிர்ப்பான கருத்துக்களையும், ஆதரவான கருத்துக்களையும் தெரிவித்தமைக் காது. அந்தக் கருத்துக்கள் ஏதாவது ஒரு வகையில் இந்த அரசின் காரியங்களுக்குப் பயன்படும் என்ற நிலையில் நான் நன்றி கூறி வர வேற்கக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன்.

[திரு. மு. கருணாநிதி]

[1971 ஜூன் 29]

இந்த விவாதத்திலே கலந்து கொண்டு உரை ஆற்றிய உறுப்பினர்களில் பலர் உள்ளபடியே இந்த நிதிநிலை அறிக்கை தங்களுடைய உள்ளத்துக்கு மகிழ்ச்சி அளிக்கிறது என்பதை அவர்களுடைய மனச்சாட்சியே கூறினாலும், இந்த மன்றத்திலே அவர்கள் எதிர்க்கட்சி வரிசையிலே அமர்ந்து இருக்கின்ற காரணத்தால், எதிர்த்துத் தீரவேண்டிய அவசியத்திற்கு ஆளானார்கள் என்பதையும் நான் மறந்து விடவில்லை. இதிலே புரட்சி எதுவுமே இல்லை, புதுமை எதுவுமே இல்லை என்று பத்திரிகைக்குத் தலைப்புச் செய்தியை முதலில் கொடுத்துவிட்டு, நம்முடைய மாண்புமிகு திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் தன்னுடைய உரையைத் தொடங்கினார்கள். இதிலே புரட்சியும், புதுமையும் இருக்கிறதா இல்லையா என்பதை இந்த அறிக்கையிலே சுட்டிக் காட்டப்பட்டிருக்கிற திட்டங்கள் நடைமுறைக்கு வருகின்ற நேரத்திலேதான் தெரியுமே அல்லவாம். நாம் நிதிநிலை அறிக்கையைப் படித்து முடிந்ததும், உடனடியாக இந்த மாமன்றம் தலையிடுவதற்குக் கூழ்ந்து ஒரு பெரிய புரட்சிகரமாக மாறும் என்று நானும் எண்ணவில்லை. மாண்புமிகு பொன்னப்ப நாடார் அவர்களும் எண்ணியிருக்க மாட்டார்கள் என்றே நான் கருதுகிறேன்.

பல உறுப்பினர்கள் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையைப் பற்றிப் புகழ்கின்ற நேரத்தில், நம்முடைய டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் பேசும் போது குறிப்பிட்டார்கள். இதிலே புகழ்வதற்கு என்ன இருக்கிறது? மயக்க மருந்து உட்கொண்டவர்கள், அதாவது “க்ளோரபார்ம்” கொடுக்கப்பட்டவர்களைத் தவிர மற்ற யாரும் இதைப் புகழ முடியாது என்று சொன்னார்கள். “க்ளோரபார்ம்” கொடுக்கப்பட்டவர்கள் பேசவே முடியாது. நல்ல டாக்டர்களுக்கு இது தெரியும் (கரவொலி). ஆனால் என்ன காரணத்தாலோ நம்முடைய டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் இந்த பட்ஜெட்டைப் புகழ்கிறார்கள் எல்லாம் “க்ளோரபார்ம்” மயக்கத்தில் இருப்பவர்கள் என்று குறிப்பிட்டார்கள். இது பொருளாதாரம் தெரியாமல் தயாரிக்கப்பட்டு இருக்கின்ற ஒரு நிதிநிலை அறிக்கை என்று ஹாண்டே அவர்கள் குற்றம் சாட்டினார். வரிகள் போடுவதால் விலைவாசி உயரும் என்ற ஒரு கருத்தும், உயராதா என்கிற ஒரு கருத்தும் பொருளாதார மேதைகளால் சொல்லப்பட்டு இருக்கிறது. கீன்ஸ் மாஸ்கிரேவ் போன்ற மேதைகள், வரிகள் போடுவதால், மக்களிடத்திலுள்ள பணத்தைக் குறைப்பதன் மூலம் விலைவாசி குறையும் என்ற தத்துவத்துக்குச் சொந்தக்காரர்களாய் இருக்கிறார்கள் என்பதை நாம் மறந்து விடக்கூடாது. ஹாண்டே அவர்கள் சொல்வதுபோல் நான் பொருளாதார மேதை அல்ல. நான் அந்த மேதாவிடையிலே அடிப்படையில் இந்த அறிக்கையைக் தயாரித்துக் கொடுத்திருக்கிறேன் என்று வாய்ப்பறை அடித்துக் கொள்ளவும் நான் தயாராயில்லை. நானும் எனது கட்சியும் கொண்டிருக்கிற பொருளாதார மெல்லாம் இந்த நாட்டிலே இருக்கிற ஏழை எளிய சாதாரண நடுத்தர, பார்ப்பாணி மக்கள், தொழிலாளி மக்கள் நல்லாழ்வைப்

1971 சூன் 29]

[திரு. மு. கருணாநிதி]

பெறவேண்டும், அதற்கேற்ற வகையிலே என்னென்ன திட்டங்கள் திட்டவேண்டும் என்கிற அடிப்படையிலே எதை யோசிக்கிறோமோ அதைத்தான் நாங்கள் கொண்டுள்ள அல்லது நாங்கள் சிறப்பாகப் போற்றுகின்ற பொருளாதாரமாகக் கருதிக்கொண்டு இருக்கின்றவர்கள்.

மத்திய அரசு இன்றைக்கு இந்த மாநில அரசுக்கு இட்டிருக்கின்ற கட்டளைப்படி, ஆண்டு ஒன்றுக்கு திட்டத்தின் வாயிலாக 70 அல்லது 80 கோடி ரூபாய்தான் செலவிடலாம் என்று வரையறுக்கப் பட்டிருக்கிறது. ஆனால், நம்முடைய தமிழக அரசைப் பொறுத்தவரையில் அந்த 70 கோடி அல்லது 80 கோடி ரூபாய் என்கின்ற வரையறையில் திட்டங்களை வரையறுப்பது முடியாது என்ற காரணத்துக்காக, நம்முடைய ஓராண்டுத் திட்டத்தை 100 கோடியிலிருந்து 150 கோடி ரூபாய் வரையில் உயர்த்தி, அதற்கான நிதிவகைகளைக் கண்டுபிடிக்கவேண்டும் என்கின்ற ஒரு நல்ல அரசின் இலக்கணத்துக்கு உட்பட்டு, வழிவகைகளை எல்லாம் ஆராய்ந்து, இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை இந்த மன்றத்தின் முன்னால் நாங்கள் வைத்திருக்கிறோம்.

நண்பர் மாரிமுத்து பேசும்போது ஒன்றைக் குறிப்பிட்டார். ரெவினியூ கணக்கை மட்டும் கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டு அதற்கேற்ற வகையிலே வரிகளை எல்லாம் குறைத்துக் கொள்ளலாம் என்று அவர் சொன்னார். மூலதனக் கணக்கையும் ஒன்றாகச் சேர்த்துப் பார்த்துத்தான் மொத்த வருமானம் எவ்வளவு, மொத்தச் செலவு எவ்வளவு என்பதையும் சேர்த்து, ஊதிய உயர்வை எப்படி சரிக்கட்டுவது என்று ஆராய்ந்து, மூலதனக் கணக்கிலே தொழில் வளர்ச்சிக்கென்று நாம் முதலீடுகள் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது.

கட்டிடங்கள், பொதுத் துறை என்ற தலைப்பிலே பல்வேறு கட்டிடங்கள், அரசுக்கு ஆதாயம் கிடைக்காத வகையிலேயுள்ள பல்வேறு வசதிகளை இயற்ற வேண்டிய நிலையிலே இருக்கிறோம் நாம்.

இவைகளெல்லாம் மக்களுடைய வசதிக்காகத்தானே தவிர, அரசுக்கு ஆதாயம் வரவேண்டுமென்ற நோக்கத்தில் நாம் நிதிநிலை அறிக்கையைத் தயாரிக்கவில்லை. எனவே, இந்த மூலதனம் என்ற அம்சத்திலிருந்து நாம் தப்பித்துக் கொள்ளவோ ஒளிந்து கொள்ளவோ முடியாத நிலையிலிருக்கிறோம்.

இது போன்ற மூலதனச் செலவுகளுக்கு வருவாய்க் கணக்கிலேதான் மிச்சத்தை நாம் கொண்டுவர வேண்டியிருக்கிறது. அதுவும் போதாததால் மொத்தமாக எல்லாக் கணக்குகளிலும் ஏற்படும் துண்டு எவ்வளவு என்று பார்க்க வேண்டியிருக்கிறது என்று அவர்களுடைய சந்தேகத்திற்கு விளக்கமாகத் தெரிவிக்க நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

[திரு. மு. கருணாநிதி]

[1971 ஜூன் 29]

இந்த வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் உறுப்பினர்கள் வரவேற்கும் திட்டங்கள் ஏராளம். ஆனால் தோழமை கட்சியிலே உள்ள சில பேர் கூட, குறிப்பாக தஞ்சைப் பெரியவர் மணலி கந்தசாமி அவர்களைப்போன்ற ஒரு சிலரைத் தவிர மற்றவர்கள், மக்கள் நல்வாழ்வுக்காகப் போடப்பட்டிருக்கும் திட்டங்களைப் பாராட்டாமல் இருப்பது என்னைப் பொறுத்தவரையில் ஒரு மனக் குறைதான். ஒரு வேளை முதலமைச்சர் தஞ்சாவூர்க்காரர் என்பதற்காகவோ என்னவோ, தஞ்சாவூர் பெரியவர் மணலி கந்தசாமி அவர்கள் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையைப் பாராட்டி இருக்கக்கூடும்.

அவர்கள், இவ்வளவு நல்ல காரியங்கள் செய்வதற்கு விற்பனை வரியிலே அரை சதவீதம் உயர்த்தினால்தான் என்ன, என்று கேட்ட நேரத்தில் எனக்கு மிகத் தெம்பாக இருந்தது. இவ்வளவு தூரம் பழுத்த அனுபவம் வாய்ந்த ஒரு நல்லவருடைய, வல்ல வருடைய ஆதரவு இந்த அரசுக்கு இந்த வரி விதிப்பிலே கிடைத்திருக்கிறது என்பதில் எனக்கு மிகுந்த மகிழ்ச்சி. ஆனால், மணலி பேசிய பிறகு இந்திய கம்யூனிஸ்டு கட்சியினர் தமக்கிடையே நடத்திய ரகசிய கூட்டத்தில் என்ன முடிவு எடுத்தார்களோ எனக்குத் தெரியாது. அவர்கள் நேற்றைய தினம் இந்த வரியை எதிர்த்துப் பேசியதோடு இன்றைக்கும் அதன் தொடர்பாகப் பேசியிருக்கிறார்கள்.

வரவேற்ற திட்டங்கள் என்று எடுத்துக் கொண்டால், எல்லா மாவட்டங்களிலேயும் விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு அவர்கள் குடியிருக்கிற மனைகளைச் சொந்தமாக்க வேண்டும் என்கிற திட்டம் முதற்கட்டமாகத் தஞ்சை மாவட்டத்திலே நிறைவேற்றப் படவிருக்கின்றதை இங்கே மாமன்ற உறுப்பினர்கள் பலராலும் வரவேற்கப்பட்டிருக்கிறது.

ஐம்பதாயிரம் ஏக்கர் காட்டு நிலத்தை இந்த ஆண்டு புதிதாக விவசாயிகளுக்குத் தரத் திட்டம் தீட்டப்பட்டிருப்பதையும் அனைவரும் வரவேற்றிருக்கின்றார்கள். இதிலெல்லாம் கோளாவைப் பின்பற்ற வேண்டுமென்று திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள் கூறினார்கள்.

கேரளத்தில் கம்யூனிஸ்டு கட்சி முதன் முதலாகப் பீடத்தில் அமர்ந்த காலம் 1957. அந்த ஆண்டிலேயிருந்து 1971-ம் ஆண்டு வரை—கிட்டத்தட்ட ஒரு பதின்மூன்று பதின்னாண்டுக் காலம்—அவர்கள் தொடர்ந்து ஆட்சிப் பீடத்திலே இல்லாவிட்டாலும்—அந்தக் கொள்கைகள் கேரள மாநிலத்தில் பரவலாக்கப்பட்டு அதற்கு ஏற்றவண்ணம் அந்த மண் பக்குவப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது என்பதை மறந்து விடக்கூடாது.

ஆனால் கேரளாவிற்கு கிஞ்சிற்றும் சனீக்காத அளவுக்கு புதுமைகளையும், அமைதியான புரட்சிகளையும் ஏழை எளியோர் வாழ்க்கையிலே செய்திட வேண்டும்; ஏழைகள் நிமிர்ந்து நடக்கவும், அவர்கள் முகத்திலே புன்னகை காணவும் வழிபிறக்க

1971 சூன் 29]

[திரு. மு. கருணாநிதி]

வேண்டுமென்று எண்ணி செயலாற்றுகின்ற இந்த அரசு, ஆட்சிப் பொறுப்பேற்று எத்தனை ஆண்டு காலமாகிறது என்பதனையும், இடையிலே எவ்வளவு பெரிய சோகப்புயல்களை எல்லாம் ஆளும் கட்சி தாங்கிக் கொள்ள வேண்டும் என்பதனையும் உறுப்பினர்கள் மிக நன்றாக அறிவார்கள்.

பயணிகள் பேருந்துகளை தேசிய மயமாக்கியிருப்பதை நீங்கள் வரவேற்றிருக்கிறீர்கள்; அவைகளுக்கு உச்ச வரம்பு கட்டப் பட்டிருப்பதையும் வரவேற்றிருக்கிறீர்கள்.

வேலைவாய்ப்பிற்காக வழி செய்திருக்கிறோம் என்பதையும் இம் மாமன்றத்தின் உறுப்பினராகிய நீங்கள் வரவேற்றிருக்கிறீர்கள்.

காவல் துறைக்கு எஸ்.எஸ்.எல்.சி. படித்தவர்கள் 1,000 பேர் நேரடியாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவார்கள்; இன்ஜினியர்கள் மூவாயிரம் பேருக்கு சிறுதொழில் துவங்க கடனுதவி செய்யப்படும். பட்டதாரி மாணவர்கள் 2,000 பேருக்கு இளைஞர்கள் அணி மூலமாக வேலை வாய்ப்பு தரப்படும். கிராமப் புறங்களிலே மத்திய அரசிடம்ருந்து மாநில அரசிற்கு கிடைக்கும் தொகை, 15 ஆயிரம் பேருக்கு வேலை வாய்ப்பளிக்கப் போதா தென்று வாதாடி வருகிறோம். முடிவு தெரியும் வரையிலே காத்திராமல்—நம் மாநில அரசின் மூலமாக மேலும் 15 ஆயிரம் பேருக்கும் வேலை வாய்ப்பளிக்கிறோம். ஆக 30 ஆயிரம் பேருக்கு கிராமப்புறங்களிலே வேலை வாய்ப்புத் தருகிறோம். இதுவன்றி 150 மருத்துவர்களுக்கும் 200 செனிலியர்களுக்கும் வேலை வாய்ப்புத் தருகிறோம். இது போன்ற சூழ்நிலைகள் எல்லாம் இன்றைக்கு உருவாகிக் கொண்டிருக்கின்றன.

இதிலே கட்சிக் கண்ணோட்டம் இருக்கக்கூடாதென்று எதிர்க் கட்சித் தரப்பிலேயிருக்கின்றவர்களும் தோழமைக் கட்சியிலே உள்ளவர்களும் எடுத்துரைத்ததை நாங்கள் மறந்துவிட மாட்டோம்.

இதற்கெல்லாம் தகுதியாளவர்கள் இதற்கு ஆற்றல் படைத்தவர்கள் ஆகியவர்கள்தான் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவார்களே தவிர, இவர்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள், இவர் இவரை அறிவார்; எனவே தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டும் என்கின்ற அளவிலே—தேர்ந்தெடுக்கப்படமாட்டார்கள். கட்சிக் கண்ணோட்டம் இல்லாமல் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவார்கள்.

தகுதி, திறமை யாருக்கிருந்தாலும், அவர்கள் அதுவரை எந்தக் கட்சியிலே இருந்தாலும், அவர்கள் உள்ளத்திலேயே எந்தக் கட்சி உணர்வு இருந்தாலும், அவைகளைப் பற்றி எல்லாம் கவலைப் படாமல்—திறமைசாலிகள் தான், இந்த அரசினுடைய கடமைகளை ஒழுங்காக நிறைவேற்றக்கூடிய ஆற்றலுள்ளவர்கள்தான்—தேர்ந்தெடுக்கப்படுவார்கள். இது உறுதி.

பிச்சைக்காரர்களுக்கு மறுவாழ்வு அளிக்கும் ஒரு திட்டத்தை இந்த அரசு தயாரித்து அதற்காக நிதியினைத் திரட்டி வருகிறது.

[திரு. மு. கருணாநிதி]

[1971 சூன் 29]

அது பற்றி நமது பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள், இது ஒரு நல்ல திட்டம், ஆனால் இதிலே ஊழல் நடக்க விடக்கூடாது என்று கூறினார்கள். எல்லாத் திட்டங்களையும் சந்தேகக் கண்ணுடன் பார்க்கக்கூடாது. நாம் நிதி சேர்ப்பதோ பிச்சைக்காரர்களுக்கு, அதில் சிலர் தவறு செய்கிறார்கள் என்றால் அவர்கள் பிச்சைக் காரர்களுக்குத் துரோகம் செய்கிற கொடியவர்கள், தீயவர்கள் என்கிற கணக்கிலே எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமே அல்லாமல், இதற்கெல்லாம் ஏன் சிரியல் நெம்பர் போடவில்லை என்று கேட்பதிலே அர்த்தமில்லை.

கொடிநான் என்று எத்தனையோ ஆண்டு காலமாகக் கொண்டாடப்பட்டு வருகின்றது. அந்தக் கொடிநாளில், கொடிகளுக்கு விலை இவ்வளவு என்று குறிக்கப்படுகிறது. அந்தக் கொடிகள் பள்ளிகளில்—சிறார்களிடத்தில் குறிப்பிட்ட தொகைக்கு விற்கப்படுகின்றன. அப்படி விற்கப்படுகின்ற அந்தக் கொடிக்கும் சிரியல் நம்பர் போடப்பட்டதாக நான் கேள்விப்பட்டதில்லை. ஆகவே, அச்சடிக்கப்பட்ட அட்டைகள் எவ்வளவு? அப்படியாரும் அச்சடிக்க முடியாதபடி அதிலே என்னுடைய கையெழுத்து பதிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

உத்தமர் காந்தியடிகள் மூன்று பிச்சைக்காரர்களுக்கு சிகிச்சையளிக்கின்ற படம் இன்றொரு புறத்திலே குறிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இவைகளைக் கணக்கிட்டு ஒவ்வொரு இடத்திலும் தரப்பட்டு, இதன் மூலமாக இந்த நிதிக்கு இவ்வளவு தொகை வர வேண்டும் என்று கணக்கிடப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, இதிலே தவறு நடந்து விடாது என்று நான் நிச்சயமாக நம்புகிறேன். தவறுகள் சட்டிக் காட்டப் படுமேயானால் அரசு சார்பில் ஏற்ற நடவடிக்கைகளை எடுப்பதற்கும் நான் தயாராயிருக்கிறேன்.

ஆசிரியர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பும் 2,400 பொறியாளர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பும், பின்தங்கியோர், ஹரிஜன மக்கள், முடிதிருத்து வோர், சலவைத் தொழிலாளர்கள், ஆகியோருக்குச் சலுகைகளும், கொடுக்கப்படுகின்றன. இவைகளன்னியில் பல குடிநீர் திட்டங்களும் இந்த வரவுசெலவுத் திட்டத்திலே 'பார்ட் 2 ஸ்கீம்' சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. இதனால் தான் நாம் வரிகளைப் போடவேண்டிய நிலைமைக்கு ஆளாகியிருக்கிறோம் என்பதை நாம் மறந்துவிடக்கூடாது.

இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே எடுத்துச்சொன்ன திட்டங்களால் மட்டும் நமது மாநிலத்தின் தேவைகள் பூர்த்தி அடைந்து விடுமா என்றால் இல்லை. இன்னும் ஏராளமான தேவைகள் இருக்கின்றன. அந்தத்தேவைகளை யெல்லாம்—இங்கே பேசிய உறுப்பினர்கள் தொகுதி வாரியாக எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

இந்த நிதிநிலை அறிக்கை விவாதத்தில் எடுத்துச் சொல்லப் பட்ட இந்தப் பிரச்சினைகள் எல்லாம் மறுபடியும் விரும்பினால் சட்டமன்ற நடவடிக்கைப் புத்தகத்திலிருந்து படித்துக் கொள்ள

1971 சூன் 29]

[திரு. மு. கருணாநிதி]

லாம் என்கிற நிலைமை இருந்து வந்திருக்கிறது. அவைகளில் சில மறந்தும் விடலாம். கூடிய வரையில் அந்த நிலைமைக்கு இடம் தராத வகையில் தங்கள் தங்கள் தொகுதிகளைப் பற்றிக் கோடிட்டுக் காட்டுகின்ற எந்தப் பிரச்சனையாலும் அவைகளை ஆராய தலைமைச் செயலாளர், நிதித் துறைச் செயலாளர், வருவாய் வாரிய உறுப்பினர்களில் ஒருவர், ஆக மூவர் கொண்ட குழு அமைக்கப் பெற்று அந்தக் குழு, பேசிய உறுப்பினர்களுடைய கருத்துக்களை எல்லாம் ஆராய்ந்து, ஒவ்வொரு துறையின் தலைவர், துறையினருடைய செயலாளர்கள் அலுவலர்கள் இவர்களோடு கலந்து ஆராய்ந்து, அமைச்சர் அவைக்கு அறிக்கைகளை அறிவித்து, அதிலே பெரும்பாலானவற்றை இந்த ஆண்டு வரவுசெலவுத் திட்டத் திலேயே நிறைவேற்ற வழிவகைகள் வகுக்கும் என்பதை மிகுந்த மகிழ்ச்சியோடு இந்த மாமன்றத்தில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இதுபோன்ற தேவைகள் பூர்த்தி செய்யப்படவேண்டும் என்பதற்காகத்தான்—நாம் எப்படியும் தவிர்த்து விடலாம் என்று எண்ணினால்கூட வரிகளின் மூலம் அவற்றிற்குத் தேவையான நிதிவாயில்களைப் பெருக்க வேண்டியவர்களாயிருக்கிறோம். விற்பனை வரியில் கூட 3 சதவீதம் வரியை 3½ சதவீதமாக ஆக்கிய அதே நேரத்தில், நேற்று அந்தத் துறை தொடர்புடைய அமைச்சர் அவர்கள் இங்கே சில சலுகைகளை அளித்திருக்கிறார்கள். 15,000 ரூபாய் வரை டர்னோவர் உள்ளவர்களுக்கு விற்பனை வரி இல்லை என்பதை மாற்றி 25,000 ரூபாய் வரை டர்ன-ஓவர் உள்ளவர்களுக்கு விற்பனை வரி இல்லை என்றும், ரூ. 75,000 வரை கம்பவுண்டிங் பண்ணலாம் என்பதை ஒரு லட்ச ரூபாய் வரை கம்பவுண்டிங் பண்ணலாம் என்றும் சலுகைகளை நேற்றைய தினம் தெரிவித்து இருக்கிறார்கள்.

பத்து சதவீதம் சர்சார்ஜ் விற்பனை வரி பற்றி இந்த மாமன்ற உறுப்பினர்கள் எல்லாம் ஒரு கருத்தைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். வேறு சில உறுப்பினர்கள் இது சென்னை நகரத்துக்கு மாத்திரம் இருக்கிற காரணத்தினால் இதைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு சென்னை புறநகர்ப் பகுதியிலுள்ளவர்கள் இதை ஏமாற்றித் தப்பித்துக் கொள்ளக்கூடும் என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். ஆகவே அதைப் பற்றியும் யோசித்துப் பார்த்தோம்.

சென்னைக்கு மட்டும்தான் இந்த வரியா? கோவை, சேலம், மதுரை, திருச்சி போன்ற நகர்ப் பகுதிகளுக்கு இந்த வரி கிடையாதா என்றெல்லாம் உறுப்பினர்கள் கேட்டார்கள். ஆகவே சென்னையின் புற நகரப்பகுதிகளுக்கும் கோவை, திருச்சி, மதுரை, சேலம் போன்ற நகரங்களையும் அவற்றின் புற நகர்ப்பகுதிகளையும் இணைத்து இதே விற்பனை வரி சர்சார்ஜ் விதிக்கலாம் என்று உறுப்பினர்களின் கோரிக்கைக்கிணங்க, 10 சதவிகிதம் என்று இருக்கும் மேல் வரியை 5 சதவீதமாகக் குறைத்து விதிக்கலாம் என்று கருதுகிறோம் என்ற மகிழ்ச்சியான செய்தியை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். பத்து சதவீதம் என்று இருந்தது 5 சதவீதமாகக் குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

[திரு. மு. கருணாநிதி]

[1971 ஜூன் 29]

சென்னை நகரிலும் மற்ற நகரங்களிலும் உள்ள பல்லாயிரக் கணக்கானவர்கள் ஒரு கிரவுண்ட்வரை உள்ளவர்களுக்கு நகர்ப்புற நிலவரி ரத்து செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

மனை வரியின் மூலமாக சென்னை நகரிலும் பிற இடங்களிலும் ஒரு கிரவுண்ட் வைத்திருக்கிற பல்லாயிரக்கணக்கானவர்களுக்கு வரிவிலக்கு செய்யப்பட்டதன் மூலமாக அதன் மூலம் ஒரு சமதர்ம நோக்கோடு அவர்களெல்லாம் இந்த வரியிலிருந்து விடுபடக்கூடிய சூழ்நிலையை இந்த அரசு உருவாக்கியிருக்கிறது.

இந்த மன்றத்தில் நிதிநிலை அறிக்கை வைக்கப்பட்டதும் வேளாண்மை வரிபற்றி நிரூபிக்கத்திலே கருத்து தெரிவிக்கையில் உறுப்பினர் திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள், கிராமங்களிலே அதிகமாகச் சம்பாதித்துக் கொண்டிருப்பவர்களை வரிகள் தொடவில்லையென்று சொன்னார்கள். வேளாண்மை மூலம் அதிக ஆதாயம் பெறக் கூடியவர்களை மட்டுமே பாதிக்கின்ற அளவுக்குச் சில மாறுதல்களைச் செய்திருக்கிறோம். அதற்கான மாறுதல் சம்பந்தப்பட்ட மசோதா இந்த மன்றத்திலே வரவிருக்கிறது.

இந்த வரிகளை எல்லாம் குறிப்பிட்ட டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் ஒருகையால் கொடுத்துவிட்டு இன்னொரு கையால் திரும்பி வாங்கிக்கொள்கிறீர்கள் என்று குறிப்பிட்டார்கள். இந்த மாநிலத்தினுடைய மொத்த வருமானம் 2,400 கோடி ரூபாய். இந்த 2,400 கோடி ரூபாயில் அரசு ஊழியர்கள் ஊதியமாகப் பெறுகின்ற தொகை 100 கோடி ரூபாய். இது இந்த மாநில வருமானத்தில் 20-ல் ஒரு பங்காகும். இப்போது கூடுதலாக எழுப்புகின்ற வரிகள் மூலம், நிதி வாயில்கள் மூலம் கிடைக்கின்ற தொகை 25 கோடி ரூபாய் என்றால் அதில் ஒரு பங்கைத்தான் ஒரு கோடி ரூபாய்க்கான வரிப் பளுவைத்தான் அரசு ஊழியர்கள் ஈர்க்க வேண்டி இருக்கிறது. அதே நேரத்தில் அவர்களுக்காக இரண்டாவது ஊதியக் குழு சிபாரிசுபடி 25 கோடி ரூபாய் ஊதிய உயர்வு தந்திருக்கிறோம். அதனை ஒப்பிட்டுப் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று மிகுந்த பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

குடிசைவாரியம், குடிசைகளை மாற்றி நல்ல கட்டிடங்களை எழை எளிய மக்களுக்காகக் கட்டித்தருகிற திட்டம் நல்ல திட்டம். குடிநீர் வாரியத் திட்டம் இவைகளுக்காக நாம் ஏராளமாகச் செலவு செய்ய வேண்டியிருக்கிறது.

குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள் 1972-ம் ஆண்டு முடிவதற்குள்ளாக தமிழ்நாட்டிலே எங்குபார்த்தாலும் மின்னொளி இல்லாத கிராமமே இருக்கக் கூடாது என்று சூளுரைத்து, அத்திட்டத்தை நிறைவு படுத்துகிறோம்.

“இதுவரை தமிழ்நாடு முதல் இடம் வகித்து வந்தது. ஆனால் இப்போது அந்த வகையில் 2-வது இடத்திற்கு வந்து விட்டது. அரியானு முதல் இடத்திற்கு வந்துவிட்டது” என்று, திருமதி அனந்தநாயகி அவர்கள் பேசும்போது சொன்னார்கள். அது முதல்

1971 சூன் 29]

[திரு. மு. கருணாநிதி]

இடத்தில் இருக்கிறதா என்பதை வடக்கே உள்ள பத்திரிக்கைகள் வெகுவாக எழுதிக்கொண்டிருக்கின்றன. ஒரு மாநிலத்தின் முதலமைச்சர் இன்னொரு மாநிலத்தின் பிரச்சனைகளில் தலையிடுவது நல்லதல்ல. அந்த சர்ச்சையில் நான் இறங்கவும் இல்லை. அரியானு முதலிடம் பெற்றது என்றால் அது தமிழ் நாட்டின் பரப்பில் மூன்றில் ஒரு பங்கு—தமிழக மக்கள் தொகையில் நான்கில் ஒரு பங்கு கூட இல்லை. வட ஆர்காடு, தென்னார்க்காடு, செங்கற்பட்டு மூன்று மாவட்டங்கள் சேர்ந்த தொண்டை மண்டலம்தான் அரியானு.

நாம் எல்லா கிராமங்களுக்கும் உண்மையிலேயே விளக்குப் போட தீவிர முயற்சி எடுத்து வருகிறோம். இன்னும் 2, 3 ஆண்டுகளில் ஒளி வசதி இல்லாத கிராமமே இல்லை என்ற நிலைக்கு ஏற்பாடுகள் செய்வோம் என்று குளுரைத்து அதன் காரணமாக உங்கள் பாராட்டுதலைப் பெறும் நிலைக்கு ஆளாவோம் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாநிலத் திட்டக்குழு பற்றி இங்கே பேசப்பட்டது. திட்டக் குழுவின் பணிகள் என்ன என்று வரையறுக்கப்படவில்லை என்று தங்கமணி அவர்கள் கூறினர். ஏற்கனவே திட்டக்குழுவின் பணிகள் பற்றிய பட்டியல் அறிவிக்கப்பட்டு அது இதழ்களில் வந்துள்ளது. அதை உறுப்பினர்களுக்கும் வழங்கச் செய்வேன்.

மாநிலத்திட்டக் குழு அமைக்கப்பட்ட நேரத்தில் இதை ஒரு அதிர்ச்சியுடன் மற்ற மாநிலங்கள் பார்த்தன. இன்றைக்கு ஒவ்வொரு மாநிலமும் திட்டக் குழு அமைக்க முன்வருகிற காட்சியைப் பார்க்கிறோம். திட்டக்குழு அமைச்சர் திரு. சி. சுப்பிரமணியம் அவர்களும் இதை வசவேற்றுப் பேசியிருப்பது ஒரு நல்ல அம்சம் ஆகும். நமது திரு. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் மத்தியில் அமைச்சராக இருந்த போதுதான் நாணய மதிப்புக் குறைக்கப்பட்டது என்று பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் பேசும் போது குறிப்பிட்டார்கள். அவர் சுப்பிரமணியத்தைக் குறிப்பிட்டார்களே தவிர, அசோக் மேத்தாவும் அதற்குக் காரணம் என்பதைக் குறிப்பிடவில்லை. அவர் எங்கிருக்கிறார் என்பது பொன்னப்ப நாடார் அவர்களுக்குத் தெரியும். அவர் பக்கத்தில் தான் இருக்கிறார். அது தவிர, பெருமதிப்புக்குரிய தலைவர் காமராஜ் அவர்கள் அகில இந்தியக் காங்கிரஸ் தலைவராக இருந்த போதுதான் இந்த நாணய மதிப்புக் குறைப்பு செய்யப்பட்டது. இது எந்தக் காலத்தில் செய்யப்பட்டது என்பது அல்ல; அப்போதெல்லாம் மத்திய அரசுக்கு வக்காலத்து வாங்குகின்ற அளவில் இந்த மாமன்றத்தில் இருந்தார்கள் காங்கிரஸ் உறுப்பினர்கள். ஆனால் எங்களுடைய அதிர்ஷ்டம் இப்போது மத்திய அரசைக் குற்றம் சாட்டும் அளவுக்கு வந்திருக்கிறார்கள் என்பதை எண்ணி எண்ணிப் பூரிப்பு அடைகிறேன் ; புளகாங்கிதம் அடைகிறேன்.

[திரு. மு. கருணாநிதி]

[1971 ஜூன் 29]

மத்திய மாநில உறவுகளைப் பற்றிய ராஜமன்னார் அவர்களுடைய அறிக்கையை அநேகமாக அனைவரும் இங்கே வரவேற்றுப் பேசியிருக்கிறார்கள். டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் இதிலே ஏதோ பெரிய அபிப்பிராயம் சொல்லப் போவதாகச் சொல்லிவிட்டு, ஏதும் சொல்லவில்லை. ஒரு வேளை ராஜமன்னார் அறிக்கை விவாதத்துக்கு வரும் நேரத்தில் அதைப் பற்றிப் பேசுவார் என்று நான்கருதுகிறேன். நாம் மாநிலத்துக்கு சுயாட்சியும் மாநிலத்துக்கு அதிக அதிகாரங்களும் வேண்டும் என்று கேட்கிற நேரத்தில் தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கட்சி கூட, மாநிலங்கள் அதிக அதிகாரங்கள் பெறவேண்டும் என்று தீர்மானம் நிறைவேற்றி இருப்பது உள்படியே வரவேற்கத்தக்கது.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : என்னவோ இன்றைக்குக்கூட தீர்மானம் போட்டோம் என்பது சரியல்ல. 1967-லேயே எங்கள் கட்சித் தலைவர் காமராஜர் அவர்களால் கூறப்பட்டிருக்கிறது. பல மாகாணங்களிலும் இந்தப் பிரச்சனை எழுப்பப்பட்டது. அகில இந்திய ரீதியில் இந்தத் தீர்மானம் போடப்பட்டது.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : அதை யார் சொன்னாலும் சரி; போடப்பட்ட நேரத்தான் முக்கியம். யார் முன்னாலே சொன்னார்கள் என்பதல்ல. ஆனால், மாநிலங்கள் அதிக அதிகாரம் பெறவேண்டும், மாநில சுயாட்சி பெறவேண்டும் என்கிற கருத்தைப் பற்றி நம்முடைய முன்னாள் ராஜாஜி அவர்கள் 'கல்கி' ஏட்டில் ஒரு கருத்தைக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். தலைவர் அவர்களுடைய அனுமதியுடன் அதை நான் படித்துக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

“சார்லஸ் லாம்ப் என்ற பிரபல ஆங்கில எழுத்தாளர் கூறுகிற ஒரு வேடிக்கைக் கதை: ஆதி காலத்தில் சீனத்தில் ஒரு வீடு பற்றி எரிந்தபோது அதிலிருந்த ஒரு பன்றியும் வெந்து மாண்டது. அந்தப் பிராணியைத் தொட்டவன் சூடு பொறுக்கமாட்டாமல் விரலை வாயில் வைத்துக்கொண்டான். வெந்த பன்றி மாமிசம் மிகச் சுவையாக இருப்பதாகக் கண்டான். உடனே பக்கத்திலிருந்தவர்கள் தங்கள் வீடுகளை எல்லாம் கொளுத்தி, அங்கிருந்த பன்றிகளை வேகவைத்து ருசி பார்த்தார்கள். இப்படியாகத் தானே ஊனைச் சமைத்து உண்ணும் பழக்கம் ஏற்பட்டது. இந்த வேடிக்கைக் கதையை நினைவூட்டும் முறையில் சில முதன் மந்திரிகள் நடந்து கொள்கிறார்கள். அதாவது மத்திய சர்க்காருக்கு எதிராக ராஜ்ய சர்க்கார் அதிக சுயாதீன உரிமை பெறவேண்டும் என்ற தங்களது கருத்துக்கு கிழக்கு வங்கத்தின் கோரிக்கை வலுவிட்டுவதால், பங்களா தேசக் கொந்தளிப்பை இந்த முதன் மந்திரிகள் வரவேற்கிறார்கள்.”— என்று அவர் சொல்லியிருக்கிறார்.

1971 சூன் 29]

[திரு. மு. கருணாநிதி]

உள்ளபடியே பன்றிக் கறியைத் தொட்டு சுவைத்துப் பார்ப்பதற்
காக வீட்டைக் கொளுத்தியவர்கள் குற்றப்பட்டியலில், நேற்றைய
தினம் கூடிய தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டியையும்—ராஜாஜி அவர்
கள் கூற்றுப்படி—சேர்ந்து விட்டிருப்பதற்காக நான் வருந்து
கிறேன்.

ஆனால் பன்றிக் கறியை முதலில் தொட்டுப் பார்த்து, அது
சுவைக்கிறது என்று சொன்னவர் யார் என்று பார்த்தால்—

“சமஸ்தி அமைப்பு உருவாவதைத் தவிர்க்க முடியாது
என்பதை நாம் ஒப்புக்கொண்டேயாக வேண்டும். நாம்
வருத்த இந்திய அரசியலமைப்பு இதை கவனத்தில்
கொள்ளத் தவறிவிடவில்லை. ஆயினும் 1947-க்குப் பிந்திய
இந்திய அரசியல் சரித்திரமோ, அதிகாரங்களை மத்திய
அரசாங்கத்திடம் குவிக்கும் சபலம் எப்படி இடையறாது
இயங்கி வந்துள்ளது என்பதைக் காட்டுகிறது. பிரதேசங்
களின் முக்கியத்துவத்தைப் படிப்படியாகக் குறைத்து,
அதிகாரங்களை மேலும் மேலும் மத்திய அரசாங்கத்திடம்
குவிக்கும் முயற்சி நடைபெற்று வருகிறது”.

இதைச் சொன்னவர் ராஜாஜி அவர்கள். ஆக பன்றிக்கறி
சுவைக்கிறது என்று முதலில் எடுத்துக் காட்டியவர் மூதறிஞர்
ராஜாஜி அவர்கள்—“நமது ஜனநாயகம்” என்ற புத்தகத்தில்
குறிப்பிட்டிருக்கிறார்—“பிரதேச ஆட்சியை பலவீனப்படுத்தும்
போக்கு” என்ற தலைப்பில் அந்தப் புத்தகத்தின் 53-ம் பக்கத்தில்
அவர் எழுதியுள்ள கட்டுரையைத்தான் இங்கே குறிப்பிட்டேன்.

DR. H. V. HANDE : There is difference of opinion between
the two points. That was when Rajaji wanted us to have more
financial resources. He introduced sales tax which is giving us
plenty of Revenue now. Rajaji objects to this particular habit of
fighting with the Centre for anything and every thing—seeing the
manner in which it is going on in West Bengal and Tamil Nadu,
if it were to spread to the other States, it will be bad for the
country. As a visionary, Rajaji is primarily concerned with it.
In the manner in which it is being done, it does not augur well.
Rajaji as one interested in the welfare of the country is concerned
with it. It is very easy to deride and make fun of him. But,
we must remember, as a visionary, he has said this does not augur
well and will bring us down as between the Centre and State.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : இந்தப் புத்தகம் 1958-ல்,
வேளியிடப்பட்டது. 1958-லேயே காலம் பக்குவமாகக் கனிந்திருக்
கிறது. ஆனால் 1971-ல் காலம் பக்குவப்படவில்லை என்பது எனக்கு
வேடிக்கையாக இருக்கிறது. நாங்களும் மத்திய அரசு பல
வீனப்பட்டுவிட வேண்டும் என்று சொல்லவில்லை. அவர் எங்களை
விட ஒரு படி மேலாகவே சென்று, கிழக்கு பாகிஸ்தானுடைய
விடுதலைப் போரை ஆதரித்து, பாகிஸ்தானத்திலிருந்து விடுபட்டு
தனியாக துண்டாகப் பிரிய வேண்டும் என்பதைக் கூட ஆதரித்துக்
கொண்டிருக்கிறார்.

[திரு. மு. கருணாநிதி]

[1971 ஜூன் 29]

ஆனால் இங்கே நாம் கேட்கும் மாநில சுயாட்சி, அதிகார அளவில் அல்லாமல், தனியாக துண்டித்துக்கொண்டு போக வேண்டுமென்ற எண்ணம் சிறிதும் இல்லை என்பதை நினைவுபடுத்துகிறேன். மத்திய அரசுடன் நமக்கு இருக்கும் உறவுகள், நட்புகளில், நமக்கு ஏற்படும் சங்கடங்களை, அதன் அடிப்படையில் இடைக்கால வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் விளக்கமாகக் கூறி, அதுபற்றி எழுந்த ஐயப்பாடுகளுக்கெல்லாம் நான் அந்த நேரத்தில் மிக விளக்கமான பதில் கூறி இருக்கிறேன். ஆகவே அதைப்பற்றி மீண்டும் ஒரு முறை விரிவாகச் சொல்வது அவசியமில்லை என்று கருதுகிறேன்.

மத்திய அரசோடு நாம் போராடவேயில்லை, போராடி எதையும் பெறவேயில்லை என்று யாரும் கூறி விட முடியாது. இன்றைக்கு கூட ஒரு மகிழ்ச்சிகரமான செய்தியை நான் சொல்ல முடியும். மத்திய அரசினுடைய அனுமதி பெற்று, மத்திய அரசு உதவியுடன் திருத்துறைப்பூண்டி, பூதலூர், குற்றாலம், லால்குடி, காட்டுமன்னூர் கோயில், பட்டுக்கோட்டை ஆகிய 6 இடங்களில் வேளாண்மை விற்பனைக்கூடம் அமைக்கவும்; அவற்றோடு இணைந்து 56 கிராமச் சாலைகள் ஏற்படுத்தவும், ஒருங்கிணைந்த திட்டத்தைத் தொடங்க 1½ கோடி ரூபாய் மத்திய அரசு இரண்டு நாள் மூன்று நமக்கு அனுமதித்திருப்பதை நான் இங்கே மிகுந்த மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆகவே, நாம் தேவைப்படும் நேரத்தில் எல்லாம் பின்வாங்காமல் மத்திய அரசோடு வாதாடிப் போராடி, நம்முடைய மாநிலத்துக்கு உரியவைகளைப் பெறுவதிலே என்றைக்கும் சளைத்து விடவில்லை. ஆனால் 'எதற்கெடுத்தாலும் மாநில சுயாட்சி, மாநில சுய ஆட்சி' என்று அதையே சொல்லி நீங்கள் மக்களிடத்திலிருந்து தப்பித்துக் கொள்கிறீர்கள்—கல்லூரி அனுமதியா, மருத்துவச் சாலை அனுமதியா, மருத்துவச் சாலைக்கு—2, 3 புதிய படுக்கைகள் வேண்டுமா—இந்தக் கோரிக்கைகளுக்கெல்லாம் கூட நீங்கள் மாநில சுயாட்சியைக் காட்டித் தப்பித்துக்கொள்கிறீர்கள்" என்ற குற்றச்சாட்டை ஹாண்டே அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னார். ஒரு வேளை அவர்கள், மாநில சுயாட்சியை வரவேற்கக் கூடும். ஆனால் அதே நேரத்தில் எதற்கெடுத்தாலும் மாநில சுயாட்சியைக் காட்டுகிறோம் என்று எங்கள் மீது குற்றம் சாட்டவும் கூடும். ராஜமன்னார் குழு அறிக்கை மீது பேசுகிற நேரத்தில்தான் மத்திய-மாநில அரசு உறவுபற்றிச் சுதந்திராக கட்சியின் உண்மைத் தோற்றத்தை ஹாண்டே மூலம் நாம் பார்க்க முடியும். ஏனென்றால், சுதந்திராக கட்சிக்குள்ளேயே இதுபற்றிய பல்வேறு கருத்துகள் இருக்கின்றன. சுதந்திராக கட்சிக்காக நடைபெறுகின்ற "சுய ராஜ்யா" பத்திரிகையில் மதிப்புக்குரிய சந்தானம் அவர்கள் ராஜமன்னார் குழு அறிக்கையை வரவேற்று நிட்ட எட்டுரைகளை எழுதிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

ஹாண்டே அவர்களுக்கு ராஜமன்னார் அறிக்கையை இங்கு எடுத்துக் கொடுத்தவர் திரு. பொன்னப்ப நாடார். அவர் எடுத்துக் கொடுத்து உதவி புரிந்தார். ராஜமன்னார் குழு அறிக்கை மீது பின்னால் பேசுகிறேன் என்று பிடிவை போட்டார். இன்று

1971 சூன் 29]

[திரு. மு. கருணாநிதி]

பிரமாதமான விமரிசனம் கேட்கலாம் என்று நினைத்து வந்த எனக்கு ஒரு கதைதான் ஞாபகத்துக்கு வந்தது. ஒரு பள்ளிக் கூடத்தில் ஆசிரியர் பாடம் சொல்லிக் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார். ஒரு மாணவன் பாடத்தைக் கவனிக்காமல் சுவற்றைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். சுவற்றில் ஒரு துளை. அதில் ஒரு எலி துழைந்து கொண்டிருந்தது. ஆசிரியர் 'நான் குறிப்பிட்ட தெல்லாம் துழைந்ததா?' என்று கேட்டார். 'வால் மாத்திரம் பாக்கி' என்று அவன் சொன்னான். அதைப்போல் ராஜமன்னார் அறிக்கையிலே அவர்கள் எல்லாவற்றையும் விட்டுவிட்டு, முதல் பக்கத்திலே வெளியிடப்பட்டுள்ள முதலமைச்சருடைய படத்தை மாத்திரம் காட்டி, 'இது தேவைதானா?' 'பர்சனலிட்டி கல்ட்' வளருகிறது என்று குற்றம் சாட்டி, இது ஏதோ ஆளும் கட்சியில் உள்ளவர்கள் கூட அந்த உணர்ச்சியில் இருக்கிறார்கள் என்பதைப் போல் இங்கேயும் ஏதாவது நடத்திப் பார்க்கலாம் என்ற எண்ணத்தோடு அவர்கள் பேசினார்கள்.

திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைப் பொறுத்தவரை 'பர்சனலிட்டி கல்ட்' இல்லை. இவ்வாவிட அவர் பெரியவர், அவரை விட இவர் பெரியவர் என்று பார்க்கும் உணர்ச்சியை வளர்த்துக் கொண்டது கிடையாது. திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திலே இருக்கிற தலைவனிலேயிருந்து தொண்டவர்கள் வரை நாங்கள் ஒரே குடும்பம் என்று எண்ணி அண்ணன்—தம்பிகளாகப் பழகி வருகிறவர்கள். இங்கே தனியார் தோத்திரம், தனியார் துதி என்பதற்கெல்லாம் என்னவும் இடம் இல்லை என்பதை எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன். அதற்குப் பதிலளிக்கும் வகையில் என்னுடைய அருமை நண்பர் விராசாமி அவர்கள் மிகுந்த சிரமப் பட்டு புத்தகங்களைக் கொண்டு வந்து காட்டி, அதிலே காமராஜர் படம் இல்லையா? நேரு படம் இல்லையா? என்று கேட்டார்கள். ஹாண்டே விரும்பியது அது அல்ல. ஹாண்டே பேசும்பொழுது இப்படிச் சொன்னால் நேரு; காமராஜர் படம் போடப்பட்டதையும் எதிர்த்திருக்கிறோம், ஆகவே இதையும் எதிர்க்கிறோம் என்று குறிப்பிடுவார். எனவே அவர் விரும்புகிற படத்தைக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

'மெட்ராஸ் இன்பர்மேஷன்' என்ற சர்க்கார் பத்திரிகையில் 1952-ஆம் ஆண்டு அவர் முதலமைச்சராக இருந்தபோது வெளிவந்த படம் இது. (படத்தை அவையில் எடுத்துக்காட்டினார்.) இது பர்சனலிட்டி கல்டா? எனியேனுக்குத் தெரியாது!

அதுமாத்திரம் அல்ல, புதியதாக மாநில கவர்னர் அவர்கள் வந்து பதவியேற்றுக்கொள்கிறார்கள். அவரது படம் முகப்பு அட்டையில் வந்திருக்கிறது. அடுத்து போடப்பட்ட படம் தான். இது பர்சனலிட்டி கல்டா இல்லையா என்பது எனக்குத் தெரியாது!

'கலைமகள்', 'கல்கி' போன்ற பத்திரிகைகளில்—அதிலும் முக்கியமாக அவருக்குத்தொடர்புடைய கல்கியில்—அவர் கவர்னர்—ஜெனரலாகப் பதவியேற்றுக்கொண்ட போது எழுதிய தலைப்பில் "அரியா

[திரு. மு.கருணாநிதி]

[1971 சூன் 29]

சனத்தில் ஜனகமகராஜர் ” “ஜனக ராஜா:ஷி ” என்பதாக எல்லாம் வருணிக்கப்பட்டது. அதுமாத்திரம் அல்ல. 1952-ஆம் ஆண்டு இந்த மன்றத்திலே ஒரு நம்பிக்கைத் தீர்மானம் ராஜாஜி அவர்களால் கொண்டு வரப்பட்டபோது நம்பிக்கைத் தீர்மானத்தின் மீது எதிர்தரப்பில் இருந்து திரு. அந்தோணிப்பிள்ளை பேசிய பேச்சை எடுத்துக் காட்டுவது பொருத்தமாக இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன்.

“.....The intention behind this Resolution is to show that this is not the usual type of Ministry headed by nonentities or mediocrities like previous Ministries, but something wonderful, headed by a master statesman. That is the intention behind this Resolution. The present tendency within the Congress is to develop a leader cult, (even during the last elections one noticed it). Congress went about canvassing votes not on the basis of the Five-Year Plan but asked the voters to vote for the Congress candidate though he be a donkey or a mule, because their vote for a Congress candidate was a vote for the 'great leader', Nehru. Unfortunately for them, that particular tactics of building up a cult of leadership did not succeed in South India. Hence the necessity for the Congress to build up a south India Messiah. This new cult, Rajaji himself has tried to foster. He has claimed that he is the chosen instrument of God's ambassador-Pleni-Potentiary on earth. It will not be long, indeed I would not be surprised, if one day Rajaji claimed to be God himself. When the Chief Minister appealed to the people to pray to God for rain and when the rain came in this State, some of the Congressmen began to look upon him as God, and that he has been responsible for the recent rain. If this be true, then, I would submit that it is time we sent up a special Resolution to Union Government asking them not to waste the tax-payer's money any more in carrying on research on how to bring about the artificial rain. All that is necessary to do in the way of giving help to any particular State where there is suffering due to drought is to send Rajaji there as Chief Minister of the State ”.

என்பதாக திரு. அந்தோணிப் பிள்ளை அவர்களால் பர்சனலிடி கல்ட் கூட அல்ல, கடவுளாகவே ராஜாஜி தன்னை ஆக்கிக் கொண்டிருக்கிறார் என்று, குற்றஞ்சாட்டுகிற நிலைமையில் அன்றைக்கு ராஜாஜி வளர்க்கப்பட்டார்.

அதுமாத்திரம் அல்ல—ஏ.வி.எம். தயாரித்த சினிமாப்படத்தில் ராஜாஜி ஏர் உழுவதுபோலக் காண்பிக்கப்பட்டது. பரம்பரை பரம்பரையாக ஏர் உழுது களைத்துப்போனவர் அல்லவா? (சிரிப்பு)

அதுமாத்திரமல்ல, பல ஆங்கில ஏடுகளில் இன்னும் பூணூலைக் காதிலே மாட்டிக்கொண்டு அவரே துண்டு துவைப்பதுபோலப் படம் போட்டுக் காட்டப்பட்டது.

சுதந்திராக கட்சியினரைப் பொறுத்தவரையில், தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்தவரையில் ராஜாஜி இல்லாவிட்டால் அதற்குப்

1971 சூன் 29]

[திரு. மு. கருணாநிதி]

பிறகு யார் என்ற நிலை. அது பர்சனாலிடி கல்ட் அல்லவா? அந்த முறையில் பர்சனாலிடி கல்டை வளர்த்து விட்டார்கள். ஆனால் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தில் சொல்லுகின்றேன்—கருணாநிதி இல்லாவிட்டால் அதை அடுத்து பல பேர் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தில் இருக்கிறார்கள் என்பதை நான் இங்கே எடுத்துக்காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

பர்சனாலிடி கல்ட் என்ற அந்தக்குற்றத்தை எங்கள் மீதும் எங்களுக்கு எல்லாம் அரசியல் வழிகாட்டியாகத் திகழ்ந்த பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் மீதும் சுமத்திய நேரத்திலும், நான் எண்ணிக்கொண்டேன். ராஜாஜி உயிரோடு இருக்கும்போதுதான் ராஜாஜி ஹால் என்று பெயரிடப்பட்டது. ராஜாஜி உயிரோடு இருக்கும்போதுதான் இந்த மாமன்றத்தில் அவரது பெரிய படம் திறந்து வைக்கப்பட்டது என்பதை எண்ணிப் பார்த்திருந்தேன்.

DR. H. V. HANDE : What I objected to was the Hon. Chief Minister himself was trying to encourage this personality cult. Even in this House, when the Hon. Member Thiru Cheemaichamy had mentioned something about Swathantra Party, the Hon. Chief Minister said தலையா? வாலா? meaning that he would follow “தலை” and not “வான்” It is that sort of mentality that I object to. I want that sort of mentality to be removed.

அந்த மாதிரியான மனப்பான்மை மாறி நல்ல டெமாக்ரடிக்காக ஜனநாயகவாதியாக ஆகவேண்டும் என்று சொன்னேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : ஜனநாயகம் உங்களிடம் இருக்கிறதா இல்லையா என்பதைப் பின்னால் பேசுகின்ற நேரத்தில் தெளிவுபடுத்த விரும்புகிறேன்.

ராஜமன்னார் குழு அறிக்கை டெல்லி போய்ச் சேர்ந்ததாகக் கூடத் தெரியவில்லை என்றெல்லாம் குறிப்பிட்டார்கள். ராஜமன்னார் அறிக்கை அங்கே போய்ச் சேர்ந்து இம்மாதம் 22-ம் தேதி அன்று பெருமதிப்பிற்குரிய பிரதமர் இந்திரா காந்தி அம்மையாரிடம் இருந்து எனக்கு ஒரு கடிதம் வந்திருக்கிறது. பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, உங்கள் அனுமதியுடன் அதைப் படிக்கிறேன்.

New Delhi,
June 22, 1971.

Dear Thiru Karunanidhi,

I have received your letter of the 15th June with which you have sent me a copy of the report of the Centre-State Relations Enquiry Committee. Your Government will probably examine the recommendations of this Report. As you know the Administrative Reforms Commission also went into this question and has already submitted a report, which is under our consideration. If the views of your Government on this matter are made available to us, they will also be taken into account. These are important issues and we intend to consult all the Chief Ministers.

With regards,

Your sincerely,
(sd.) Indira Gandhi.

[திரு. மு. கருணாநிதி]

[1971 சூன் 29]

என்பதாக இந்திய முதல் அமைச்சருடைய கடிதத்தில் கூட இது பற்றிப் பரிசீலிப்பதற்கு இந்தியத் தலைமை அரசு தயாராக இருப்பதற்கு அறிகுறி காணப்படுவதைக் குறித்து நான் உள்ளபடியே மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். இன்றைக்குத் தமிழ்நாடு ராஜமன்னார் குழுவின அறிக்கை மூலம் பிற மாநிலங்களுக்கும் வழிகாட்டியாக அமைந்துள்ளது குறித்து பெருமை அடைகிறேன். அதற்காக என்னை ஆளாக்கிய பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களின் கல்லறைக்கு என் அஞ்சலியைச் செலுத்திக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக இந்த மாமன்றத்தில் பேசப்பட்ட முக்கிய பொருள் மதுவிலக்குக் கொள்கை பற்றியது. மதுவிலக்குக் கொள்கை இங்கே இருக்கிற நம்மால் மாத்திரம் அல்ல—உலகத்திலுள்ள பல்வேறு நாடுகளிலும்—பல்வேறு நாட்டுமக்களாலும், பல்வேறு நாட்டு அரசுகளாலும் சட்டபூர்வமாக அமுல்படுத்தத் திட்டமிட்டு தோற்றுப்போய் இருக்கிறார்கள் என்பதை வரலாற்றுச் சான்றுகள் நிறையக் காட்டுகின்றன.

அமெரிக்க நாட்டில் 1919-ஆம் ஆண்டு ஜனவரித் திங்கள் 16-ஆம் நாள் அரசியல் சட்டத்தையே திருத்தி மதுவிலக்குச் சட்டத்தை அமலுக்குக் கொண்டுவந்தார்கள். பதினான்கு ஆண்டுக்காலம் அமல்படுத்தப்பட்டதில் கடைசியாகக் குற்றங்கள் அதிகமாயின, கள்ள மதுவைத் தடுக்க முடியவில்லை, உள்ளக் கடத்தல் அதிகமாயிற்று, மதுவிலக்கை அமல் நடத்த வேண்டியவர்கள் லஞ்சப் பேயானார்கள் என்று கூறப்பட்டு, 1938-ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி திங்கள் 20-ம் தேதி மதுவிலக்குச் சட்டம் ரத்து செய்யப் பட்டிருக்கிறது.

பின்லாந்து நாட்டில் 1907-ஆம் ஆண்டு மதுவிலக்குச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டு 1931-ஆம் ஆண்டு அந்தச் சட்டத்தின் பயனை ஆராய ஒரு குழு அமைக்கப்பட்டது. குடிவெறி அதிகமாக இருப்பதாகவும், குற்றம் புரிலோர் தொகை அதிகமாகிவிட்டதாகவும் அந்தக் குழு கூறியது. அந்த முடிவின்படி 1932-இல் அந்த நாட்டில் மதுவிலக்குச் சட்டம் ரத்து செய்யப்பட்டது.

நார்வே 1919-ல் மதுவிலக்கைக் கொண்டு வந்தது. அது 1927-இல் ரத்து செய்யப்பட்டது.

நியூபவுன்ட்லாண்டு 1915-இல் மதுவிலக்கை அமல் செய்தது. 1924-இல் அதை ரத்து செய்தது. துருக்கி 1920-இல் மதுவிலக்கை அமல்படுத்தியது. 1924-இல் அதை ரத்து செய்தது. மாத்ரிமல்ல, 1926-இல் அரசாங்கமே அந்த வியாபாரத்தை மேற்கொண்டது.

நான் முஸ்லிம் லீக் மெம்பர்களுக்கு ஒன்றை ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். திராவிட முன்னேற்றக் கழகமானாலும், முஸ்லிம் லீகானாலும் காங்கிரசானாலும், கம்யூனிஸ்ட்டானாலும், பி.எஸ்.பி. கட்சி ஆனாலும், தமிழகக் கழகமானாலும், சுதந்திர ஆனாலும்

1971 சூன் 29]

[திரு. மு. கருணாநிதி]

சரி, எந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களானாலும் தமிழக அரசைப் பொறுத்தவரையில் மதுவிலக்குக் கொள்கை அளவில் ஒப்புக்கொள்ளப்பட வேண்டிய ஒன்று என்பதை நாம் யாரும் மறுக்கவில்லை. அதில் இரு வேறு கருத்துக்களுக்கு இடம் இல்லை. ஆனால் அதைச் சட்ட பூர்வமாக அமல்படுத்திவிட முடிந்ததா என்பதை எண்ணிப்பார்க்கவேண்டும். அன்றே சொன்னேன். முஸ்லிம் மத அடிப்படையில் மதுவிலக்குக் கொள்கையைப் பொன்னே போல் போற்றவேண்டிய துருக்கி, கிரியா, ஈராக், ஈரான், எகிப்து, பாகிஸ்தான், மலேசியா, இந்தோனேசியா ஆகிய முஸ்லிம் நாடுகளில் சட்டபூர்வமாக மதுவிலக்கை அமல்படுத்த முடியவில்லை. அங்கெல்லாம் சட்டம் இல்லை என்பதற்காக நாட்டு மக்கள் அத்தனை பேரும் குடித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பது பொருள் அல்ல. இங்கும் சட்டம் தளர்த்தப்படுவதன் மூலம்—இந்தியப் பேரரசு இந்திய பூபாகம் முழுமைக்கும் மதுவிலக்கை அமல்படுத்த முன்வருகிற நான்வரை—நாம் அந்தச் சட்டத்தை ரத்து செய்வது என்பது கூட இல்லை—அதற்கு ஓய்வு கொடுப்பதன் மூலம் தமிழ் நாட்டில் இருக்கிற அத்தனைபேரும் குடிகாரர்களாக மாறிவிடுவார்கள் என்று நாம் கூறிவிட முடியாது. அந்தக் கருத்தைத்தான் முஸ்லிம் லீக் உறுப்பினர் திரு. மொய்தீன் அவர்கள் எடுத்துக் காட்டினார்கள்.

அடுத்து, மதுவிலக்கைப் பற்றி ஆராய்வதற்காக நீதிபதி தேக் சந்த் என்பவர் தலைமையில் மத்திய திட்டக் குழு ஒரு கமிட்டியை 1963-இல் நிறுவியது. இந்தக் குழு ஏன் நிறுவப்பட்டது என்றால் 1956-இல் நாடாளுமன்றத்தில் ஒரு தீர்மானம் நிறைவேற்றப் பட்டது.

“This House is of opinion that prohibition should be regarded as an integral part of the Second Five-Year Plan and recommends that the Planning Commission should formulate the necessary programme to bring about nation-wide prohibition speedily and effectively”.

1956-ம் ஆண்டிலே இந்தக் குழு அமைக்கப்பட்டு, நாடு முழுவதிலும் மதுவிலக்கை அமல்படுத்த வேண்டும் என்று முயற்சி செய்தார்கள். பல்வேறு ஆராய்ச்சிகள் நடத்தியது. 1963-லே ஒரு அறிக்கையைக் கொடுத்தது. தனது ரிபோர்ட்டிலே அந்தக் கமிட்டியார் என்ன என்ன சிபாரிசுகளைச் செய்தார்கள் என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். அதில் முக்கியமான சிபாரிசு காது மருந்துகளில் ear drops ஆல்கஹால் (Alcohol) இருக்கிறது. ஒரு மாநிலத்தில் மாத்திரம் ஆயிரக்கணக்கான பவுண்டுகள் அந்த மருந்து செலவாவதாகத் தெரிகிறது. ஒரு சில மாநிலங்களில் அதிக விற்பனையாகிறது. ஆகவே, இதைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டுமென்று சிபாரிசு செய்தது. அடுத்தது, அளவுக்கும் மீறிய ஆல்கஹால் உள்ள டிஞ்சர் உற்பத்தியைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டுமென்றும் கமிட்டி சிபாரிசு செய்தது. இவற்றையெல்லாம் மத்திய அரசால் செயல்படுத்த முடியவில்லை.

[திரு. மு. கருணாநிதி]

அடுத்து, டிரக்ஸ் ஆக்டில் (Drugs Act) பல திருத்தங்கள் செய்ய வேண்டுமென்று தேக்சந்த் கமிட்டி கூறியது. அதையும் மத்திய அரசு காதுகொடுத்துக் கேட்கவில்லை. அஸ்வா, அரிஷ்டம் ஆகிய மருந்துகள் முறைப்படி தயாரிக்கப்பட்டால் அதில் 10 முதல் 12 பர்சென்ட் ஆல்கஹால்தான் இருக்க முடியும். ஆனால் 80 பர்சென்ட், 90 பர்சென்ட் ஆல்கஹால் உள்ள அரிஷ்டங்கள், அஸ்வா போன்ற மருந்துகள் விற்பனைக்கு வருகின்றன. இதற்கு டிரக்ஸ் ஆக்ட் திருத்தப்பட வேண்டும் என்று தேக்சந்த் கமிட்டி கூறியது. அது செய்யப்படவில்லை.

அடுத்து, 'கள்ளச் சாராயத்தைவிட கள் ஆபத்துக் குறைந்தது' என்று அந்தக் கமிட்டி கூறியது. சில பாதுகாப்புக்குடன்கள்ளை அனுமதிக்கலாம் என்றும் அது கூறியது. கமிட்டியின் குறிக்கோள் மதுவிலக்குதான். ஆனால் இடையில் சில சிபார்சுகளைக் கூறியது. அவை, 5 சதவீதம் ஆல்கஹால் உள்ள கள்ளை அனுமதிக்கலாம், கள் புளித்துவிடாமல் இருக்க குளிர்ப்பதன சாதனங்களைப் பயன்படுத்தலாம், விற்பனையாகும் இடங்களில் மட்டுமே குடிக்க வேண்டும், வீட்டிற்கு எடுத்துச் சென்று குடிக்க தடை விதிக்க வேண்டும், கள் மீதுள்ள தீர்வை குறைவாக இருக்க வேண்டும், அப்போதுதான் மக்கள் கள்ளச் சாராயத்தை நாடிப் போக மாட்டார்கள். இப்படியாகப் பல சிபாரிசுகளை அந்தக் கமிட்டி செய்தது.

நாடு முழுவதிலும் உள்ள கள்ளச் சாராயத்தின் விற்பனைக் கணக்குகளை அந்தக் கமிட்டி குறிப்பிட்டிருக்கிறது. 1963-64-ம் ஆண்டில் இந்தியா முழுவதும் கள்ளச் சாராய விற்பனை 52 கோடி ரூபாய். அதில் மது அருந்துகிற மாநிலங்களில் 9 கோடி ரூபாய், மதுவிலக்குச் சட்டம் அமலில் இருக்கின்ற மாநிலங்களில் கள்ளச் சாராய விற்பனை 43 கோடி ரூபாய். மொத்தம் 52 கோடியில் மது அருந்துகிற மாநிலங்களில் 9 கோடி ரூபாய், மதுவிலக்கு அமலில் உள்ள மாநிலங்களில் 43 கோடி ரூபாய் விற்பனையாகிறது. இதில் கள்ளச் சாராயம் மாத்திரமே சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. இதர மது வகையராக்கள் சேர்க்கப்படவில்லை. இது அரசாங்கத்திற்கு வராமல் போகிற பணம் என்பதையும் அந்தக் குழு சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறது.

அடுத்து 'வெட் ஏரியா'வில் மதுவிலக்கிற்கு முன்பு 100 யூனிட்டாகளாக இருக்குமானால் பத்து ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு சுமார் 20 சதவீதம் மக்கட் தொகை அதிகரிப்பிற்கும் இதர நிலைகளுக்கும் பிறகு அது 130 யூனிட்டாக உயர்ந்திருக்கிறது. 'டிரை' "ஏரியாவில், 100 யூனிட்டாக இருந்தது, பத்தாண்டுகளுக்குப் பின்பு 90 யூனிட்டாக குறைந்திருக்கிறது என்பதையும் இது எல்லாம் கள்ள மது என்பதையும் நாம் மறந்துவிடக் கூடாது" எனவும் தேக்சந்த் குழு கூறியுள்ளது.

1971 ஜூன் 29]

[திரு. மு. கருணாநிதி]

நாடெங்கும் மதுவிலக்கைக் கொண்டு வர வேண்டும் என்பதற்
காக அமைக்கப்பட்ட குழுவின் அறிக்கை தந்த விவரங்கள் தான்
நான் குறிப்பிட்டவை. 1957-ம் ஆண்டும், 1962-ம் ஆண்டும்
காங்கிரஸ் கட்சியின் தேர்தல் பிரச்சாரத்தின்போது என்ன அறிக்கைகளை வெளியிட்டார்கள் என்பதை எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

“ Prohibition has long been the Congress Policy and has been introduced in some Parts of the Country. Progressive steps should be taken to introduce it in other Parts ”

இது 1957-ம் ஆண்டின் காங்கிரஸ் தேர்தல் அறிக்கை.

“ The Congress Policy of Prohibition should be maintained and encouraged ”

இது 1962-ம் ஆண்டின் காங்கிரஸ் அறிக்கை. 1962-ம் ஆண்டு காங்கிரஸ் அறிக்கைக்குப் பிறகு மராட்டிய மாநிலத்தில் முதலமைச்சர் அவர்கள் சட்ட சபையில் ஒரு தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்தார்கள். 1963-ல் அதாவது தேக்சந்த் கமிட்டி நிறுவப்பட்ட சில மாதங்களுக்குப் பிறகு, மதுவிலக்குக் கொள்கையை மராட்டியம் தளர்த்தத் தொடங்கியது. அப்போது மாநில முதலமைச்சர் அவர்கள் பேசுகையில் குறிப்பிட்டதாவது,

Policy statement issued by the Chief Minister on the 31st December 1963—

“ Beverages with an alcoholic content not exceeding 3;5 per cent will be made freely available.

“ Toddy with alcoholic content not exceeding 3;5 per cent will be made freely available.

என்கிற அளவுக்கு மதுவிலக்குக் கொள்கை மராட்டிய மாநிலத்திலே தளர்த்தப்பட்டது மட்டுமல்ல, அம்மாநில முதலமைச்சர் அவர்கள், மேலும் கூறியதாவது—

“ However the experience of the implementation of this policy over the last 14 years compels us to make a more realistic and rational view of the situation as it has developed. We find that the biggest factor which works against Prohibition is not the consumer who is only the victim of the evil of drinking but the illicit distiller, the bootlegger and trafficker.”

என்று பேசி, 1963-ம் ஆண்டு மதுவிலக்குக் கொள்கை அங்கே தளர்த்தப்பட்டது.

1968-ம் ஆண்டு குன்ஹா நகரில் நடைபெற்ற அகில இந்தியக் காங்கிரஸ் கமிட்டி மாநாட்டில் தேசம் முழுவதும் பூரண மதுவிலக்கு அமல் செய்ய ஏழு ஆண்டுக்காலம் அவகாசம் தர வேண்டும் என்ற ஒரு திருத்தத் தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டது. அப்போது திரு. நிஜலிங்கப்பா அவர்கள் தான் தலைவராக இருந்தார். திரு. சி. சுப்பிரமணியம் தமிழ்நாட்டுப் பிரதிநிதியாக இருந்தார். திருமதி சசீலா நய்யார் போன்ற காந்தியடிகளைப் பின்பற்றிய வீராங்கனைகளும் அந்தக் கூட்டத்தில் கலந்து கொண்டனர்.

[திரு. மு. கருணாநிதி] [1971 ஜூன் 29]

அவர்கள் கொண்டு வந்த தீர்மானம் 1968-ல் இருந்து, இன்னும் 7 ஆண்டுக் காலத்தில் இந்தியா முழுமையிலும் மதுவிலக்குக் கொள்கையை அமல்படுத்த வேண்டும் என்பது. அந்த மாநாட்டில் கலந்துகொண்ட தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவர் திரு. சி. சுப்பிரமணியம் அவர்கள், மதுவிலக்குப் பிரச்சினையை உணர்ச்சிபூர்வமாக அணுகக் கூடாது என்றும், நடைமுறையில் அமல் செய்யும் வகையில் அணுக வேண்டுமென்றும் குறிப்பிட்டார். அந்த நேரத்தில் தமிழ்நாட்டிலே உள்ள ஒரு பத்திரிகை எழுதிய தலையங்கத்தைத் தலைவரின் அனுமதியோடு படித்துக் காட்டுகிறேன்.

‘புனையிலே நடைபெறும் அகில இந்தியக் காங்கிரஸ் கமிட்டிக் கூட்டத்திலும் அதற்கு முன்னால் நடைபெற்ற காரியக் கமிட்டிக் கூட்டத்திலும் மதுவிலக்கு பற்றி காரசாரமான விவாதங்கள் நடைபெற்றிருப்பதில் வியப்பில்லை. காங்கிரஸ் கட்சியைப் பொறுத்த வரையில் மதுவிலக்கினை நாம் ஒரு அடிப்படைக் கொள்கையாக ஏற்றுக்கொண்டுள்ளோம். நமது அரசியல் சட்டமும் கட்டளைக் கொள்கைகள் பகுதியில் அதைத் தெளிவாக வற்புறுத்தியுள்ளது. (Directive Principles) பகுதியில் அதைத் தெளிவாக வற்புறுத்தியுள்ளது.

ஒன்றைக் கொள்கையளவில் ஒப்புக்கொள்வது வேறு. அதை நடைமுறையில் அமல் செய்வதுபற்றி அபிப்பிராய பேதங்கள் எழுவது வேறு. பூரண மதுவிலக்குக் கொள்கையினை எப்போது அமல் செய்வது, எப்படி அமல் செய்வது என்பதுபற்றிக் காங்கிரஸ் மேலிடத்தில் நிலவிடும் கருத்து வேற்றுமையினை யாரும் பெரிது படுத்தத் தேவையில்லை.

மதுவிலக்கு என்பது வெறும் ஒழுக்கக் கோட்பாடு மட்டுமல்ல. அதற்குப் பின்னே பொருளாதார விளைவுகளும் உண்டு. எனவே, மதுவிலக்கினை அமல் செய்யும் விஷயத்தில் உல்வேறு ராஜ்ய முதல் வர்கள் காட்டியுள்ள நயக்கத்தினை அலட்சியப்படுத்துவதோ அல்லது மதுவிலக்கு விஷயத்தில் அவர்கள் தேவையான ஆர்வம் காட்டத் தவறிவிட்டார்கள் என்று விமர்சிப்பதோ அவர்களுக்கு நியாயம் வழங்கியது ஆகாது.

பூரண மதுவிலக்கோ அல்லது பகுதி மதுவிலக்கோ அமலாகும் ராஜ்யங்களிலேகூட அது முழு வெற்றியடைந்துவிட்டதாகச் சொல்ல முடியாது. உதாரணமாக, பூரண மதுவிலக்கு நடைமுறையிலிருக்கும் தமிழகத்தில் மது இறக்குவதும் விற்பதும் சட்டப்படி தடைப்படுத்தப்பட்ட காரியங்கள், ஆனாலும், ஆங்காங்கே பரவலான குடிசைத் தொழிலாக அது அமோகமாக நடைபெற்று வருவதைச் சட்டம் கண்ணை மூடி வேடிக்கை பார்த்துக் கொண்டிருப்பது அனைவரும் அறிந்த விஷயம். இப்படி ஒரு சட்டத்தையும் போட்டு அது மீறப்படுவதை கையாலாகத் தனத்தோடு வேடிக்கை பார்த்துக்கொண்டிருப்பதை விட அப்படியொரு சட்டத்தை நிறைவேற்றாமல் இருப்பதே விவேகமான

1971 சூன் 29]

[திரு. மு. கருணாநிதி]

செயலாக இருக்கும் என்பதில் சந்தேகமில்லை. தவிர மதுவின் தீமையையும் ஒழிக்க முடியாமல் அதனால் கிடைக்கும் வருமானத் தையும் இழப்பது, ஒழுக்கம், நீதி ஆகிய இரண்டு முனைகளிலும் பெரு நஷ்டம் என்பதனை எவரும் மறுக்க முடியாது.

கவுரவப் பிரச்சினையாகக் கருதி சில பல திட்டங்களை மேற்கொள்ளுவதைவிட சமூக நலனுக்கான சாத்தியக்கூறுகளை மனதில் கொண்டு திட்டமிடுவதும் செயல்படுத்துவதும் வரவேற்கக்கூடியதாகும்.

மதுவிலக்கு கூடாது என்பதல்ல நமது வாதம், ஒழுங்காக அமல் செய்ய முடியவில்லையானால் நிதிநிலை வசதி கருதி அதைக் கைவிடுவதுகூடத் தவறு அல்ல என்பதே நமது நிலை.”

இது ‘நவசக்தி’யின் தலையங்கம். 1968-ம் ஆண்டு நவம்பர் மாதம் 6-ம் தேதியன்று ‘நவசக்தி’ பத்திரிகையில் எழுதியுள்ள தலையங்கம் (கரவொலி). ஆனால் இன்றைக்கு வேறே எழுதுவார்கள். ஆனால் அன்றைக்குக் கைவிட்டுவிடுவது சாலப் பொருத்தம் என்றும், மாநில முதல்வர்களே பலர் அலட்சியப்படுத்தும் காரணத்தாலும், ஆர்வம் காட்டவில்லை என்பதாலும் அவர்கள்மீது குற்றம் கூறக் கூடாது என்றும் அன்றைக்கு நவசக்தி பத்திரிகை எழுதியிருப்பதை உங்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

அண்ணாவைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். அண்ணா வழியிலே வந்தவர்கள், அண்ணாவின் வழியில் முழுக்க முழுக்கப் பின் செல்லுபவர்கள், அதை மீறிப் போகலாமா என்றெல்லாம் கேட்டார்கள். அண்ணாவின் ஆன்மா கண்ணீர் விடும், அண்ணாவின் ஆன்மா சபிக்கும் என்று காங்கிரஸ் உறுப்பினர்களும் பேசினார்கள். நான் ஒன்றைக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அண்ணா அவர்கள் தீவிரமாக மதுவிலக்கை அமல்படுத்துவதாகச் சொன்னபோது குன்றா நகர் அகில இந்தியக் காங்கிரஸ் கமிட்டிக் கூட்டத்தில் சட்ட மன்றத்தின் முன்னாள் கொறடா என்ன பேசினார் என்றால் ‘குற்றம் செய்பவர்கள் கைது செய்யப்படக் கூடாது அல்லது கோர்ட் முன் தாக்கல் செய்யப்படக் கூடாது என்று தமிழக முதன் மந்திரி உத்தரவிட்டுள்ளதாக’ அவர் அகில இந்தியக் காங்கிரஸ் கமிட்டிக் கூட்டத்தில் குற்றஞ்சாட்டினார். குற்றம் செய்பவர்கள் கைது செய்யப்படக் கூடாது அல்லது கோர்ட் முன் தாக்கல் செய்யப்படக் கூடாது என்று தமிழக முதல் மந்திரி, அப்பொழுது அண்ணா முதலமைச்சர், உத்தரவிட்டுள்ளதாகவும் அகில இந்தியக் காங்கிரஸ் கமிட்டிக் கூட்டத்தில் சொன்னார். அண்ணா தீவிரமாக மது விலக்கை அமல்படுத்துவதாகச் சொல்வதற்காக அவருக்குப் பரிசாக அந்தப் பேச்சு அமைந்திருந்தது! இப்பொழுது வேண்டுமென்றே அண்ணாவை இழுக்கிறார்கள். அண்ணாவின் கொள்கையை மீறிவிட்டார்கள், நீ யார் என்றெல்லாம் டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் கேட்டார்கள். நான் ஒன்றை ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். இதே மாமன்றத்தில் 1968-ஆம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் 23-ஆம் தேதி எங்கள் தலைவர் அண்ணா அவர்கள், ஐந்தாண்டுக் காலத்தில்

[திரு. மு. கருணாநிதி]

[1971 ஜூன் 29]

தமிழகத்திலுள்ள கல்லூரிகள் அனைத்திலும் தமிழ்தான் பாட மொழியாக இருக்கும் என்று ஒரு தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்தார்கள். அந்தத் தீர்மானத்தை நாங்கள் அமல் படுத்துவதற்காக செயல் வடிவத்திற்குக் கொண்டுவரக்கூடிய நேரத்தில் எழுந்த கிளர்ச்சிகளை நீங்கள் யாரும் அறியாதவர்கள் அல்ல. அதற்காக லட்சமணசாமி முதலியார் கமிட்டி போடப் பட்டு அண்ணா அவர்கள் கொண்டுவந்த தீர்மானத்திற்குப் புறம்பாக, தமிழகம் முழுவதும் எல்லா இடங்களிலும் தமிழே பாட மொழியாக இருக்கும் என்பதற்கு மாறாக, லட்சமணசாமி முதலியார் குழுவின சிபாரிசின் அடிப்படையிலே இன்றைய தினம் அரசு கல்லூரிகளில்கூட ஆங்கிலத்தைப் பாடமொழியாக விரும்புகின்றவர்களுக்கு வாய்ப்பளிக்கும் நிலையில் வசதி செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்றால் அண்ணா அவர்கள் காலத்தில் நிறைவேற்றிய தீர்மானத்தை என்ன செய்தீர்கள் என்று ஹாண்டே அவர்கள் கேட்க வேண்டாமா? கேட்கவில்லை. காரணம், அது அவருக்குச் சாதகமான விஷயம்.

அண்ணா அவர்கள் ஒன்றைச் சொன்னார்கள். கால வேறுபாடு, கால மாறுபாடு, நாட்டு நிலை ஆகியவைகளை உணர்ந்து அனைத்துக் கட்சித் தலைவர்களையும் சந்தித்து முடிவெடுத்து, அந்தத் தீர்மானத்தைக் கொஞ்சம் மாற்றியமைக்க வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது.

இப்பொழுதும் கூட, மதுவிலக்கை ஒத்தி வைத்திருக்கிறோம் என்று தான் சொல்லுகிறோம். சுதந்திரக் கட்சியின் சார்பிலும் சிலர் மதுவிலக்கை ரத்து செய்வதை வரவேற்றார்கள். சாதிக் அலிகாங்கிரஸ் கட்சியைச் சார்ந்தவரும் மேலவையிலே வரவேற்றிருக்கிறார். கீழவையில் எதிர்க்கிறார்கள். மேலவையில் திரு. ஈஸ்வர மூர்த்தி அவர்கள் வரவேற்றுப் பேசியிருக்கிறார்கள். நம்முடைய சுதந்திரக் கட்சியின் பெரியவர், பேராசிரியர் ரத்தினசாமி அவர்கள் ஒரு கட்டுரை எழுதி, அந்தக் கட்டுரையை நாங்கள் படித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று தொழிலமைச்சரவர்களுக்கு அவரே அனுப்பியிருக்கிறார். அதிலே குறிப்பிட்டிருக்கிறார். 'மதுவிலக்கை ரத்து செய்தாலும் செய்யாவிடினும் குடிப்பவன் குடித்துக் கொண்டு தான் இருக்கிறான். நல்ல சரக்கு கிடைக்கா விட்டால் கண்டதை யெல்லாம் குடிக்கிறான். அவையுறுகிறான். திரு. ராஜகோபாலாச்சாரியார் கள்ளக் கடையைத் திறந்தால் மனைவியை அடிக்கும் குற்றம் பெருகும் என்கிறார். குடிக்காதவன் மட்டும் மனைவியை அடிக்காமலா இருக்கிறான்? பெருவாரியான குடியர்கள் மனைவியை அடிப்பதில்லை. மட்டோடுதான் குடிக்கின்றனர்.' இது பேராசிரியர் ரத்தினசாமி, எம்.பி., அவர்கள் எழுதியுள்ள கட்டுரையின் ஒரு பகுதியாகும்.

கடைசியாக நம்முடைய திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்களும் என்ன பேசினார்கள்? மதுவிலக்குச் சட்டத்தை ரத்து செய்யக்கூடாது என்ற கருத்தைப் பேசிவிட்டு கடைசியாக சட்டத்

1971 சூன் 29]

[திரு. மு. கருணாநிதி]

தைப் போடுங்கள், ஜாக்கிரதையாக இருங்கள் என்று சேலத்தைச் சுட்டிக் காட்டி, ஒத்தி வைத்ததற்கு அவரும் அனுசரணையாகத் தான் வந்தார்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : தலைவரவர்களே, நான் அனுசரணையாக இல்லை என்ற தன்னிலை விளக்கத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மதுவிலக்கு இருக்க வேண்டுமென்று பரிபூரணமாக நம்புகிறேன். அதற்குக் களங்கம் கற்பிக்க வேண்டுமென்று முதலமைச்சரவர்கள் நினைத்தால் அதற்கு நான் பொறுப்பு இல்லை.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : களங்கம் கற்பிக்கவும் மாட்டேன், காட்டிக் கொடுக்கவும் மாட்டேன்.

DR. H. V. HANDE : The Chief Minister has not told this House why he is going away from the path of Thiru Annadurai. My only point is this. I accept that there was a brilliant speech of the Chief Minister defending the policy of scrapping of prohibition. But the point is how exactly he can claim in this particular matter, an important point a major issue in 1968 that he has not gone away from the path of Anna? He must explain how exactly he can call that this is the policy of Anna. That is the pinpoint of the question which I am asking. How can he claim that there is a change in the last two years? Will the Hon. Chief Minister categorically and intellectually say why he has gone away from the path of Anna in this particular thing. Let him say that I have no objection.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : அண்ணா வழி ஒரு ஜனநாயக வழி. அதைப் பின்பற்றுபவர்கள் நாங்கள். ஜனநாயக வழிகளில் ஒருகாலத்திலே சொல்லப்பட்ட கருத்துக்கள் வேறொரு காலத்திலே பரிசீலிக்கப்படலாம். அண்ணா அவர்கள் திராவிட நாடு கொள்கையில் அழுத்தந்திருத்ததாக இருந்தார்கள். பிறகு நாட்டின் நிலை, இந்தியாவின் பாதுகாப்பு இவைகளை உத்தேசித்து திராவிட நாடு கொள்கையை மறுபரிசீலனை செய்வதற்காகப் பொதுக் குழுவைக் கூட்டினார்கள். பொதுக்குழு அராய்ந்து, பரிசீலித்தது, பிரிவினைக் கொள்கையைக் கைவிட்டு விட வேண்டுமென்று கூறியது. அண்ணா அவர்கள் ஜனநாயகத்திற்குத் தலை வணங்கி அதை ஏற்றுக் கொண்டார்கள். அதைத் தான் நாங்களும் கடைப்பிடித்து வந்தோம். மறுபரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று பொதுக்குழு விரும்பியது; அமைச்சரவைக்குக் கட்டளை இட்டது. பொதுக் குழுவின் கட்டளைக்கு நாங்கள் தலைவணங்கினோம். அண்ணா அவர்கள் ஜனநாயகத்திற்குத் தலை வணங்கினார், நாங்களும் ஜனநாயகத்திற்குத் தலை வணங்குகிறோம். ஆகவே, இது அண்ணா வழிதானே தவிர வேறல்ல.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : அண்ணாவிற்கு மதிப்பளிக்கவில்லை, பொதுக்குழுவிற்குத்தான் மதிப்பளித்திருக்கிறீர்கள்,

[1971 சூன் 29]

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : அண்ணா வணங்கிய பொதுக் குழுவிற்கு நாங்கள் தலை வணங்குகிறோம். நாங்கள் கல்கி தோட்டத்திற்கு மாத்திரம் தலை வணங்குபவர்கள் அல்ல.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : அண்ணாவின் பெயரைச் சொல்லி ஊரை ஏமாற்றுகிறார்கள்.

(பல உறுப்பினர்கள் ஒழுங்குப்பிரச்சினை எழுப்பினார்கள்).

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அதை எக்ஸ்பஞ்ச் பண்ணி விடலாம்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : தயவு செய்து வேண்டாம். அண்ணாவின் பெயரைச் சொல்லி நாங்கள் ஊரை ஏமாற்றுகிறோம் என்று அவர்கள் கொல்கிறார்கள். நாங்கள் ஊரை ஏமாற்றுகிறோமா இல்லையா என்பது ஊருக்குத் தெரியும். உளுவாயர் களுக்குத் தெரியவேண்டிய அவசியமில்லை. (ஷேம், ஷேம்)

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : சொல்வதற்கு உங்களுக்கு என்ன யோக்கியதை இருக்கிறது?

(பல உறுப்பினர்கள் பாரிஸ்ப் ஆஃப் ஆர்டர் என்று சொல்லிக் கொண்டு எழுந்து நின்றார்கள்.)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : எல்லோரையும் அமருமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன். டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள், ஊரை ஏமாற்றுகிறார்கள் என்று சொன்னதைச் சபைத் குறிப்பிலே இருக்கலாம் என்று மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் பெருந்தன்மையுடன் கூறியதால் அவர்கள் என்ன வேண்டுமானாலும் சொல்லலாம் என்று டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் கருதிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்பொழுது அவர் சொல்லியதை, 'என்ன யோக்கியதை' என்று சொல்லியதைத் திரும்பப் பெற வேண்டும்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : எதை வாபஸ் வாங்க வேண்டும்?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : 'என்ன யோக்கியதை இருக்கிறது' என்று சொன்னதை, இந்த மன்றத்தின் மரபுக்கு முானை வார்த்தையை வாபஸ் வாங்க வேண்டும்.

THE HON. THIRU K. ANBAZHAGAN : The hon. Member should yield to the order of the Chair first, in the beginning. Then only if he wants to give any explanation, he can give it personally to you and not in the House. He cannot also exchange feelings here.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : என்ன யோக்கியதை இருக்கிறது என்று சொன்னதைத் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்கிறேன். ஆனால் . . .

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : நான், மதுவிலக்குச் சட்டத்தை ரத்து செய்வது நல்லது அல்ல என்ற கருத்தை, உணர்ச்சியை எப்பொழுதும் புண்படுத்த விரும்பவில்லை. டாக்டர்

1971 சூன் 29]

[திரு. மு. கருணாநிதி]

ஹாண்டே போன்றவர்கள் வேண்டுமானால் எங்கள் உணர்ச்சிகளைப் புண்படுத்தலாம். ஆனால் யாருடைய உணர்ச்சியையும் புண்படுத்த நான் விரும்பவில்லை.

மதிப்பிற்குரிய திருப்பூர் மொய்தீன் அவர்கள் பேசினார்களே, அது திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தை எதிர்க்க வேண்டுமென்று சொல்லப்பட்ட கருத்தா? அல்ல. தமிழகக் கழகத்தின் சார்பிலே சொல்லப்பட்டதும் முன்னேற்றக் கழகத்தை எதிர்க்க வேண்டுமென்று சொல்லப்பட்ட கருத்தா? பி. எஸ். பி. கூறிய கருத்துக்களும் முன்னேற்றக் கழகத்தை எதிர்க்க வேண்டுமென்று சொல்லப்பட்ட கருத்தா? அல்ல.

அவர்களெல்லாம் உள்ளபடியே மதுவிலக்கில் நம்பிக்கை வைத்திருக்கிறார்கள். ஆகவேதான் உணர்ச்சி பூர்வமாகப் பேசினார்கள். அந்த உணர்ச்சிகளுக்கு நான் என்னைக்கும் மதிப்பளிக்கத் தயாராகயிருக்கிறேன்.

அதே நேரத்தில் நாம் ஒருவருக்கொருவர் மதிப்பளிப்பதற்குத் தயாராகிக் கொள்ளவேண்டும். ஒருவருக்கொருவர் மரியாதை கொடுக்கத் தயாராகிக் கொள்ள வேண்டும். இன்றைக்கு அண்ணாவின் வழியைப் பின் பற்றுகிறோம் என்று சொன்னால்—அண்ணாவின் வழி ஜனநாயக வழி. அந்த ஜனநாயகவழியைப் பின்பற்றுகிறோம். எந்தக் கருத்தையும் பொதுக் குழுவில் வைத்து பொதுக் குழுவின் கட்டளையை ஏற்றுக் கொள்வதுதான் அண்ணாவின் வழியாகும். அதே வழியைப் பின்பற்றித்தான் இந்தக் கொள்கையைப் பற்றிப் பொதுக் குழுவின் முன்னால் வைத்து ஆய்ந்து பொதுக்குழுவின் கட்டளையை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறோம்.

ஆகவே. இது அண்ணாவின் வழியா, அண்ணாவின் வழியா என்று சேட்டால், இந்தியாவில் இருக்கிற காங்கிரஸ் முதலமைச்சர்கள் மதுவிலக்கை ரத்து செய்துவிட்டதால் அவர்கள் எல்லாம் காந்திய வழியில் நம்பிக்கையற்றவர்கள் என்று அர்த்தம்?

அன்று திரு. சி. சுப்பிரமணியம் அவர்கள், 'சில பேருக்காவது மதுவிலக்கில் இருந்து விதிவிலக்குச் செய்தாக வேண்டும். இராணுவ வீரர்களுக்கு மது கிடைக்கச் செய்ய வேண்டும். இதில் எல்லாம் காந்தியைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கக் கூடாது. ஒரு காலத்தில் காந்தியார் இராணுவமே வேண்டாமென்று சொன்னார்கள். இராணுவம் இல்லாமல் இந்தியா வாழ முடியுமா? ஆகவே, மது அருந்தும் உரிமைகள் இராணுவத்திற்கு அளித்தாக வேண்டும் என்று குல்காபூரில் நடந்த காங்கிரஸ் கட்சி மாநாட்டிலே பேசினார்.

இவர்கள் எல்லாம் பழைய காங்கிரசாக இருந்தபோதுதான் மராட்டியத்திலே மதுவிலக்கு ரத்து செய்யப்பட்டது. மைசூரிலே மதுவிலக்கு ரத்து செய்யப்பட்டது. ஆந்திராவிலே மதுவிலக்கு ரத்து செய்யப்பட்டது. வேறு எந்த மாநிலத்தில் மதுவிலக்கு ரத்து செய்யப்படாமல் இருக்கிறது? அவர்கள் எல்லாம் காங்கிரஸ்

[திரு. மு. கருணாநிதி]

[1971 சூன் 29]

காரர்களாக இருந்தாலும் அவர்கள் சாந்திய வழிக்குப் புறம்பாக, காந்திக்கு மரியாதை தரக்கூடாது என்று செய்தார்கள்? அந்த அளவிலே இந்த அரசை, இந்த அரசில் இருக்கும் அமைச்சர்களை, அண்ணாவல் தயாரிக்கப்பட்ட எங்களை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். அண்ணாவின் பெயரைப் பயன்படுத்தி எங்கள் மீது குற்றஞ்சாட்ட விரும்புகிறார்கள். அதற்கும் எங்கள் அண்ணாவைப் பயன்படுத்தி எங்களை ஒழித்துவிடலாம் என்று நினைக்காதீர்கள். எங்கள் அண்ணன் எங்களை அவ்வளவு சாதாரணமாக விட்டுவிட மாட்டார், என்று அவர்களுக்குக் கூறிக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

கடைசிப் பகுதியை டிராஜுடி என்றார்கள். மதுவிலக்கு அமலில் இருந்தபோது எவ்வளவு டிராஜுடிகள் நடந்திருக்கின்றன? இதே சென்னையில் 7—8—1967 ஆண்டு வார்னிஷ் சூடித்து 113 பேர் மருத்துவ மனையில் சேர்க்கப்பட்டு 51 பேர் இறந்தார்கள். காஞ்சி புரத்தில் 145 பேர் வார்னிஷ் சாப்பிட்டு மருத்துவமனையில் சேர்க்கப்பட்டு 24 பேர் இறந்தார்கள். செங்கற்பட்டில் 151 பேர் மருத்துவ மனையில் சேர்க்கப்பட்டு 14 பேர் இறந்தார்கள். வாலாஜாபாத்தில் 84 பேர் மருத்துவ மனையில் சேர்க்கப்பட்டு 14 பேர் இறந்தார்கள். அந்த டிராஜுடியை நிறுத்தத்தான் இந்த டிராஜுடி என்றால் நான் இது டிராஜுடி என்பதை உள்ளமயமே ஏற்றுக் கொள்ளுகிறேன்.

மதுவிலக்கு தோல்வியுற்றது. அந்தச் சட்டம் இங்கே வெற்றிகரமாக நடைபெற முடியவில்லை என்பதை முன் இருந்த அமைச்சர்கள் ஏற்றுக் கொள்ள மறுத்தார்கள். நாங்கள் அதைத் தாராளமாக ஒத்துக் கொள்ளுகிறோம். மாண்புமிகு உறுப்பினர் களின்—தோழமைக் கட்சி நண்பர்களின் உணர்ச்சியை மதிக்கிறேன், பாராட்டுகிறேன். அவர்களில் சில பேர் என்னைக் கெஞ்சிக் கூடக் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். மன்றிக் கேட்பதாகக் கூடச் சொன்னார்கள். அவர்களை எல்லாம் விட நான் வயதிலே சிறியவன். அப்படி மன்றமக் கேட்டதை, கெஞ்சிக் கேட்டதைத் தயவு செய்து திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளுங்கள். இதைத் தவிர வேறு வழி இல்லை என்ற காரணத்தால்தான் இந்த முடிவுக்கு வந்திருக்கிறோம். அதுவும் வக்கி வைத்திருக்கிறோம். இந்தியா முழுவதற்கும் மதுவிலக்குத் திட்டத்தை அமல்படுத்துவதற்கு மத்திய அரசு பொறுப்பேற்றுக் கொள்ளும் வரையில் மதுவிலக்கை வக்திவைத்திருக்கிறோம் என்றுதான் கூறியிருக்கிறோம்.

இந்த நிதிநிலை அறிக்கையின் பேரில் பல சருக்குகளை எடுத்துக் கூறிய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள், கட்சித் தலைவர்கள் அனைவருக்கும் நன்றியைத் தெரிவித்து, இடையில் சூடு ஏற்பட்டாலும் அந்தச் சூட்டைத் தமிழ்ப் பண்பின் சாரணமாக நிச்சயமாக மறந்து விட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு உங்களுக்கெல்லாம் நன்றி கூறி அமர்கிறேன், வணக்கம்.

1971 சூன் 29]

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : அர்பன் லாண்ட் டாக்ஸிலிருந்து விலக்குக் கொடுக்கக்கூடிய உரிமையை எடுத்து விட்டார்கள். அதன் காரணமாகச் சிறு சிறு ஆலயங்களை நடத்துவது கஷ்டமாகி விடும். அந்த ஆலயங்களுக்கு விதிவிலக்குக் கொடுப்பது பற்றி முதலமைச்சர் அவர்கள் கருத்துத் தெரிவிப்பார்களா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : அது பற்றி நடவடிக்கை எடுக்கும்போது சர்க்கார் போசனை கூறும்.

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAGI : Another clarification is that we wanted 1½ grounds to be exempted from the Urban Land Tax Act. Will the Hon. the Chief Minister consider it? He has not given a reply to that.

Yet another clarification is that the Hon. Chief Minister has stated that the proposed surcharge on sales tax collected in Madras City is to be levied in other places also. In the Budget speech there is no such proposal and how can the Hon. Chief Minister mention it here?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவையின் இன்றைய அலுவல்கள் இத்துடன் முடிந்து, மீண்டும் நாளை காலை 9 மணி அளவில் பேரவை கூடும். வணக்கம்.

பின்னர், பேரவை ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

6. பேரவையின் முன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்.

A. Statutory Rules and Orders.

121. Notification issued with G.O. Ms. NO 87, Agriculture, dated the 8th January 1970, in regard to certain amendments to the Tamil Nadu Agricultural Produce Markets Rules, 1962. [Laid on the Table of the House under section 29 (4) of the Tamil Nadu Agricultural Produce Markets Act, 1959 (Tamil Nadu Act 23 of 1959).]

122. Notification issued with Roc. No. 182509/69-P1, dated the 19th February 1970, in regard to exclusion of certain areas from the existing Kundiyamallur Panchayat in Cuddalore taluk of South Arcot district for constitution into a separate panchayat by name "Kallayankuppam". [Laid on the Table of the House under section 179 (4) of the Tamil Nadu Panchayats Act, 1958 (Tamil Nadu Act XXXV of 1958).]

123. Notification issued with G.O. Ms. No. 643, Agriculture, dated the 4th March 1969, in regard to declaration of the notified market areas of the Vadasery Market in the Kanyakumari district. [Laid on the Table of the House under section 29 (4) of the Tamil Nadu Panchayats Act, 1959 (Tamil Nadu Act 23 of 1959).]